

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 5 (50), септември 2014 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Защита на личните данни в изборния процес	3
КЗЛД извърши проверка на политически партии, коалиции и инициативни комитети	5
Стартираща пресконференция по проект на КЗЛД, свързан с предоставяне на електронни услуги	7
Комисията за защита на личните данни завърши проект, насочен към лицата на пазара на труда	9
Търсещите машини в Интернет и правото „да бъдеш забравен“	10
Ръководство за правата на лицата и отговорностите на компетентните органи в Митническата информационна система	12
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	16
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	17
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	18
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	63

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ИЗБОРНИЯ ПРОЦЕС

С Указ от 5 август 2014 г. Президентът на Република България насрочи на 5 октомври 2014 г. избор за народни представители за Народното събрание на Република България.

Изборният процес предполага обработване на лични данни на избиратели за целите на регистрацията на политически партии и коалиции от партии за участие в предстоящите избори, както и за целите на издигане на независими кандидати от инициативни комитети.

Основно правомощие на КЗЛД по въпросите, свързани с организацията и реда за провеждане на всички видове избори (включително и предстоящите, насрочени за 05 октомври 2014 година) е да контролира изпълнението на задълженията на участниците в изборния процес, които на свое собствено основание се явяват и администратори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Във връзка с това, в свое **Становище от 13 август 2014 г.** КЗЛД се произнесе по отношение на мерките, които участниците в изборния процес трябва да предприемат, с цел недопускане нарушения на законодателството, касаещо защитата на личните данни. Становището е и отговор на въпроси, които ЦИК постави с писмо от 11 август 2014 г., относно необходимостта от регистрация в КЗЛД на изборителните комисии, партиите, коалициите и инициативните комитети, както и необходимостта от издаване на съответни указания към посочените политически субекти.

В своето Становище от 13 август 2014 г. КЗЛД заявява:

„Във връзка с правомощията на Централната изборителна комисия да осъществява цялостен контрол по прилагането на Изборния кодекс при провеждане на всички видове избори, в качеството си на администратор на лични данни:

- ЦИК е необходимо да предприеме мерки за идентифициране на администраторите на лични данни – партиите, участващи в състава на коалиции, от чието име се изготвят списъци на изборителите, подкрепящи регистрацията на съответната коалиция за участие в избори;
- ЦИК е необходимо да изисква от политическите субекти да представят информация за актуалното състояние на регистрацията им като администратор на лични данни към датата на насрочване на изборите, но не по-късно от датата на подаване на списъците на изборителите, подкрепящи регистрацията на съответния политически субект за участие в избори;
- При произвеждане на избори за народни представители, общински съветници и кметове, е необходимо ЦИК да изработи указания към районните и общинските изборителни комисии да изискват от инициативните комитети за издигане на независими кандидати да представят информация за актуалното състояние на регистрацията им като администратори на лични данни към датата на регистрацията за участие в изборите;
- Партиите и инициативните комитети за издигане на независими кандидати за народни представители, общински съветници и кметове, които се регистрират в съответната районна/общинска изборителна комисия, са администратори на лични данни и като такива подлежат на регистрация като администратори на лични данни в КЗЛД. Отговорност за действията на инициативните комитети, в качеството им на администратори на лични данни, носят лицата, определени да ги представляват по смисъла на Изборния кодекс;
- Наблюдателите като администратори на лични данни подлежат на регистрация в КЗЛД и следва да заявят регистър „Наблюдатели“;

- Коалициите от партии не са администратори на лични данни. Партиите, които участват на изборите за народни представители в състав на коалиция с други партии, са администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД и като такива подлежат на задължителна регистрация;

- Членовете на инициативните комитети, общинските и районните изборителни комисии са администратори на лични данни, но са освободени от задължение за регистрация с решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 32 на КЗЛД от 13.08.2014 година.“

Едновременно с издаване на Становището, въз основа на констатациите и изводите, които КЗЛД направи като резултат от извършените през юли 2014 г. проверки на политически субекти (партии, коалиции и инициативни комитети за независими кандидати, подали документи за регистрация за участие в изборите за депутати в Европейския парламент), Комисията отправи към политическите субекти, решени да вземат участие в изборния процес, препоръки и предписания, според които политическите субекти – администратори на лични данни, следва да заявят регистър „Подписки/Референдуми“ и да въведат точни и ясни правила и процедури за събиране и съхраняване на подписки, в това число възможност за ясна идентификация, достъп до данните, корекции на събраните лични данни, период на съхранение и начин на унищожаване. Партиите и инициативните комитети следва да поддържат в актуално състояние информацията в публичния регистър на КЗЛД. Тези политически субекти следва да заявяват предварително регистрите с лични данни на различни категории физически лица, чиито данни обработват. При промяна на данните от първоначалната регистрация, това обстоятелство също следва да бъде заявено. Партиите и инициативните комитети задължително следва да извършват оценка на въздействието на поддържаните регистри с лични данни, т.е да направят предварителна преценка на потенциалните рискове и опасности, които могат да настъпят при обработването от тях лични данни, с цел предприемане на адекватни технически и организационни мерки за тяхната защита. Комисията е приела Наредба № 1 от 2013 г. за минималните необходими мерки за защита, които администраторите на лични данни следва да спазват и прилагат.

За гражданите, в качеството им на участници в изборния процес, КЗЛД издаде следните препоръки:

1. Гражданите, които участват в подписките на политически партии и инициативни комитети за регистрация за изборите за народни представители следва активно да упражняват правата си, в т.ч. да изискват и получават от политическите субекти информация относно целите на обработване (събиране, съхраняване и предаване) на техни лични данни, както и заличаване на събрани данни или коригиране на неточни данни. При искане за заличаване или коригиране на личните им данни, гражданите следва да се обръщат непосредствено към партиите и инициативните комитети.

2. При констатирано нарушение на правата на физическите лица и с цел бързина на производството пред Комисията за защита на личните данни, избирателите следва да подават жалби и сигнали за злоупотреба с техните права директно в КЗЛД. На електронната страница на Комисията (www.cdpd.bg) е публикуван формуляр на жалба с необходимите реквизити. Така оформената жалба се подава в Комисията за защита на личните данни по един от следните начини:

- лично – в деловодството на КЗЛД на адрес: гр. София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2
- с писмо на адрес: гр. София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2, Комисия за защита на личните данни.
- по факс – 029153525.

3. Гражданите имат правна възможност, при констатиране на нарушения, да упражнят правата си и по съдебен ред, а при съмнение за престъпление - пред съответната прокуратура.

Чрез своята интернет страница КЗЛД подробно информира гражданите за техните права и задължения при боравене с личните им данни. Становището от 13 август 2014 г., както и препоръките и предписанията към политическите субекти и гражданите също са публикувани на институционалния сайт на Комисията (www.cdpd.bg) .

КЗЛД ИЗВЪРШИ ПРОВЕРКА НА ПОЛИТИЧЕСКИ ПАРТИИ, КОАЛИЦИИ И ИНИЦИАТИВНИ КОМИТЕТИ

В периода от 2 до 25 юли 2014 г. Комисията за защита на личните данни извърши проверки на 59 политически субекти (44 партии, 5 коалиции и 10 инициативни комитета), подали документи за участие в изборите за членове на Европейския парламент, произведени на 25 май 2014 г. Проверките се наложиха, след като множество граждани подадоха жалби и сигнали за злоупотреба с лични данни при регистрацията на политическите субекти за участие в изборите. В КЗЛД постъпиха директно или бяха препратени по компетентност от ЦИК и Прокуратурата 1380 жалби и сигнали от граждани, с твърдения, че без тяхно съгласие личните им данни фигурират в подписки на политически субекти.

Целта на проверките бе да се установи дали политическите партии и инициативните комитети изпълняват задълженията си като администратори на лични данни в съответствие със Закона за личните данни; да се проверят фактите и обстоятелствата, свързани с жалбите и сигналите на гражданите и да се предприемат превантивни действия в борбата със злоупотребата с лични данни.

За извършване на проверките, Комисията сформира 4 екипа, ръководени от членовете на КЗЛД – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков. С оглед осъществяване на прозрачност и информираност на обществото, КЗЛД покани за участие като наблюдатели представители на неправителствените организации от общественения съвет на ЦИК и такива, осъществяващи защита на гражданските права и мониторинг на институциите.

Контролните действия на Комисията обхванаха не само проверка на постъпилите сигнали и жалби към всеки един политически субект, но и начина на събиране, допълнително обработване и унищожаване на лични данни от партиите и инициативните комитети във връзка с изборите. Обект на проверките беше и спазването на ЗЗЛД при обработване на данни и на други категории физически лица във връзка с функционирането на партията като юридически субект: участници в подписки, застъпници, представители на политически партии, събиране на база от данни на експерти, които партията предлага като кандидати за определени позиции в управлението на страната на национално или местно ниво, страни по трудови и граждански договори, дарители, контрагенти.

За всеки политически субект бяха проверени:

- наличието на основание за допустимост на обработването на лични данни (чл. 4 от ЗЗЛД);
- изпълнението на задължението на администратора да предоставя информация на лицето, чиито данни се обработват, относно идентифицирането на администратора, както и целите на обработването (чл. 19, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД);
- изпълнението на възможността администраторът сам да обработва данните или да ги възложи на обработващ данните на основание нормативен акт, писмен договор или друг акт на администратора (чл. 24 от ЗЗЛД);
- изпълнението на задължението на администратора за първоначална регистрация в КЗЛД, както и задължението за последващо уведомяване при настъпили промени в нея (чл. 17, ал. 1, чл. 17б и чл. 18, ал. 3 от ЗЗЛД).

В хода на проверките, КЗЛД констатира следните предпоставки за злоупотреба с лични данни във връзка с изборния процес:

- невъзможност за идентифициране на конкретната политическа партия, събирала подписи на граждани, в случаите, когато партията е част от състава на коалиция;
- невъзможност за идентифициране на конкретния представител на партия, пред когото са положени подписите.

В резултат от извършените проверки се установи, че най-често срещаните основни слабости и пропуски в дейността на политическите субекти в качеството им на администратори на лични данни са следните:

- неизпълнение на задължението за първоначална регистрация в КЗЛД;
- неизпълнение на задължението за уведомяване на КЗЛД за нови регистри с лични данни;
- липса на инструкции за защита на личните данни в съответствие с новата Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни;
- неоказване на съдействие от администраторите на лични данни на проверяващите екипи;
- наличие на копие от документи, съдържащи лични данни, като например подписки, лични карти и други.

По отношение на постъпилите жалби, Комисията за защита на личните данни предприе следните действия:

- обработи и анализира постъпилите жалби и сигнали. От всички 1380 сигнали и жалби, 493 се оказаха годни за разглеждане от Комисията и имат качеството на жалби по смисъла на закона (тъй като както първоначално, така и впоследствие, в голяма част от жалбите и сигналите не бе предоставена информация, идентифицираща лицето, което ги е подало или не бяха подписани);
- изиска и получи от ЦИК доказателства за наличието на личните данни на жалбоподателите в съответния списък на избирателите, подкрепящи регистрацията на политическите партии и на коалициите от партии;
- групира подадените жалби по съответните политически субекти и образува административни производства по реда на ЗЗЛД и Административно процесуалния кодекс (АПК), като всички жалби към един политически субект бяха обединени в едно производство;
- при извършване на проверките предостави на съответните политически субекти копия от жалбите и изиска становища и доказателства по тях.

Констатациите от проверките бяха оповестени публично от Председателя на КЗЛД, г-н Венцислав Караджов, на състоялата се на 31 юли 2014 г. в Централния военен клуб пресконференция, в присъствието на представители на кабинета на вицепрезидента Маргарита Попова, на Централната изборителна комисия, на политически партии, коалиции и инициативни комитети, на неправителствени организации, както и над 30 електронни и печатни медии. Той поясни, че „Комисията не дели партиите на малки и големи,

нито на парламентарно или непарламентарнопредставени. Законът третира еднакво всички политически субекти и санкциите за тях са еднакви по вид и в еднакви по размер граници.“ Важно обаче е да се отбележи, че към настоящия момент около 90% от политическите партии изпълняват Закона за защита на личните данни, като се очаква до края на септември всички политически субекти да са получили своите предписания и да са изрядни относно обработването на личните данни на гражданите. Едновременно с това г-н Караджов се обърна към гражданите да бъдат отговорни към предоставянето на личните си данни. „На своята електронна страница подробно информираме гражданите как да се грижат за сигурността на личните си данни. Апелираме да бъдат много внимателни“, заяви Председателят на КЗЛД.

В момента Комисията и екипите, извършили проверките, анализират констатациите и писмените доказателства, събрани по време на проверките. Продължава разглеждането на производствата, образувани по жалби по условията и реда на ЗЗЛД и АПК. След окончателното приключване на административните производства за всяка партия и инициативен комитет поотделно, в случай на констатиране нарушения, законовите възможности за реакция от страна на Комисията са издаване на задължителни предписания или налагане на административни наказания „имуществена санкция” или „глоба” в предвидените в закона вид и размери. В случаите, в които Комисията установи нарушение и наложи наказание, то ще бъде обективно, въз основа на предвиденото в закона, като се съобрази с тежестта на извършеното нарушение и степента на обществена опасност на извършеното. Комисията ще оповести публично решенията си относно всяка от проверените политически партии и инициативни комитети.

Неоспорим резултат от извършените проверки е натрупаната от българския надзорен орган информация за работата на политическите субекти с личните данни на гражданите. Във връзка с това, Комисията за защита на личните данни е отворена за бъдещи съвместни инициативи с всички заинтересовани страни, с цел задълбочен анализ, включително изработване на предложения за промени в изборното законодателство.

СТАРТИРАЩА ПРЕСКОНФЕРЕНЦИЯ ПО ПРОЕКТ НА КЗЛД, СВЪРЗАН С ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ УСЛУГИ

На 14 август 2014 г. Комисията за защита на личните данни проведе стартираща пресконференция по проект „Усъвършенстване и разширяване на електронните услуги, предоставяни на бизнеса и гражданите от Комисията за защита на личните данни и интегрирането им с Единния портал за достъп до електронни административни услуги”. Проектът се осъществява по договор за финансиране с ОПАК рег. № 13-32-13/11.02.2014 г., приоритетна ос III „Качествено административно обслужване и развитие на електронното управление”, подприоритет 3.2.

„Стандартна информационно-комуникационна среда и оперативна съвместимост”, бюджетна линия BG051PO002/13/3.2-04. Ръководител и координатор на проекта са членовете на Комисията за защита на личните данни – проф. Веселин Целков и Цанко Цолов, финансист – Румяна Терзийска и технически сътрудник – Албена Стефанова.

Целта на проекта е подобряване на административното обслужване на бизнеса и гражданите от страна на Комисия за защита на личните данни, чрез разширяване на предлаганите електронни услуги, оптимизиране на съществуващите и интегрирането им с Единния портал за достъп до електронни административни услуги. Осъществяването на тези дейности ще допринесе за постигане на една от стратегическите цели на ОПАК – подобряване на работата на държавната администрация за реализиране на ефективни политики, качествено обслужване на гражданите и бизнеса и създаване на условия за устойчив икономически растеж и заетост.

Конкретно, проектът е насочен към:

1. Разработване и внедряване на нови модули и функционалности към Информационната система за електронна регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) с оглед разширяване на електронните административни услуги предоставяни на бизнеса и гражданите от КЗЛД;

2. Усъвършенстване и оптимизиране на съществуващите функционалности на Информационната система за електронна регистрация на администратори на лични данни с оглед осигуряване на интеграция с Единния портал за достъп до електронни административни услуги и оперативна съвместимост с други системи на държавната администрация;

3. Улесняване на гражданите и бизнеса в изпълнение на задълженията им, свързани със защита на личните данни, чрез оптимизиране и автоматизиране на важни процеси по прилагане на изискванията на нормативната уредба за защита на личните данни.

Целите, дейностите и очакваните резултати от проекта са в пълно съответствие и ще допринесат за постигане на две от специфичните цели на ОПАК, а именно - *ефективно функциониране на администрацията* и на съдебната система и *модерно обслужване от страна на администрацията* и на съдебната система.

Основни дейности по проекта са:

1. „Разработване на инструментариум за извършване на оценка на нивото на въздействие, определяне на мерките за защита на личните данни от администраторите на лични данни (АЛД) и за извършване на инспекции от КЗЛД“. Тази дейност включва реализацията на следните поддейности:

- Разработване на инструментариум за извършване на оценка на нивото на въздействие и определяне на съответните мерки, които следва да се предприемат за защита на обработваните лични данни. Това е ново задължение на юридическите и физическите лица, в качеството им на администратори на лични данни (АЛД), въведено с промяна на нормативната уредба от януари 2013 г. Въпросниците, които ще бъдат изработени в рамките на тази дейност, след попълване ще осигуряват необходимата информация, която ще насочва АЛД към съответното ниво на защита, а от там и към мерките, които трябва да се предприемат за защита на личните данни.

- Разработване на въпросници за извършване на предварителни, текущи и последващи проверки (инспекции) за спазване на изискванията на ЗЗЛД от АЛД. Към момента има създадени образци на въпросници и констативни актове за извършени проверки, които се нуждаят от стандартизиране и актуализация в съответствие с текущото законодателство в областта на защита на личните данни. В рамките на тази дейност ще бъдат разработени набор от въпросници, които ще водят инспектиращото лице през стъпките от процеса на проверка.

- Тестване, оценка и одобрение на изготвените въпросници в 2 браншови сектора – изготвените въпросници за извършване на оценка на нивото на въздействие и за извършване на проверки ще бъдат тествани в реална ситуация. Това ще бъде извършено сред извадка от по 10 администратора от два сектора на обществено-икономическия живот.

- Изработеният инструментариум (въпросници) ще бъде използван като основа при разработването на новите функционалности на Информационната система за електронна регистрация на администратори на лични данни за оценка на въздействието и определяне нивото на защита, както и за извършване на инспекции.

2. „Разработване и внедряване на нови и осъвременени функционалности на еРАЛД“. Дейността ще бъде възложена на външен изпълнител, избран по реда на ЗОП. Документацията за избор на изпълнител ще бъде изготвена от служители на бенефициента, притежаващи нужната компетентност и опит. Тази дейност включва реализацията на следните поддейности:

- Подробен анализ и специфициране на техническите и функционалните параметри на системата. В резултат от това ще бъде изготвена документация, съдържаща подробни технически и функционални параметри на системата, описание на бизнес процесите и тяхната алгоритмизация.

- Програмиране и внедряване на новите и осъвременените функционалности на системата. В резултат на това, на база на подробната спецификация, изготвена в предишната дейност, ще се извърши същинското програмиране

С изпълнението на дейност „Разработване и внедряване на нови и осъвременени функционалности на еРАЛД“ ще бъдат изградени нови и ще бъдат доразвити и осъвременени съществуващи функционалности на информационната система. Целта е да се осъществи интегриране на достъпа до електронните услуги, предлагани от еРАЛД с Единния портал за достъп до електронни административни услуги; изграждане на стандартизиран интерфейс за електронен достъп от други информационни системи на администрацията и бизнеса; оптимизиране на системата за електронна комуникация с администратори на лични данни, регистрирани в еРАЛД; разширяване и надграждане на генератора на справки и др.

Проектът е иновативен за Комисията за защита на личните данни, тъй като предвижда за пръв път да се интегрират електронни услуги, предоставяни от Комисията, към Единния портал за предоставяне на електронни административни услуги. Въвеждането на нови и усъвършенстване на съществуващите електронни административни услуги на КЗЛД, предназначени за гражданите и бизнеса, ще доведе до намаляване на административната и бюрократична тежест върху тяхната дейност. В изпълнението на основните дейности по проекта ще бъде приложен опитът и добрите практики от реализираните до момента и реализиращите се понастоящем проекти за изграждане на електронно правителство и предоставяне на електронни административни услуги.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ЗАВЪШИ ПРОЕКТ, НАСОЧЕН КЪМ ЛИЦАТА НА ПАЗАРА НА ТРУДА

На 28 юли 2014 бе сложен официалният край на проект „Повишаване на осведомеността по въпросите, свързани със защитата на личните данни на служителите, работещи в ЕС“, по който Комисията си партнира в продължение на 2 години с надзорните органи за защита на данните от Полша, Чехия и Хърватия. Събитието бе отбелязано с провеждане на кръгла маса с представители на заинтересованите страни, на която бе представен резултатът от проекта – публикацията „Защита на неприкосновеността на работното място. Наръчник

за служители“. Проектът е осъществен с финансиране от Европейската комисия, осигурено чрез програма „Учене през целия живот“, секторна програма „Леонардо да Винчи“, дейност „Партньорства“.

Наръчникът поставя акцент върху предоставянето на насоки и съвети, свързани със защитата на личните данни и неприкосновеността на лицата, които искат да започнат работа или вече работят в някоя от страните-партньори. Той позволява на служителите да придобият ценни знания относно техните права и задължения, свързани със защитата на личните данни, които са необходими както на работното място, така и във всекидневие (например в сферата на социалното осигуряване, наемането на работа, защитата от директен маркетинг и т.н.).

Наръчникът цели да покрие материята, свързана със защитата на личните данни на работното място в нейната цялост – от периода на търсене на работа, през изпълнението на служебните задължения, до тяхното прекратяване. В тази връзка публикацията е разделена на 5 основни тематични части.

Първата засяга периода на търсене на работа и включва съвети и насоки относно това какви данни следва да бъдат предоставени от физическите лица при търсене на работа, какви сайтове могат да бъдат използвани за тази цел, кога и как да се предоставя съгласие за обработване на лични данни.

Във втората част са засегнати въпросите за защитата на личните данни по време на процеса на подбор на служители и по-конкретно – какви въпроси (не) могат да задават потенциалните работодатели по време на интервю, имат ли право те да се свързват с бивши работодатели, както и специфичната тема за използването на психологически тестове при подбор на служители.

Третата глава на наръчника е най-обширна и в нея е разгърната темата за защита на неприкосновеността на работното място по време на изпълнение на служебните задължения. Конкретните въпроси, които са поставени във фокуса на вниманието в тази част, включват правото на достъп до информация, обработването на чувствителни лични данни, защитата на неприкосновеността при употребата на вътрешнофирмени ресурси (електронна поща, телефон, автомобили), използването на техники и методи за наблюдение и слеждане от страна на работодателите.

Четвърта глава е посветена на периода след прекратяване на трудовите правоотношения и в частност – обработването на лични данни на бивши служители, трансфера на данни между работодатели, процедурите за действие при сдаване на вътрешнофирмените ресурси.

Заклучителната част на наръчника включва в себе си темите за основните права, които служителите имат по отношение на своите лични данни (право на информираност, право на достъп, право на заличаване), както и начините и процедурите, по които физическите лица могат да взаимодействат с администраторите на лични данни и надзорните органи по защита на данните, с цел защита на своята неприкосновеност.

Публикацията „Защита на неприкосновеността на работното място. Наръчник за служители.” е достъпна от електронния сайт на Комисията за защита на личните данни.

ТЪРСЕЩИТЕ МАШИНИ В ИНТЕРНЕТ И ПРАВОТО „ДА БЪДЕШ ЗАБРАВЕН”

На 13 май 2014 г. Съдът на ЕС се произнесе с решение относно услугата „търсене“ в интернет, което постави начало на нов етап в защитата на данните в ЕС по отношение на търсачките и като цяло – в он-лайн пространството. Според това решение, дейността на интернет търсачка, изразяваща се в намиране на публикувана или въведена в интернет от трети лица информация, автоматичното ѝ индексирание, временно съхраняване и накрая, предоставянето ѝ на разположение на потребителите на интернет в определен ред на предпочитание, е „обработване на лични данни“, когато тази информация съдържа лични данни. Съдът на ЕС постанови, че **потребителите на мрежата имат право директно да изискват от търсачката изтриване на препратки** към уеб страници, съдържащи информация, която нарушава техните права съгласно Директива 95/46/ЕО, дори ако съответното публикуване на информация на уеб страниците само по себе си е законосъобразно. В своето решение Съдът на ЕС отбелязва, че въпреки че превъзхождат икономическия интерес на търсачките, правото на неприкосновеност на личния живот и правото за защита на личните данни не са абсолютни. Поради тази причина, правото на изтриване на информация трябва да бъде преценявано във всеки отделен случай в зависимост от характера на съответната информация, от нейната чувствителност за субекта на данни, както и от интереса на обществото да има достъп до нея, като се има предвид ролята на физическото лице в обществения живот.

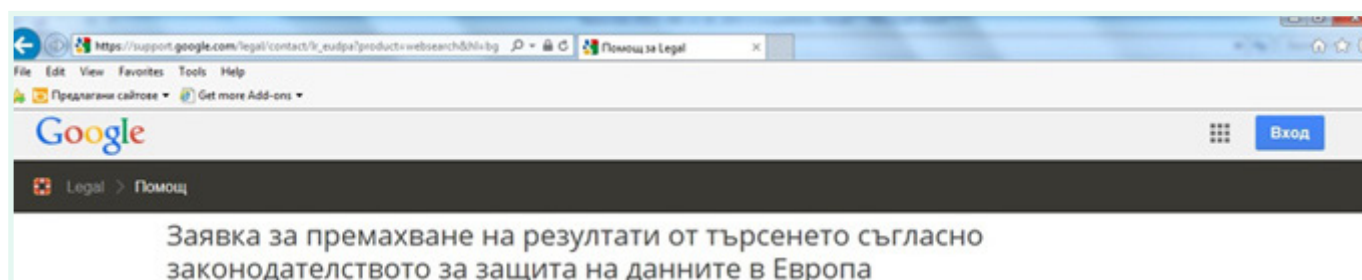
С цел анализиране последствията от решението на Европейския съд и създаването на общ подход при прилагането му, започна обмен на мнения и информация между органите за защита на личните данни на Европейския съюз. С решението си, Съда на ЕС отговаря на въпроса дали Директива 95/46 позволява едно лице да поиска връзки към уебстраници да бъдат заличени от списък с резултатите на търсене, тъй като то желае съдържащата се в тях информация за него да

бъде „забравена“. Ако вследствие на депозирано искане, направено от съответно лице, се установи, че съдържащата се във връзките информация е несъвместима с принципите, заложиени в Директивата, то те трябва да бъдат изтрети. При преценката по такова искане, лицето, което управлява интернет търсачката трябва да провери дали засегнатото лице има правно основание да иска да бъде заличена съответна информация и/или връзки. В случай, че не са налице конкретни причини и ролята на лицето в общественния живот обосновава приоритетен интерес на обществеността, т.нар. търсачка може да откаже съответното изтриване.

С Решението на Съда на ЕС се уточнява, че всяко лице може да отправи искане пряко към лицето, което управлява интернет търсачката (като администратор), което от своя страна е длъжно да го разгледа надлежно и да прецени основателността му. За да предприеме изтриване, показваните резултати трябва да са „неточни, неподходящи, вече неактуални или прекомерни по отношение на целите, за които са били обработени“. **В случай, че администраторът не уважи искането, засегнатото лице има възможност да сезира за това националния надзорен орган или компетентния съд, с цел извършване на проверка и предприемане на съответни мерки.** Във връзка с това, на 15 юли представителите на европейските органи за защита на данните, обединени в Работна група по чл. 29, проведоха в Брюксел среща, чиято цел бе да се разработят координирани, последователни и ясни насоки за разглеждането на жалбите на физическите лица, които могат да се изпращат на органите, в случай на негативни отговори от търсачките на искане за заличаване на резултати от търсене в интернет. На срещата бе подчертано, **че с оглед на ефективното упражняване на „правото да бъдеш забравен“, е необходимо хората да разберат напълно точните причини, поради които една търсачка, предмет на правото на Европейския съюз, може законно да откаже заличаване на резултати от търсене.**

По инициатива на Работната група по чл. 29, на 24 юли 2014 се състоя среща с представители на Google, Microsoft и Yahoo. Целта на срещата бе да се получи информация за практическото прилагане на решението на Съда на ЕС, както и да се даде възможност на трите софтуерни гиганта да дадат своя принос към бъдещи указания на Работната група по този въпрос. По време на срещата бяха дискутирани следните основни въпроси, по които трите компании разясниха своите гледни точки:

- Каква предварителна информация се изисква от субекта на данни, за да бъде разгледано неговото искане за заличаване от резултати на търсене, напр. – обосновка, URL адреси. Искат ли се допълнителна информация от субекта на данните за потвърждаване, конкретизиране или аргументиране на искането?
- Филтрират ли се някои искания въз основа на местоположение, националност, местоживееие на субекта на данните? Ако е така, каква е правната основа за това?
- Обхват в който се реализира отписването – само домейни, намиращи се в Европейския съюз/Европейската икономическа общност (ЕС/ЕИО); всички страници, достъпни от ЕС/ЕИО или от жители на ЕС/ЕИО; или всички домейни в глобален план.
- Какви критерии се използват за балансиране на икономическия интерес на търсачките и/или интереса на широката общественост по отношение достъпа до информация, в сравнение с правото на субекта на данните да заяви заличаване от резултатите на дадено търсене?
- Какво обяснение/становище се предоставя на субекта на данни, за обосноваване на отказ да бъде заличен някой URL адрес.
- Уведомяват ли се издателите на уебсайтове за заличаване на резултати на търсене? Какво е правното основание за такова уведомяване?

Едновременно с дискутираните по време на срещата въпроси, трите компании бяха помолени да отговорят писмено на 20 допълнителни въпроса, отнасящи се главно до:

- Процесът по подаване на заявление за заличаване от резултати на търсене - каква информация се изисква от субекта на данните, обосновка на искането, URL адрес, език за подаване на заявлението, предоставяне на доказателства за местоположение, местоживеене и националност; предоставяне на доказателство за идентичност на подаващия заявлението);

- Достъпността на услугата - предоставя ли се ясна информация относно извършването ѝ, достатъчна ли е само електронна форма или са необходими и други средства; разработване на помощен център (help center), обясняващ как се подава заявка;

- Процесът по обработване на заявките - какво е приблизителното време за обработване на заявка; има ли автоматизиран процес за указване дали заявката е приета или отхвърлена; може ли към момента да бъде предоставена някаква статистика – процент обработени и одобрени/отхвърлени/частично отхвърлени искания;

- Обхвата на заличаването - каква информация всъщност се заличава;

- Информират ли се интернет потребителите, които извършват търсене, че в съответствие с правото на ЕС са заличени някои резултати, които имат отношение към тяхното търсене. Появява ли се такова съобщение винаги, дори когато всъщност няма заличени резултати?

- Конкретни проблеми, които са възникнали при изпълнение решението на Съда. Има ли определени категории искания, които поставят специфични проблеми?

- Каква е готовността за съвместни обсъждания.

Указанията, които ще изготви Работната група по чл. 29 относно разглеждането на жалби на граждани, подадени до европейските органи за защита на личните данни, ще отчетат цялата събрана и анализирана информация и ще бъдат насочени към осигуряване на последователно и еднакво разглеждане на жалбите, подадени от физически лица, на които е отказано да бъдат заличени от резултати, извеждани от услугата „търсене“.

РЪКОВОДСТВО ЗА ПРАВАТА НА ЛИЦАТА И ОТГОВОРНОСТИТЕ НА КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ В МИТНИЧЕСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

Съвместният надзорен орган за Митническата информационна система (МИС) е създаден на основание член 18 от Конвенцията за използване на информационните технологии за митнически цели. Той е компетентен по въпросите, свързани с надзор на митническата информационна система и в неговите правомощия влизат:

- осъществяване на надзор по използването на Митническата информационна система;

- изследването на трудностите при прилагане и тълкуване, които могат да възникнат при използването на Митническата информационна система;

- изследване на проблемите, които могат да възникнат по отношение на упражняването на независим надзор от националните надзорни органи на страните-членки;

- разглеждане на проблемите, които могат да възникнат при упражняване на правото на достъп на лицата до системата;

- изготвянето на предложения с оглед намирането на общи решения на проблемите;

- изготвяне на становища относно адекватността на мерките за защита на данните.

През 2013 г. Съвместният надзорен орган за Митническата информационна система изготви брошура, разясняваща отговорностите на администраторите на лични данни съгласно чл. 13 от Решението на Съвета 2009/917/ПВР за Митническата информационна система и чл. 8 ал. 2 от Рамково решение 2008/977/ПВР. Брошурата е адресирана до компетентните органи на национално

ниво и е изготвена с цел да се избегне погрешно тълкуване на приложимите правила и да се постигне съгласувано прилагане на правилата за обработване на данни в Митническата информационна система. Брошурата съдържа информация, напомняща на потребителите на системата, че трябва да променят, коригират, допълнят или изтрият всяка неточна или неправомерно обработвана информация в МИС, която се използва на национално ниво.

Комисията за защита на личните данни преведе на български език и изпрати брошурата на компетентните органи на Република България, потребители на МИС, с молба да бъдат предприети подходящи действия за нейното използване и популяризиране.

Пълен текст на брошурата:

Ръководство във връзка с Вашите задължения съгласно член 13 от Решение на Съвета 2009/917/ПВР относно използването на информационни технологии за митнически цели и член 8, алинея 2 от Рамковото решение 2008/977/ПВР на Съвета относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси

Какво казва законът?

Член 13 от Решение на Съвета 2009/917/ПВР относно Митническата информационна система

1. Единствено предоставящата държава-членка има право да променя, допълва, коригира или заличава данните, въведени от нея в Митническата информационна система.
2. Ако предоставящата държава-членка забележи или научи, че въведените от нея данни съдържат неточни факти или са въведени или съхранявани в противоречие с настоящото решение, тя ги променя, допълва, коригира или заличава по съответния ред и уведомява за това останалите държави-членки, Европол и Евроюст.
3. Когато държава-членка, Европол или Евроюст разполага с доказателства, които дават основания да се предполага, че определени данни съдържат неточни факти или са били въведени или съхранявани в Митническата информационна система в противоречие с настоящото решение, тя уведомява за това при първа възможност предоставящата държава-членка. Последната проверява съответните данни и при необходимост ги коригира или заличава незабавно. Предоставящата държава-членка уведомява останалите държави-членки, Европол и Евроюст за извършените поправки или заличавания.
4. Когато при въвеждането на данни в Митническата информационна система държавата-членка забележи, че докладът ѝ противоречи на предходен доклад по отношение на съдържанието или предложените действия, тя незабавно уведомява за това представилата предходния доклад държава-членка. След това двете държави-членки предприемат мерки, за да разрешат проблема. В случай на несъгласие се запазва първият доклад, но частите от новия доклад, които не противоречат на първия доклад, се въвеждат в системата.
5. При спазване на настоящото решение, когато съд или друг компетентен орган, в която и да е от държавите-членки постанови окончателно решение за промяна, допълване, корекция или заличаване на данни в Митническата информационна система, държавите-членки поемат една към друга ангажимент за изпълнение на това решение. При наличие на противоречия между подобни решения на съдилища или на други компетентни органи в различни държави-членки, включително и посочените в член 23, параграф 1 решения за коригиране или заличаване, държавата-членка, която е въвела въпросните данни, ги заличава от системата.

Член 8, алинея 2 от Рамковото решение 2008/977/ПВР относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси

Ако се окаже, че са изпратени неверни данни или данни, които са предадени незаконосъобразно, получателят трябва да бъде уведомен незабавно. Данните трябва незабавно да бъдат коригирани, заличени или блокирани в съответствие с член 4.

Какво означава това?

В действителност и в двата члена се посочва, че администраторите на данни, опериращи с МИС, трябва да променят, допълнят, коригират или изтрият неточна или незаконосъобразно обработвана информация, която е въведена в МИС и използвана на национално ниво.

Пример:

Държавата-членка А въвежда данни в МИС: Г-н Х е заподозрян за участие в незаконосъобразни дейности. Основен елемент, който обосновава това подозрение е, че г-н Х е бил на определено място в държава-членка Б по определено време.

Държавата-членка Б, разследваща г-н Х вижда данните в МИС и ги използва за нейното собствено разследване. Европол и Евроюст се включват в тези разследвания и делото срещу г-н Х е заведено пред съда в държавата-членка Б.

Тогава страната членка А засича, че г-н Х никога не е бил в държава-членка Б и подозрението към г-н Х не е било основателно и поради това, информацията, въведена в МИС е била неточна.

Какво трябва да направя, ако разбера за наличието на неточни или незаконосъобразно обработени данни?

1. Ако Вашият орган е подал данните

Ако се окаже, че Вашият орган е подал данни, които са неточни, тогава трябва да ги коригирате или изтриете.

Ако друг орган Ви уведоми, че данните, които сте подали са неточни, трябва да ги проверите и коригирате или изтриете, в зависимост от ситуацията.

След това трябва да уведомите другите органи, които са получили данните, относно тяхната неточност и извършената корекция или изтриване.

2. Ако сте получили данни от друг орган

Ако разберете, че информацията, която сте получили е неточна, трябва да информирате органа, който е предоставил данните.

Като получател на данни, Вие сте задължени да коригирате, измените, блокирате или изтриете данни, когато сте информирани относно извършена корекция или изтриване на данни от органа, който ги е предоставил.

При извършване на тези действия, Вие следва също така да уведомите другите органи, на които сте предоставили тези данни, че информацията е коригирана или изтрита.

Какво става при спор относно точността на въведените данни?

Ако два или повече органи имат разногласия по отношение на точността на данните в МИС, трябва да се опитате да разрешите спорния въпрос. Ако не може да постигнете съгласие,

първоначално въведения доклад с данни остава валиден. Вие ще трябва да продължите да въвеждате в МИС всички данни, необходими за доклада, по който няма спор. Когато националният съд вземе решение относно промяната, допълването, коригирането или изтриването на данни в МИС, за които се твърди, че са неточни, и двата органа трябва да се съобразят и да въведат това решение.

Ако от съдилищата в различните страни-членки са взети противоречиви решения, тогава органът, който е въвел данните, следва да ги изтрие от системата.

Какво става, ако сте използвали неточни данни, предоставени чрез МИС?

Ако използвате информация, получена от МИС, за провеждане на национално разследване и в следствие сте уведомени от органа, който е публикувал информацията, че тя е неточна или незаконосъобразно съхранявана, трябва да предприемете едно или няколко от изброените действия:

- да промените, коригирате, изтриете или блокирате данните;
- да архивирате данните в отделен файл, ако е законосъобразно;
- да блокирате данните, само ако смятате, че при изтриването им ще бъдат засегнати правата на лицето;
- ако данните са използвани в криминални дела, заведени пред съда, те трябва да бъдат изтрети, коригирани, заличени или блокирани в съответствие с Вашето национално право.

Какви мерки за защита може или трябва да са предвидени, за да се гарантира, че подадените данни, които в следствие са се оказали неточни, незаконосъобразни или в несъответствие с Решенията на Съвета, са изпратени или на получаващия орган или предадени на друга правоприлагаща агенция под юрисдикцията на получаващия орган?

След като е установено, че лични данни са съхранявани незаконосъобразно в МИС или са неточни, или не са в съответствие с мерките за защита, заложили от изпращащата митническа агенция, тогава водещ принцип трябва да бъде съобразяването с тези мерки. Например, ако изпращащият орган е заложили, че данните могат да се обработват само 2 години, след което трябва да бъдат изтрети, тогава получаващият орган трябва да изтрие данните след указания период.

Въпреки това, при спазването на административната процедура възникват проблеми. Може да има правен спор, тъй като самата административна процедура или използването на данните по административната процедура от друга правоприлагаща агенция се регламентират от националното законодателство. При тези обстоятелства, получаващата агенция трябва да опита, доколкото е възможно, да се съобрази с посочения по-горе водещ принцип – т.е. да се съобрази с мерките за защита, заложили от изпращащия орган. Ако това не е възможно, поради спецификите на националното законодателство, получаващата държава трябва поне да вземе под внимание мерките и да отчете риска, че данните, с които разполага, са незаконосъобразни по смисъла на решенията или неточни. Затова, при такива обстоятелства трябва внимателно да се прецени взаимодействието между националното право и решенията, за да се гарантира, че е постигнат баланс между правата на лицата по отношение на техните лични данни и изискването за задържане на лицата, нарушаващи закона.

Ръководството за правата на лицата и отговорностите на компетентните органи в Митническата информационна система е публикувано на сайта на КЗЛД, в раздел „Международно сътрудничество“.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2014 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за периода юли – август 2014 са извършени общо 297 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 296 броя, на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 296 броя, на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

През периода е съставен 1 акт за установяване на административно нарушение и са издадени 3 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2014 г.

През периода юли-август 2014 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 7474 потребителски профили на АД. От тях 7387 са на администратори, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД, а 87 – на желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД към момента има създадени 339546 потребителски профила – 309153 на АД, подали заявления за регистрация и 30394 – на тези, които са изяви́ли желание за освобождаване от това задължение. За 7436 АД са създадени по два профила – за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД.

През този период КЗЛД е взела решения:

- за **вписване в регистъра** по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД – **6424 нови АД**, с което общият брой на вписаните в регистъра става 267416;
- за **освобождаване от задължението за вписване** в регистъра на КЗЛД – **13 АД**, с което общият брой на освободените от регистрация става 27459;
- за **прекратяване на производството по освобождаване** от задължението по вписване в регистъра на КЗЛД – **27 АД**, с което общият им брой става 1946;
- за периода юли-август **КЗЛД не е отказвала вписване в регистъра** на АД, при което общият брой администратори с отказ от вписване в регистъра остава 2379.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 487 АД.

През периода са обработени 7695 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 15325 електронни съобщения до АД, а във входящата поща на електронната система са получени 52 писма, по които е взето отношение.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-15/2014 г. София, 01.07.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 23.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-15/14.01.2014 г., подадена от П.П.Т. срещу „Банка ДСК” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

П.П.Т. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че на 29.10.2013 г. е подала до „Банка ДСК” ЕАД нотариална покана. С нотариалната покана, госпожа Т. е поискала от банката да преустанови събирането и обработването на свързаните с нея и непълнолетната ѝ дъщеря, лични данни. Жалбоподателката твърди, че администратора на лични данни не се е произнесъл по направено искане за преустановяване на обработването на лични данни, в предвидения в закона срок, поради което приема, че има извършено нарушение на ЗЗЛД.

В жалбата е посочено и второ нарушение на администратора на лични данни, което се изразява в предоставянето на личните данни на госпожа Т. на трето лице – „ОТП Ф.Б.” ЕООД, без нейното изрично съгласие за това.

Госпожа Т. иска от Комисията да извърши цялостна проверка, по повод изложения в жалбата случай и да наложи административно наказание на „Банка ДСК” ЕАД, при установяване на извършено нарушение.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл. 36, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс е изискана информация от „Банка ДСК” ЕАД, „ОТП Ф.Б.” ЕООД и жалбоподателката.

„Банка ДСК” ЕАД представя писменото си становище по жалбата, като в него сочи, че на 07.02.2008 г. в банката, чрез клон Б. е разрешен на М.С.Т. ипотечен кредит в размер на 169 000 лв. Срокът за погасяване на кредита е 360 месеца. Отпуснатият кредит е обезпечен с жилищен етаж от къща, находяща се в гр. С. собственост на кредитополучателя, Ст.Т. и Сн.Т. Банката твърди, че кредита е усвоен еднократно от господин Т. на 07.02.2008 г. и е погасяван редовно, чрез разплащателна сметка до 03.2011 г. След посочената дата, поради настъпили забавяния на плащанията по кредита с над 90 дни, той е станал предсрочно изискуем, съгласно клаузите уговорени в договора за ипотечен кредит. Към датата на предсрочното прекратяване на договора не са били погасени четири погасителни вноски.

На 18.10.2013 г. банката е изпратила покана-уведомление до всички наследници на длъжника, вписани в удостоверение за наследници № 456/01.04.2008 г. В удостоверението за наследници на М.С.Т. са посочени: жалбоподателката, в качеството ѝ на негова съпруга; Сф.Т., в качеството ѝ на негова дъщеря и А.Т., в качеството му на негов син. С поканата наследниците са уведомени за наличието на непогасен кредит, обявен за предсрочно изискуем. Наследниците са уведомени, че остатъка от кредита към 18.10.2013 г. е в размер на 222 343.31 лв., като са поканени доброволно да погасят задължението.

Администраторът на лични данни сочи още в становището, че на 06.06.2011 г. е сключил рамков договор за събиране на вземания с „ОТП Ф.Б.” ЕООД. Предмет на рамковия договор е оказването

на съдействие при извънсъдебно събиране на вземания по просрочени кредити. Осъществяването на съдействие се изразява в изпращане на уведомителни писма, покани за доброволно изпълнение от името на банката, както и осъществяване на контакт с клиентите, с цел доброволно погасяване на дължимите суми. „ОТП Ф.Б.” ЕООД обработва свързаните с клиентите на банката лични данни, в качеството му на обработващ лични данни, на основание чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД. С цел прецизиране при обработването на лични данни, банката и колекторската фирма са сключили допълнително споразумение на 20.09.2013 г. към рамковия договор за събиране на вземания. В допълнително споразумение точно са описани правата и задълженията на двете страни в качеството им на администратор и обработващ лични данни.

„Банка ДСК” ЕАД твърди още, че съгласно т. 9 от договора за ипотечен кредит от 07.02.2008 г., кредитополучателя – М.С.Т. е дал съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица във връзка с управлението и събирането на вземанията към банката. Банката приема, че за обработването на личните данни на господин Т., изразяващо се в употреба, съхранение и предоставяне, за нея е налице условието за допустимост при обработването, посочено в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

След настъпване на смъртта на М.С.Т. на 13.03.2008 г., с Решение № III-17-67/ 15.07.2008 г. на Софийски районен съд е допуснато приемането на наследство му по опис от неговите законни наследници. Вследствие приемането на наследството, дори и по опис, в патримониума на наследниците са преминали, като правата, така и задълженията на господин Т., съобразно наследственият им дял. Едно от задълженията на господин Т., произтича от сключения от него договор за ипотечен кредит. Банката твърди, че специфичния начин на приемане на наследството, не означава, че задължението на наследодателя не е преминало към наследниците и, че те отговорят пред кредитора до размера на полученото от тях наследство, съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Закона за наследството. На основание изложеното, банката е изпратила покана за доброволно изпълнение на жалбоподателката и на дъщеря й. Администраторът на лични данни твърди, че с оглед реализиране на законните си интереси, произтичащи от сключения договор за ипотечен кредит с господин Т., за нея е налице правно основание да обработва свързаните с жалбоподателката и дъщеря й, в качеството им на наследници лични данни. Уточнява се, че банката е получила две нотариални покани от госпожа Т., съответно на 30.10.2013 г. и на 21.12.2013 г., на които покани е отговорила на 10.12.2013 г. и на 21.01.2014 г.

По административната преписка е депозирано писмено становище от „ОТП Ф.Б.” ЕООД. В него се сочи, че между дружеството и банката има сключено рамково споразумение за сътрудничество, за възлагане на вземания за събиране. Договорът е сключен на 06.06.2011 г. С допълнително споразумение № 12/02.07.2012 г., банката е възложила извършването на действия по извънсъдебно събиране на вземания от М.С.Т. по договор за ипотечен кредит № 15113416/07.02.2008 г. Колекторската фирма е прекратила работата си по случая, поради оттеглянето му от банката, изразено в допълнително споразумение № 17/04.09.2012 г. С допълнително споразумение № 18/21.09.2012 г. банката отново е възложила на дружеството събиране на вземането на господин Т. „ОТП Ф.Б.” ЕООД твърди, че от изпратената му жалба на госпожа Т., за изразяване на писмено становище е разбрала, че тя е законен наследник на М.С.Т. В становището се развиват доводи за законосъобразност на обработването на личните данни на наследодателя на П.П.Т., като се цитират текстове от ЗЗЛД.

„ОТП Ф.Б.” ЕООД уточнява, че с допълнително споразумение № 32/20.09.2013 г., „Банка ДСК” ЕАД му е възложила функциите на обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Допълва, че са обработени единствено личните данни на кредитополучателя М.С.Т., за което той е дал изричното си съгласие. П.П.Т. не е търсена за погасяване на вземането на банката, произтичащо от договора за ипотечен кредит на М.С.Т. В становището подробно са описани действията, които са предприети от колекторската фирма по повод събирането на задължението и се сочи, че е бил осъществен контакт с близък приятел на длъжника и на семейството му / като не посочен, кой точно е той/. Това лице е изразило готовност да поеме задължението чрез заместване в дълг, но споразумение в тази насока не е сключено. Посочва се, че същото това лице е правило частични плащания на задължението. На 29.01.2013 г. кредитът е бил насочен към банката, за продължаване от нейна страна на съдебни действия за събирането на дълга.

С молба от 24.02.2014 г., жалбоподателката конкретизира жалбата си, като сочи, че същата е подадена като от нейно име в лично качество, така и от името на дъщеря ѝ, чиито законен представител е тя. Не прилага доказателства, удостоверяващи твърденията ѝ. Твърди се, че банката не е отговорила, нито на нея, нито на дъщеря ѝ на подаденото заявление за достъп до лични данни, обективизирано в приложената към жалбата нотариална покана. Госпожа Т. информира Комисията, че обработването на личните ѝ данни може да се дължи на извършено престъпление и до колкото ѝ е известно има образувано досъдебно производство с № 3486/2013 г. по описа на Районна прокуратура-гр. Б. с предмет, установяване на престъпни деяния, по смисъла на чл. 309 от НК. По досъдебното производство е била разпитвана, в качеството ѝ на свидетел и били изискани образци от подписа ѝ.

Във връзка с твърденията на жалбоподателката за образувано досъдебно производство е изискана допълнителна информация от „Банка ДСК“ ЕАД и от Районна прокуратура гр. Б.

Районна прокуратура гр. Б. уведомява Комисията, че има образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител, за престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК. Установено е, че на 04. 02.2010 г. в гр. Б. неизвестно лице само или чрез друго е съставил неистински частен документ – анекс № 1 към договор за ипотечен кредит № 15113416 от 07.02.2008 г. В сключеният анекс за клиент е посочен М.С.Т. Документът е бил употребен пред Банка ДСК, клон Б. Премета на досъдебното производство е изследване на положеният подпис от името на М.С.Т.

На 17.03.2014 г. администраторът на лични данни представя допълнително становище, в което твърди, че на нотариалните покани на госпожа Т. е отговорено подробно и са посочени целите, за обработването на свързаните с нея лични данни. Излага се становище за неоснователност на твърденията на жалбоподателката, че обработването на личните ѝ данни може да се дължи на извършено престъпление. Банката е установила, че подписания анекс № 1 към договора за ипотечен кредит с М.С.Т., носи дата следваща смъртта му, поради което е уведомила компетентните органи. Извършеното противоправното деяние не се отнася по никакъв начин до личните данни на жалбоподателката.

На редовно заседание на КЗЛД, проведено на 26.03.2014 г. е взето решение, с което жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество. С решение на Комисията е изискано от жалбоподателката да представи допълнителни доказателства, а именно: акт за раждане на дъщеря ѝ Сф.Т., с оглед определяне на жалбоподателите, които са сезирали Комисията и Решение № III-17-67/15.07.2008 г. на Районен съд гр. София. До приключване на откритото заседание по жалбата не са постъпили в деловодството на Комисията изисканите от жалбоподателката доказателства. В тази връзка Комисията приема, че жалбата е подадена само от П.П.Т. в лично качество, но не и като законен представител на дъщеря ѝ Сф.Т.

Комисията приема, че не са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 и т. 5 от АПК за спиране на образуваното административно производство. Действително по административната преписка има доказателства, че пред Районна прокуратура гр. Б. има образувано досъдебно производство, по повод извършено престъпление по чл. 309 от НК срещу неизвестен извършител. Производството е за извършено подправяне на анекс № 1/04.02.2010 г., към договор за ипотечен кредит № 15113416 от 07.02.2008 г. с титуляр М.С.Т. Анекса е сключен след смъртта на кредитополучателя. По административната преписка липсват доказателства да има производство образувано по основния договор за ипотечен кредит, от който са възникнали задълженията и същите се търсят от наследниците на лицето, а именно жалбоподателката и дъщеря ѝ. С анекса, предмет на досъдебното производство, не се уговорят нови, различни суми от основния ипотечен договор, с което да се утежнява положението на жалбоподателката, поради което производството не следва да бъде спряно.

Разгледана по същество жалбата на П.П.Т. е неоснователна по следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че М.С.Т., съпруг на жалбоподателката е сключил на 07.02.2008 г. с „Банка ДСК“ ЕАД договор за ипотечен кредит в размер на 169 000 лв. Срокът за погасяване на кредита е 360 месеца, като същия е обезпечен с недвижимо имущество на кредитополучателя.

Отпуснатия кредит е бил усвоен еднократно от господин Т. на 07.02.2008 г., погасяван е редовно до 03.2011 г. След посочената дата, поради настъпили забавяния на плащанията по кредита с над 90 дни, той е станал предсрочно изискуем, съгласно клаузите, уговорени в договора за ипотечен кредит. Към датата на предсрочното прекратяване на договора не са били погасени четири погасителни вноски.

Съгласно разпоредбата на чл. 9 от Закона за наследството, съпругът наследява част, равна на частта на всяко дете. Не е спорно, а и по административната преписка е приложено удостоверение за наследници на М.Т. № 000456/01.04.2008 г., издадено от район Витоша, от което удостоверява, че жалбоподателката е негов законен наследник, в качеството ѝ на съпруга.

Наследството се придобива с приемането му. Приемането произвежда действие от откриването на наследството. Законодателят е предвидил, че приемане на наследство има и когато наследникът извърши действие, което несъмнено предполага неговото намерение да приеме наследството.

В депозираната пред „Банка ДСК” ЕАД нотариална покана, П.П.Т. е заявила, че наследството на М.С.Т. е прието под опис, съгласно решение на Софийски районен съд № III-17-67/15.07.2008 г., влязло в законна сила на 15.07.2008 г. В тази връзка, с оглед установяване на относимите по преписката факти е изискувано от жалбоподателката, представянето на съдебното решение, което не е строено.

Независимо, дали наследството на М.С.Т. е прието в цялост или под опис, наследниците му отговарят за задълженията, съобразно наследствения им дял. Разликата в приемането на наследството, изцяло или под опис е само в размера на задълженията, за които ще отговоря наследника. На 18.10.2013 г. банката е изпратила покана-уведомление до всички наследници на длъжника, вписани в удостоверение за наследници № 456/01.04.2008 г. С поканата наследниците са уведомени за наличието на непогасен кредит, обявен за предсрочно изискуем. Наследниците са уведомени, че остатъка от кредита към 18.10.2013 г. е в размер на 222 343.31 лв. и са поканени доброволно да погасят задължението.

Действително госпожа П.П.Т. не е страна по договор с „Банка ДСК” ЕАД, но банката ѝ обработва личните данни в качеството ѝ на наследник, респективно на длъжник, съобразно наследственият ѝ дял. С приемане на наследството, жалбоподателката е встъпила в договора за ипотечен кредит, сключен от М.С.Т., като длъжник с всички произтичащи от това последици.

В договора за ипотечен кредит, който е сключил наследодателя на госпожа Т., в точка 9 е уговорено, че кредитополучателят заявява, че е информиран относно обстоятелствата по чл. 19, ал. 2 от ЗЗЛД и дава съгласието си информация, свързана с предоставянето и обслужването на кредита, както и личните му данни, да бъдат предоставяни на трети лица и да бъдат обработвани от тях за нуждите на управление и събиране на вземанията. В тази връзка за „Банка ДСК” ЕАД е налице условие за законосъобразно обработване на личните данни, посочено в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

За администратора на лични данни са налице и условието за допустимост при обработването на лични данни, наличието на договор – чл. 4, ал. 1, т. 3 и реализирането на законни интереси, които се явяват преимуществени пред тези на физическото лице, чиито лични данни се обработват – чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

По административната преписка е установено, че личните данни са обработени, освен от банката и от „ОТП Ф.Б.” ЕООД. Обработването е извършено на основание сключено рамково споразумение с банката за сътрудничество за възлагане на вземания за събиране. Дружеството уточнява, че му е било възложено събирането на задължение на М.С.Т. по договор за ипотечен кредит, но че не е обработвало свързаните с госпожа Т. лични данни.

На основание изложеното, КЗЛД приема, че личните данни на П.П.Т. са обработени от администратор на лични данни - „Банка ДСК” ЕАД, при наличие на условие за допустимост при обработването на личните данни, при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, поради което не е налице незаконосъобразно обработване.

По повод искането на жалбоподателката, отправно с нотариална покана до ответната страна с правно основание чл. 28 а от ЗЗЛД, а именно искане за заличаване на личните ѝ данни от дружеството,

същото се явява неоснователно. Съгласно цитираната разпоредба от закона, всяко физическо лице има право по всяко време да поиска от администратор на лични данни да заличи неговите лични данни, обработването на които не отговоря на изискването на ЗЗЛД. От извършения анализ, от страна на Комисията се установи, че обработването на личните данни на госпожа Т., отговаря на изискванията на ЗЗЛД, законосъобразно е и се извършва при наличие на правно основание за това. За администратора на лични данни не възниква задължение за заличаване на личните данни на физическото лице единствено и само след подаване на заявление по чл. 28 а от ЗЗЛД. Задължението за заличаването на данните следва да се извърши само в случай, че обработването не отговоря на изискванията на закона, което в настоящия случай не е така.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № Ж-15/14.01.2014 г., подадена от П.П.Т. срещу „Банка ДСК” ЕАД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-67/2014 г.

София, 01.07.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 23.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. Ж-67/18.02.2014 г., подадена от Р.С.К. срещу „Ц.К.Б.” АД /Ц.К.Б. АД/.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Р.С.К. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че на 07.02.2014 г. е получил писмо изх. № 12459/31.01.2014 г. от Ц.К.Б. АД. С писмото, банката го уведомява, че е прехвърлила възмездно с договор за цесия от 30.11.2013 г. негово вземане, произтичащо от договор за кредитна карта на „Ф.И.А.” ЕООД.

Жалбоподателят твърди, че банката без негово съгласие е предоставила личните му данни на „Ф.И.А.” ЕООД.

Господин Р.С.К. иска от Комисията да разгледа жалбата му и при установяване на извършено нарушение на Закона за защита на личните данни, да защити накърнените му права.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относими по случая доказателства от „Ц.К.Б.” АД и „Ф.И.А.” ЕООД.

На 17.03.2014 г., банката представя писменото си становище по жалбата, като към него прилага относими доказателства. Ц.К.Б. АД уточнява, че жалбоподателя има сключен договор с банката, поради което е налице кредитно правоотношение. Договорните отношения са били многократно подновявани. Сочи се, че господин Р.С.К. има и втори договор, като взаимоотношенията по него са преуредени, в съответствие с изискванията на Закона за потребителския кредит. Р.С.К. е страна по договорите, както в лично качество, така и в качеството му на управител на „А.2002” ООД. Администраторът на лични данни уточнява, че в чл. 183, т. 3 от Общите условия към договора е регламентирано, че при сключване на договор с банката, кредитополучателя дава изричното си съгласие свързаните с него лични данни да бъдат предоставяни на трети лица - цесионери, което е основание за допустимост на обработваните лични данни, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Банката приема, че за нея са налице още две от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: наличието на договор между физическото лице, чиито лични данни се обработват и администратора на лични данни, както и реализирането на законен интерес, който се явява преимуществен пред този на физическото лице. Като аргумент за неоснователност на жалбата се изтъква, че личните данни на господин Р.С.К. са публично достъпни, в качеството му на управител на търговско дружество, вписано в Търговския регистър /ТР/.

Към становището са приложени следните доказателства: договор за издаване на кредитна карта с кредитен лимит *****; договор за разплащателна сметка и издаване на международна кредитна карта Master Card VISA-Лидер от 21.05.2010 г.; рамков договор № 405046/21.05.2010 г. за откриване на разплащателна сметка; Общи условия на Ц.К.Б. АД към рамков договор за откриване и обслужване на банкови платежни сметки и извършване на платежни операции; писмо изх. № 69026/22.05.2012 г. до Р.С.К.; споразумение от 30.05.2012 г., заявление за издаване на заповед по чл. 410 от ГПК; извлечение изх. № 132900/08.10.2012 г.; искова молба до РС В.Т. с вх. № 25501/29.11.2012 г.; отговор на искова молба от „А.2002” ЕООД от 18.01.2013 г. и от 04.03.2013 г.; решение № 738/17.07.2013 г. на РС В.Т., постановено по гр.д. № 4697/2012 г., решение № 539/21.12.2013 г. на Окръжен съд В.Т.; договор за цесия от 30.11.2013 г.; писмо изх. № 12459/31.01.2014 г.; писмо изх. № 12459/31.01.2014 г.; извлечения от счетоводни книги на Ц.К.Б. АД и документи качени по партидата на „А.2002” ООД в ТР.

„Ф.И.А.” ЕООД изразява писменото си становище по жалбата на господин Р.С.К. на 19.03.2014 г. В становището се сочи, че дружеството е компания работеща в областта на изкупуването и събирането на вземания. По силата на договор за цесия от 30.11.2013 г., сключен с Ц.К.Б. АД е придобило вземане на банката към Р.С.К. и „А.2002” ЕООД. Вземането, произтича от сключен договор за разплащателна сметка и издаване на международна кредитна карта Master Card VISA-Лидер ***** В точка 29, параграф трети от подписания между Ц.К.Б. АД и Р.С.К. договор е посочено, че неразделна част от договора са Общите условия на Ц.К.Б. АД за издаване и ползване на кредитна карта Master Card. Дружеството сочи, че с подписването на договора, картодържателя и третото лице декларират, че Общите условия са им предадени и безусловно ги приемат. В чл. 189, т. 3 от Общите условия е уговорено между страните, че клиента на банката се съгласява тя да предоставя личните му данни на трети лица цесионери, кредитни бюра, лица, на които е възложено събирането на дълга. Р.С.К. е подписал Общите условия, поради което се приема, че той е запознат със съдържанието им и ги е приел като част от сключения от него договор.

На основание изложените в становището аргументи, „Ф.И.А.” ЕООД счита жалбата на господин Р.С.К. за неоснователна и моли Комисията да я остави без уважение.

Към становището се прилагат: договор за издаване на кредитна карта с кредитен лимит, договор за разплащателна сметка и издавена на международна кредитна карта Master Card VISA-Лидер, Общи условия на Ц.К.Б. АД, удостоверение, издадено от КЗЛД и удостоверение за актуално състояние.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е частично допустима, поради следните съображения:

В чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай са „Ц.К.Б.“ АД и „Ф.И.А.“ ЕООД. Администраторите на лични данни са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като са подали заявление за регистрацията им като администратори на лични данни.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни.

Жалбата е подадена от името на Р.С.К., като в нея не е уточнено, дали същата се подава срещу предоставянето на свързаните с него лични данни, като физическо лице и/или като управител и едноличен собственик на фирма „А.2002“ ЕООД. От събраните по административната преписка доказателства се установява, че Ц.К.Б. АД е цедира вземането: на Р.С.К., в качеството му на картодържател, така и на „А.2002“ ЕООД, в качеството му на титуляр на сметка.

В тази връзка Комисията приема, че жалбата подадена от Р.С.К., в лично качество е допустима, подадена при наличието на правен интерес, да търси защита от евентуално накърняване на правата му по ЗЗЛД.

Комисията приема, че жалбата в частта, подадена от Р.С.К., в качеството му на управител и едноличен собственик на „А.2002“ ЕООД е недопустима, поради липсата на активно легитимирана страна в развиващото се пред Комисията административно производство по реда на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. В цитираната правна норма, законодателят е разписал, че само и единствено физическите лица, в това им качество могат да сезират Комисията с жалби за нарушени техни права по ЗЗЛД.

При извършена от КЗЛД служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни, който води Комисията е установено, че фирма „А.2002“ ООД /сегашна „А.2002“ ЕООД/ е подала заявление за регистрация като администратор на лични данни, но същата е в списъка на администраторите на лични данни, подлежащи на актуализация. В тази връзка е взето решение за извършване на проверка по чл. 12 от ЗЗЛД, на администратора на лични данни.

Разгледана по същество жалбата на Р.С.К. срещу „Ц.К.Б.“ АД и „Ф.И.А.“ ЕООД е неоснователна поради следните съображения:

Сключен е договор за издаване на кредитна карта с кредитен лимит ***** между Ц.К.Б. АД, Р.С.К., в качеството му на картодържател и „А.2002“ ООД, в качеството му на трето лице-титуляр по сметка. Банката е издала на картодържателя кредитна карта Master Card VISA-Лидер по разплащателна

сметка в лева **** с титуляр „А.2002” ООД. По картата е предоставен кредитен лимит в размер на 10 000 лв. В т. 28 от договора е уговорено между страните, че картодържателя и третото лице-титуляр на сметка, дават съгласието си банката да обработва личните им данни с цел изпълнение на задълженията на страните по договора. В договора е уговорено, че неразделна част от него са Общите условия на Ц.К.Б. АД за издаване и ползване на кредитни карти Master Card. Разписано е още, че с подписването на договора, картодържателя и третото лице, декларира, че Общите условия са им предадени и безусловно ги приемат. Видно от приложеният към административната преписка договор, той е подписан от всичките страни по него.

На 21.05.2010 г. е сключен между Ц.К.Б. АД, Р.С.К., в качеството му на картодържател и „А.2002” ООД, в качеството му на титуляр договор за разплащателна сметка и издаване на международна кредитна карта Master Card VISA-Лидер. По картата банката предоставя кредитен лимит в размер на 10 000 лв. В т. 21 от договора е разписано, че банката е уведомила картодържателя и титуляря за всички условия по отпуснатия кредит преди сключване на договора, включително ги е уведомила, че тя има право да прехвърли на трето лице вземанията си по сключения договор. Отново договора е подписан от Р.С.К., като картодържател и като управител на дружеството, титуляр на сметка. В чл. 189 от Общите условия на „Ц.К.Б.” АД към рамков договор за откриване и обслужване на платежни сметки и извършване на платежни операции е уговорено, че с факта на подаване на искане за платежна услуга, респективно с подписването на договор, клиента на банката, декларира, че се съгласява банката да обработва свързаните с него лични данни и да ги предоставя на трети лица – цесионери, кредитни бюра, на които е възложено събирането на дълга и др.

На основание изложеното следва, че за Ц.К.Б. АД са налице три от условията за допустимост при обработване на личните данни посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. На първо място за банката е налице условието – съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните. Съгласието на Р.С.К. за обработването на личните му данни чрез предоставянето на трети лица е изразено чрез сключването на договора с банката и приемането, както на клаузите от договора, така и Общите условия, които са неразделна част от индивидуалния договор. Законодателят не е определил конкретна форма, под която физическото лице може да изрази съгласието си за обработване на личните му данни, поради което следва да се приеме, че същото може да се изрази и чрез приемането на клаузи в този смисъл, независимо дали те са регламентирани в договора или в Общите условия, които са неразделна част от него. В конкретния случай, изразяването на съгласие е извършено чрез конклюдентни действия по приемане на договора и Общите условия.

Второто условие за допустимост е наличието на договорни отношения между банката и жалбоподателя. По административната преписка не се събраха доказателства, а и такива твърдения не е изложил господин Р.С.К. в жалбата си, че той оспорва наличието на облигационни взаимоотношения.

Трето условие за законосъобразното обработване на личните данни е извършването на действия, с които администратора на лични данни реализира свой законен интерес. Видно от доказателствата, господин Р.С.К. е длъжник на Ц.К.Б. АД по повод сключени от него договори. Установено е, че паричните задълженията по договорите не са погасени своевременно. Банката е упражнила правото на иск срещу длъжника пред съответния районен съд. Постановени са две съдебни решения, съответно на Районен и Окръжен съд В.Т. С първоинстанционното съдебно решение е прието за установено, че Р.С.К. е длъжник на Ц.К.Б. АД за сумата от 9 905.13 лв. по договор за разплащателна сметка, както и за сума в размер на 2 559.01 лв., представляваща лихва върху сумата, такса за просрочие, законна лихва върху главницата и разноски по делото. Окръжният съд е потвърдил решението на РС В.Т. На основание изложеното следва, че банката има законен интерес да събере вземанията си и този интерес се явява преимуществовен пред интереса от защита на личните данни на физическото лице, които тя обработва.

Личните данни на жалбоподателя са обработени и от „Ф.И.А.” ЕООД, законосъобразно. Дружеството е встъпило в правата на кредитор, съгласно сключен договор за цесия между него и банката. За дружеството е налице условието за допустимост при обработването на личните данни, посочено в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, поради което същото се явява законосъобразно.

В случай, че жалбоподателя оспорва самото прехвърляне на вземането му чрез договор за цесия, следва да се посочи, че КЗЛД не е компетентна да се произнесе по този въпрос. Тя се произнася единствено и само по въпросите дали, обработването на личните данни е законосъобразно или не.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег.№ Ж-67/18.02.2014 г., подадена от Р.С.К. срещу „Ц.К.Б.” АД за допустима.

2. Остава без разглеждане жалба рег.№ Ж-67/18.02.2014 г., подадена от Р.С.К., в качеството му на управител и едноличен собственик на „А.2002” ЕООД срещу „Ц.К.Б.” АД като недопустима, поради липсата на активно легитимирана страна /чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК/.

3. Обявява жалба рег.№ Ж-67/18.02.2014 г., подадена от Р.С.К. срещу „Ц.К.Б.” АД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-39/2014 г.

София, 04.07.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджови и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.05.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда по допустимост жалби рег. № Ж-39/03.02.2014 г. и № Ж-40/03.02.2014 г., подадени от А.С.И. съответно срещу ЕТ „П.А.П.“ и „Банка ДСК“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Господин А.С.И. сезира Комисията за защита на личните данни с жалба рег. № Ж-39/03.02.2014 г., в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните му данни (три имена и единен граждански номер) от ЕТ „П.А.П.“, Булстат ***** и адрес: *****.

Жалбоподателят твърди, че без негово знание и съгласие личните му данни са вписани в съставен от ЕТ „П.А.П.“ документ с дата 25.09.2006 г. В последствие документът е използван при сключване на договор за кредит, обезпечен с поръчителството му, подписан на 29.09.2006 г. между „Банка ДСК“ ЕАД и ЕТ „П.А.П.“.

Господин А.С.И. твърди, че не е предоставял личните си данни на едноличния търговец и счита, че е налице нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, за което е разбрал на 13.02.2013 г., в съдебно заседание по дело № 58742/2011 г., по описа на Софийски районен съд. Моли Комисията да установи как ЕТ „П.А.П.“ се е сдобил с личните му данни и при установяване на нарушение да наложи съответното административно наказание.

Към жалбата, като доказателство е приложено копие на протокол от проведено на 25.09.2006 г. заседание на Общото събрание на ЕТ „П.А.П.“.

В КЗЛД е депозирана жалба рег. № Ж-40/03.02.2014 г., подадена от г-н А.С.И. срещу „Банка ДСК“ ЕАД. Жалбоподателят сочи, че Банката е нарушила разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и в периода 26.09.2006 г. до 27.09.2006 г. е използвала неправомерно личните му данни (три имена, единен граждански номер, адрес, номер на лична карта и месторабота). Г-н А.С.И. твърди, че личните му данни са вписани в кредитно проучване, правно становище по искане за кредит и справка от Централния кредитен регистър на Българска народна банка (БНБ). Сочи, че в последствие тези документи са използвани за сключване на договор за кредит, обезпечен с поръчителството му, от дата 29.09.2006 г., подписан между „Банка ДСК“ ЕАД и ЕТ „П.А.П.“.

Господин А.С.И. информира, че към 27.09.2006 г. не е бил клиент и не е предоставял личните си данни на Банката. Твърди, че за неправомерното обработване на личните му данни от страна на „Банка ДСК“ ЕАД е установил на 13.02.2013 г., на проведено съдебно заседание по дело № 58742/2011 г., по описа на Софийски районен съд. Моли Комисията да установи как и кога дружеството се е сдобило с личните му данни и при установяване на нарушение да наложи съответното административно наказание.

В допълнение, приложено към жалбата, г-н А.С.И. информира, че по случая има висящо гражданско дело № 5840/2013 г., по описа на Софийски градски съд.

Към жалбата са приложени копия на: кредитно проучване на „Банка ДСК“ ЕАД от дата 26.09.2006 г.; правно становище с дата 27.09.2006 г.; генерирана на 27.09.2006 г. справка от Централния кредитен регистър на БНБ за кредитна задължнялост на А.С.И..

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от ЕТ „П.А.П.“ и „Банка ДСК“ ЕАД са изискани писмени становища и доказателства.

Изпратеното до ЕТ „П.А.П.“ писмо на Председателя на КЗЛД се е върнало в цялост, с отбелязване на пощенското клеймо „непотърсено“. От направена служебна справка в Търговския регистър (ТР) се установи, че ЕТ „П.А.П.“ с Булстат *** и адрес ***** не е вписан в ТР. Видно от справка в Регистър Булстат е, че ЕТ „П.А.П.“ с Булстат ***** е със статус „неактивен“.

От „Банка ДСК“ ЕАД е изискано писмено становище и доказателства, относно твърденията изложените в жалба рег. № Ж-40/03.02.2014 г. В отговор представителите на дружеството депозират становище (С-151/28.03.2014 г.) за неоснователност на жалбата и твърдят, че дружеството обработва законосъобразно личните данни на г-н А.С.И., на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД. Информират, че на 29.09.2006 г. между „Банка ДСК“ ЕАД, клон Аспарухово и ЕТ „П.А.П.“ е сключен договор за кредит за сумата от 20 000 лв. (двадесет хиляди лева).

Представителите на Банката сочат, че за обезпечение на задълженията на кредитополучателя на 29.09.2006 г. е сключен договор за поръчителство със страни „Банка ДСК“ ЕАД и жалбоподателят – г-н А.С.И., като за целите на договора г-н А.С.И. е представил Удостоверение за доход изх. № 151/26.09.2006 г. Твърдят, че вследствие неизпълнение на задълженията по договора за кредита

от страна на кредитополучателя – ЕТ „П.А.П.“ и неговата предсрочна изискуемост, „Банка ДСК“ ЕАД се е снабдила с изпълнителен лист срещу длъжника и поръчителите, като до поръчителя – А.С.И. е изпратена покана за доброволно изпълнение.

От дружеството информират, че по случая е налице висящо съдебно производство със страни „Банка ДСК“ ЕАД и А.С.И.. Сочат, че г-н А.С.И. е предявил отрицателен установителен иск срещу „Банка ДСК“ ЕАД, по повод който е образувано гр. дело № 58742/2011 г., по описа на Софийски районен съд (СРС). Искът е обоснован с твърденията, че г-н А.С.И. не отговаря солидарно с главния длъжник – ЕТ „П.А.П.“ по договор за кредит сключен на 29.09.2006 г., тъй като не е положил подписа си под договора за кредит, както и че е поръчителствал на лице, различно от това посочено в договора за кредит, като не оспорва положения от него подпис под договора за поръчителство.

От Банката уведомяват, че с решение № I-34-9/13.03.2013 г., постановено по гр. дело № 58742/2011 г., по описа на СРС предявеният от г-н А.С.И. иск срещу „Банка ДСК“ ЕАД е отхвърлен като неоснователен. Информират, че г-н А.С.И. е обжалвал първоинстанционното съдебно решение, а образуваното по този повод въззивно гр. дело № 5840/2014 г. е обявено за решаване.

Като доказателства към становището са приложени заверени копия на: договор за кредит, сключен на 29.09.2006 г., между „Банка ДСК“ ЕАД и ЕТ „П.А.П.“; договор за поръчителство, сключен на 29.09.2006 г. между „Банка ДСК“ ЕАД и жалбоподателя – г-н А.С.И.; удостоверение за доход с изх. № 151/26.09.2006 г.; решение № I-34-9/13.03.2013 г., постановено по гр. дело № 58742/2011 г., по описа на СРС, гражданско отделение, 34 състав; въззивна жалба, подадена от А.С.И..

С писмо вх. № П-2425/23.04.2014 г. представителите на Банката ангажират допълнителни доказателства, а именно: искова молба от А.С.И. против „Банка ДСК“ ЕАД и допълнително становище към исковата молба.

На 09.05.2014 г. е проведен телефонен разговор (ПР-56/09.05.2014 г.), иницииран от жалбоподателя, който информира, че на втора инстанция е спечелил воденото от него гражданско дело срещу „Банка ДСК“ ЕАД. Г-н А.С.И. уточнява, че съдебното производство е започнало по негова инициатива, след подаден през 2011 г. иск срещу Банката.

На 21.05.2014 г. е проведено редовно заседание за Комисията, на което жалби рег. № Ж-39/03.02.2014 г. и № Ж-40/03.02.2014 г. са разгледани по допустимост.

Съобразно изложената в жалбите правна и фактическа обстановка Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 32 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за обединяването и разглеждането им в рамките на едно административно производство.

Комисията отчита факта, че между страните А.С.И. и „Банка ДСК“ ЕАД има висящо съдебно производство, но счита че изхода на делото и решаването на повдигнатия пред съда спор не е преюдициален по отношение на настоящето административно производство, с оглед което няма основания за спирането му.

Подадените от г-н А.С.И. жалби съдържат задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА). Налице са данни за жалбоподателят, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са просрочени, следователно процесуално недопустими за разглеждане по същество, поради което Комисията за защита на личните данни прекратява образуваното административно производство.

Основанията за това са следните:

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Правото на физическото лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по Закона за защита на личните данни е разписано в разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е обвързано с преклузивни срокове. Съгласно цитираната разпоредба при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Сроковете са преклузивни и изтичането им преклудира възможността на КЗЛД да се произнесе по съществуващото на искането, с което е сезирана.

В конкретния случай, видно от събраните по административната преписка доказателства, се установи, че към 2009 г. жалбоподателят е знаел, че „Банка ДСК“ ЕАД обработва личните му данни, в качеството му на поръчител по договор за кредит сключен между Банката и ЕТ „П.А.П.“.

Твърденията на г-н А.С.И., че за това обстоятелство е разбрал на 13.02.2013 г., са в противоречие с останалите събрани по случая доказателства, с оглед което не се кредитират от Комисията.

Видно от съдържанието на подадената през 2011 г. от г-н А.С.И. искова молба срещу „Банка ДСК“ ЕАД и образувано по повод нея гр. дело № 58742/2011 г., по описа на СРС и от допълнението към исковата молба е, че на 28.01.2009 г. г-н А.С.И. е получил покана за доброволно изпълнение, във връзка с образувано изпълнително дело № 20087180400281 на ЧСИ С.Д.. Г-н А.С.И. сочи в исковата си молба, че от получената покана за доброволно изпълнение е узнал, че е „станал поръчител на ЕТ „П.А.П.“ по сключен с „Банка ДСК“ ЕАД договор за кредит от 29.09.2006 г.“, от което следва че още към 2009 г. г-н А.С.И. е знаел, че Банката обработва личните му данни за целите на сключения с едноличния търговец договор за кредит. С оглед това обстоятелство и факта, че жалбите на г-н А.С.И. до Комисията са депозириани на 03.02.2014 г. се налага обосновавания извод, че преклузивният едногодишен срок от узнаване за нарушението е изтекъл към дата на подаване на жалбите в КЗЛД.

Към момента на депозиране на жалбите в КЗЛД е изтекъл и петгодишният срок – абсолютната давност за сезиране на Комисията, тъй като действията по обработване на личните данни, за които г-н А.С.И. сезира КЗЛД са извършени през 2006 г.

С оглед гореизложеното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява за разглеждане в едно административно производство подадените от А.С.И. жалби рег. № Ж-39/03.02.2014 г. и рег. № Ж-40/ 03.02.2014 г.;

2. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД оставя без разглеждане жалби рег. № Ж-39/03.02.2014 г. и рег. № Ж-40/ 03.02.2014 г., като процесуално недопустими - просрочени и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж - 497/2013 г.
София, 04.07.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 23.04.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-497/20.12.2013 г., подадена от К.А.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-497/20.12.2013 г., подадена от К.А.Г., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от Общински съвет – гр. П., чрез действия по публикуването им във вестник „М.“, бр. 295, от дата 17.12.2013 г.

Жалбоподателят информира, че е спечелил адм. дело № 3779/2012 г., по описа на Административен съд – П. срещу част от издадена от Общински съвет – П. Наредба. Твърди, че решението на съда е публикувано на стр. 11 във в. „М.“, брой № 295 от 17.12.2013 г., без да са анонимизирани личните му данни и намира това за нарушение на Закона за защита на личните данни.

В подкрепа на твърденията си г-н К.А.Г. прилага сканирани изображения на страница от в. „М.“.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от Общински съвет – П. и Издателска къща „М.“ ЕООД, същата издател и разпространител на в. „М.“, са изискани писмени становища и представяне на относими по случая доказателства.

Председателят на Общински съвет (ОС) – П. изразява писмено становище по жалбата и моли Комисията да я остави без уважение като неоснователна. Не оспорва изложените от г-н К.А.Г. твърдения и сочи, че предприетите действия по публикуване на съдебното решение, съдържащо лични данни на жалбоподателя, са в изпълнение на Разпореждане № 10395/05.12.2013 г., по описа на Административен съд (АС) – П., за обнародване в цялост на Решение № 2431 от 08.11.2013 г., постановено от АС – П., с което е отменената разпоредба на чл. 24, ал. 7 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите територията на община П., приета с решение № 92/2012 г. на Общински съвет – П.

Към становището са приложени заверени копия на: съобщение на АС - П. за връчване на Разпореждане № 10395/05.12.2013 г. в едно със съдебния акт; съобщение на АС - П. за връчване на препис от Решение № 2431/08.11.2013 г., в едно с приложения към него съдебен акт.

Управителят на Издателска къща „М.“ ЕООД ангажира писмено становище по случая, в което сочи, че съдебното решение, съдържащо личните данни на г-н К.А.Г. е публикувано във в. „М.“ на основание сключен с Община П. Договор № 13 ДГ 685/23.05.2013 г., съгласно който дружеството публикува във в. „М.“ актове, съобщения, обяви и информационни материали на Община П. и Общински съвет – П. Информира, че съгласно чл. 7 от Договора заявките с приложения към тях актове за публикуване се предават от Възложителя – Община П. на Изпълнителя – Издателска къща „М.“ чрез отдел „Протокол и връзки с обществеността и медиите“ на имейл адрес, предоставен от Изпълнителя.

Към становището е приложена, като доказателство, разпечатка от електронната система на дружеството, за получена на 16.12.2013 г. заявка от Община П. за публикуване на Решение № 2431/08.11.2014 г. на АС-П., с прикачен към нея файл съдържащ съдебния акт, който следва да се публикува.

На проведено на 26.03.2014 г. заседание на Комисия за защита личните данни, жалба рег. № Ж-497/20.12.2013 г. е приета за процесуално допустима - подадена от надлежна страна при наличие на правен интерес, депозирана в законоустановения срок по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, до компетентен да се произнесе орган. Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател - К.А.Г., ответна страна – Община П., в качеството ѝ на администратор на лични данни и заинтересовани страни – Общински съвет – П., Издателска къща „М.“ ЕООД и Административен съд – П.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай, администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД е Община П.

Издателска къща „М.“ ЕООД - издател и разпространител на в. „М.“ е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай дружеството е обработило личните данни на жалбоподателя в качеството си на обработващ личните данни от името и за сметка на администратора на лични данни – Община П. Отношенията между администратора и обработващият личните данни са уредени съгласно разпоредбите на ЗЗЛД, а именно чрез сключен между Община П. и Издателската къща „М.“ ЕООД договор.

На 23.04.2014 г. е проведено открито заседание на Комисията, на което жалба рег. № Ж-497/20.12.2013 г. е разгледана по същество. Страните са редовно уведомени за заседанието – не се явяват, не се представляват.

Господин К.А.Г. депозира писмо, видно от съдържанието на което е, че поддържа жалбата си.

Кмета на Община П. изразява писмено становище по случая, с приложени относими доказателства. Счита подадената от г-н К.А.Г. жалба за неоснователна и недоказана.

Председателят на Административен съд – П. ангажира писмено становище по жалбата и прилага доказателства в подкрепа на твърденията си.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-497/20.12.2013 г. е основателна.

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа и правна обстановка:

В Административен съд – П. е образувано адм. дело № 3779/2012 г., по жалба подадена от К.А.Г. срещу нормата на чл. 24, ал. 7 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община П. Съдебното производство е приключило с решение № 2431/08.11.2013 г., същото влязло в законна сила, с което е отменена оспорената от г-н К.А.Г. разпоредба.

Препис от съдебното решение е предоставен на страните в производството – г-н К.А.Г. и Общински съвет – П., като последният е задължен да обнародва влязлото в сила съдебно решение, по начин по който е обнародвана отменената с него разпоредба.

Страните не спорят, че съдебното решение е обнародвано чрез публикуването му във в. „М.“, брой от дата 17.12.2013 г., без да са анонимизирани личните данни (три имена, единен граждански номер и адрес) на г-н К.А.Г.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че съдебният акт е публикуван във в. „М.“ след подадена на 16.12.2013 г. заявка за публикуване от Община П., към която е прикачен и подлежащия на публикуване акт-съдебно решение, видно от съдържанието на което е, че съдържа трите имена, единен граждански номер и адрес на г-н К.А.Г.

Съгласно разпоредбата на чл. 194 от АПК съдебно решение, с което се отменя подзаконов нормативен акт, се обнародва по начин, по който е бил обнародван акта. Публикуването на съдебният акт се извършва по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в акта (чл. 64, ал. 2 от Закона за съдебната власт)

В конкретния случай и съгласно разпоредбите на чл. 22, ал. 2 и чл. 44, ал. 1, т. 7 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл. 61, ал. 4 и чл. 104 от Правилника за организацията и дейността на П.ския общински съвет (*приет с Решение №290, взето с Протокол №13 от 12.07.2012г.; Изм. и доп. с Решение №441, взето с Протокол №18 от 25.10.2012г.; Изм. и доп. с Решение № 3, взето с Протокол №1 от 23.01.2014г.*) съдебният акт, с който се отменя част от подзаконов нормативен акт на Общински съвет – П. се оповестява от кмета на Община П. чрез средствата за масово осведомяване, на интернет страницата на Общината П. и на информационно табло в сградата на Община П.

В изпълнение на горното нормативноопределено задължение Община П. е публикувала във в. „М.“, брой от 17.12.2013 г. Решение № 2431/08.11.2013 г., по описа на Административен съд – П., с което е отменена разпоредбата на чл. 24, ал. 7 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община П., издадена от Общински съвет-П.

Съдържащите се в публикуваното съдебното решение данни на г-н К.А.Г. – три имена и единен граждански номер са в обем достатъчен за идентифицирането му и имат качеството на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. Разкриването и разпространението им, чрез публикуването във в. „М.“ е действие по обработване на личните данни по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

С нормата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД на администратора на лични данни е вменено задължението да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В качеството си на администратор на лични данни Община П. е следвало да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на съдържащите се в съдебното решение лични данни на г-н К.А.Г. и съобразно разпоредбата на чл. 64, ал. 2 от Закона за съдебната власт да публикува съдебното решение по начин, който не позволява идентифицирането на физическото лице, упоменато в акта.

Отношенията между администратора на лични данни – Община П. и обработващия лични данни – Издателска къща „М.“ ЕООД са уредени съобразно разпоредбите на ЗЗЛД, а именно сключен между Община П. и Издателската къща „М.“ ЕООД Договор № 13 ДГ 685/23.05.2013 г. (действащ и към момента на публикуване на съдебното решение), с предмет публикуване на актове, съобщения, обяви и информационни материали на Община П. и Общински съвет П. във в. „М.“ (чл. 1 от договора). Видно от съдържанието на договора не е предвидена възможност Изпълнителят - Издателска къща „М.“ ЕООД да прави изменения или да редактира подадената за публикуване заявка. Съгласно договора Възложителят – Община П. представя текста за публикация (чл. 3, ал. 2, т. 1 от договора), а Изпълнителят е длъжен да я публикува в срока по чл. 8, ал. 1 от договора.

С оглед факт, че в публикуваното от Община П. съдебно решение личните данни на г-н К.А.Г. не са анонимизирани, следва извода че администратора на лични данни – Община П. е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, като не е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя, в следствие на което същите чрез публикуването им в брой на в. „М.“ от дата 17.12.2013 г. са били обект на неправомерен достъп и разпространение.

Комисията намира за неоснователни аргументите на Общински съвет – П. изложени в насока, че разпореждането на съда е за публикуване на съдебното решение в неговата цялост, т.е. без да се правят корекции или заличавания в същото. Видно от съдържанието на разпореждането, съдът указва начина за обнародване на решението, а именно същото да бъде оповестено по начин, по който е

обнародвана отменената с него разпоредба. Осъществяването на съответният контрол, предприемането на конкретни технически и организационни мерки във връзка със защита на личните данни на страните по делото при обнародване на съдебният акт е задължение на съответния администратор на лични данни, който следва да обнародва акта.

За пълнота следва да се отбележи, че при направена служебна справка се установи, че при публикуване на съдебното решение на сайта на Община П. (раздел „Нормативни актове – решения“), администратора на лични данни е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на г-н К.А.Г., като е анонимизирал личните му данни.

Същите тези технически и организационни мерки за защита на личните данни на г-н К.А.Г. е следвало да бъдат взети и при публикуване на съдебното решение на страниците на в. „М.“. Неприемането им е довело до неправомерен достъп и разпространение на личните данни на г-н К.А.Г., което по смисъла на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД е административно нарушение и съгласно чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД подлежи на санкциониране.

При определяне размера на административното наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга, взе предвид факта, че личните данни на жалбоподателя са публикувани в местен ежедневник и са разпространени и достъпни до неограничен кръг от лица, с оглед което определя административно наказание, в размер над минимума определен в закона.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Уважава подадената от К.А.Г. жалба рег. № Ж-497/20.12.2013 г.;

2. На основание чл. 42, ал. 9, във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на Община П., ЕИК *, с адрес гр. П., ***, представлявана кмета инж. И.Т., административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в неприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя от неправомерен достъп и разпространение.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-96/2014 г.
София, 08.07.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 04.06.2014 г. (Протокол № 22), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-96/14.03.2014 г., подадена от Д.И.Д. срещу „К.“ ЕООД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят посочва, че на 17.02.2014 г. е получил писмо от „К.“ ЕООД. Върху пощенския плик, освен трите му имена и адрес, е изписан и номера на собствения му телефон. Притеснен е, че изписани по този начин и посочени в съвкупност, личните му данни е възможно да станат достояние до неограничен кръг от трети лица, поради което счита, че правата му по Закона за защита на личните данни са нарушени. Моли Комисията за защита на личните данни да предприеме необходимите действия по компетентност.

Към жалбата е приложено копие на пощенски плик със заверка от 17.02.2014 г.

Жалбата, подадена от Д.И.Д. срещу „К.“ ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „К.“ ЕООД.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.“ ЕООД е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 51234.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 30.04.2014 г. (Протокол № 16), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 04.06.2014 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Д.И.Д. и ответна страна - „К.“ ЕООД в качеството му на администратор на лични данни.

С писмо, изх. № П-1722/27.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за откритото административно производство по жалбата и е изискана информация дали е сезирал други органи по случая. С писмо, изх. № П-3305/31.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД от г-н Д.И.Д. е изискано копие от съдържанието на процесното писмо.

С писмо с изх. № П-1723/27.03.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс, „К.“ ЕООД е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК на администратора е указано в срок да предостави писмено становище по жалбата, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо, вх. № С-161/04.04.2014 г. „К.“ ЕООД депозира становище, в което посочва, че в изпълнение на задълженията си като посредник за събиране на просрочени задължения на свои

клиенти, от 2008 г. до настоящия момент дружеството обработва над 20 000 случая. Относно жалбата се сочи, че до г-н Д.И.Д. е изпратено съобщение чрез куриерска фирма. С оглед безпрепятствено намиране на адресата, върху пощенския плик е изписан и номера на телефона за връзка с лицето. Твърди се, че личните данни и друга информация за търсените длъжници са предоставяни на „К.“ ЕООД от клиенти на дружеството.

Към становището не са приложени доказателства.

С писмо, изх. № П-3303/31.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „К.“ ЕООД повторно е изискана информация за правното основание дружеството да обработва личните данни на жалбоподателя, който ги е предоставил за обработване и искане да се приложи договор със съответния клиент, както и други относими доказателства към случая.

В отговор, с писмо, вх. № П-3264/29.05.2014 г., „К.“ ЕООД уведомява Комисията, че дружеството е сключило договор № 2028/02.01.2014 г. с К.Е.М. ООД да посредничи по събиране на задължения от длъжници на Компанията. Съгласно утвърдената практика, от възложителя се предоставят лични данни, идентифициращи длъжника, на който се изпраща писмо, с което се уведомява за наличното задължение и за възможността за доброволното му изпълнение. Относно конкретния случай „К.“ ЕООД твърди, че г-н Д.И.Д. има задължение към К.Е.М. ООД. В изпълнение на договорните си задължения, от „К.“ ЕООД чрез куриерската фирма „М.Е.“ ООД на Д.И.Д. е изпратено писмо, с което е уведомен за дължимите суми, начислените законни лихви, както и срок за изплащането им. В становището се уточнява, че „К.“ ЕООД има сключен договор за пощенски услуги от 26.03.2012 г. с „М.Е.“ ООД, в който е договорено, че доставката може да бъде извършена на конкретно лице и на посочен адрес, поради което информацията следва задължително да бъде посочена на куриера. „К.“ ЕООД уверява, че изготвените писма се предават в офис дружеството директно на служител на куриерската фирма.

Към становището са приложени заверени копия на: Удостоверение № 51234; Договор за услуга № 2028/02.01.2014 г. и Приложение № 1 към него; Договор за пощенски услуги от 26.03.2012 г.; напомнително писмо от 23.05.2014 г. до жалбоподателя и Пълномощно на Юлия Пеева.

При проведен телефонен разговор с номер ***** (Протокол от 03.06.2014 г.) е установено, че титуляр на телефонния номер, изписан върху пощенския плик, е жалбоподателят. Д.И.Д. потвърждава, че процесното писмо съдържа уведомление относно задължение към К.Е.М. ООД, което той не оспорва, но счита изписването на телефонния номер върху пощенския плик за нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни от страна на администратор на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 04.06.2014 г. (Протокол № 22), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят, както и „К.“ ЕООД не се явяват и не изпращат процесуални представители.

При преценка относно основателността на жалбата Комисията за защита на личните данни изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратор на лични данни.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на г-н Д.И.Д., изразяваща се в неправомерното им разпространяване. В § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни“, по смисъла на която е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране, или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране

или комбинирани, блокирани, заличаване или унищожаване. След като е изписал върху пощенския плик личните данни – имена, адрес и телефон на Д.И.Д., „К.” ЕООД е осъществил обработване на лични данни по смисъла на Закона.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

При анализ на приложените писмени доказателства по жалбата се установява, че „К.” ЕООД обработва, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД свързаните с жалбоподателя лични данни с оглед сключения Договор за услуга № 2028/02.01.2014 г., при наличие на валидно правно основание фирмата да ги притежава и обработва. В конкретния случай е налице условие за допустимост за обработване на личните данни на г-н Д.И.Д., съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, тъй като обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни - „К.” ЕООД.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администратора на лични данни, съгласно ЗЗЛД, следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна - на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни.

Разпоредбата на чл. 2 от ЗЗЛД определя като лични данни всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Информацията за телефонния номер може да се разглежда като лични данни на конкретно физическо лице единствено в съвкупност с други индивидуализиращи данни на лицето, като имена, адрес, единен граждански номер. В разглеждания случай телефонният номер е в съвкупност с данни на жалбоподателя, което би могло да доведе до индивидуализиране на физическо лице. Следователно попада в обхвата на определението за лични данни и поради това може да се ползва от защитното действие на Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл. 32 от Закона за пощенските услуги „универсалната пощенска услуга” е услуга, която се извършва постоянно в рамките на определено работно време с качество, отговарящо на нормативите по чл. 15, ал. 1, т. 7 от Закона, на достъпни цени и възможност за ползването ѝ от всеки потребител на територията на страната независимо от географското му местоположение.

Общите условия на „М.Е.” ООД на договора с потребителите на пощенски услуги, включени в универсалната пощенска услуга, публикувани и общодостъпни на интернет-страницата на дружеството не съдържат изискване пощенската пратка да съдържа телефонен номер на адресата.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други законосъобразни форми на обработване. Администраторът на лични данни не е изпълнил това свое задължение, като е изписал мобилния телефонен номер на жалбоподателя върху пощенската пратка и същият е станал достояние до неограничен кръг лица. Безспорно е налице правно основание за обработването на телефонния номер на Д.И.Д. с оглед обстоятелството - идентификация на лицето, но с изписването му под пощенския адрес на получателя са създадени предпоставки за неправомерното му използване. Противоречиви са наведените в становище с вх. № П-3264/ 29.05.2014 г., в което „К.” ЕООД посочва, че „за да се улесни доставката се предоставя и телефонен номер на адресата, на който при нужда куриерът да го потърси”. Но в настоящия случай контакт по телефона не е осъществен с получателя на доставката, напротив пратката е доставена в пощенската кутия, а не лично на г-н Д.И.Д.. „К.” ЕООД изписва мобилния телефонен номер на жалбоподателя върху пощенския плик, с

което е създадена предпоставка за неправомерното му използване. С тези действия администраторът на лични данни е нарушил императивна законова разпоредба, съдържаща се в чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, като не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на Д.И.Д. от неправомерното им разпространяване.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона, прогласена в чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки представените писмени доказателства и становища, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

При определяне на размера на наложеното с настоящото решение административно наказание на „К.“ ЕООД, Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Комисията за защита на личните данни отчете факта, че нарушението на разпоредбите на ЗЗЛД е първо за администратора на лични данни, както и факта, че с неправомерното обработване на лични данни са нарушени правата по ЗЗЛД на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № Ж-96/14.03.2014 г., подадена от Д.И.Д. срещу „К.“ ЕООД.

2. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 1 800 лв. (хиляда и осемстотин лв.) на „К.“ ЕООД с ЕИК ** и седалище и адрес на управление: гр. София, **** представлявано от Б.С.М. – управител, затова, че „К.“ ЕООД в качеството си на администратор на лични данни не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на Д.И.Д. от неправомерно разпространяване, с което е нарушен чл. 23, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни на адрес: гр. София - 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ-ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-214/2013 г.
София, 08.07.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 11.06.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-214/13.06.2013 г., подадена от И.Н.Т. срещу СОУ „Д.П.Б.“.

Госпожа И.Н.Т. уведомява, че училището, в което е служител - СОУ „Д.П.Б.“ работи по проект BG051PO001 – 3.1.06 “Подобряване на качеството на образованието в средните училища чрез въвеждане на целодневна организация на учебния процес”. Проектът изисква публикуване - в интернет, на свързани с него, сканирани платежни нареждания и други документи. Жалбоподателката сигнализира, че ЕГН-тата и банковите сметки на служителите, „качени” на сайта на проекта стават видими в Google, при изписване на трите имена на лицата.

С писмо рег. № П-4741/15.07.2013 г. на Председателя на КЗЛД, госпожа И.Н.Т. е уведомена, че разполага с право на достъп до отнасящи се за нея лични данни, регламентирано от нормите на чл. 28 и чл. 28а от ЗЗЛД. На жалбоподателката е обърнато внимание, че служебна справка, извършена в Google е установила, че при търсене по трите ѝ имена, информацията, посочена от нея не е достъпна.

С молба рег. № П-6627/14.10.2013 г., госпожа И.Н.Т. сезира повторно КЗЛД, твърдейки че отново, при изписване на трите ѝ имена на кирилица в Google, е видимо ЕГН-то и банковата ѝ сметка, наред с ЕГН-тата и банковите сметки на останалите лица, работещи по проект BG051PO001-3.1.06.

Екранни разпечатки - от търсене чрез Google, изготвени служебно, удостоверяват, че към 18.10.2013 г. имената, ЕГН-то и банковата сметка на жалбоподателката са видими в интернет. Видима е и сумата, заплатена за работата ѝ по проект BG051PO001-3.1.06.

С писмо рег. № П-6906/17.04.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от СОУ „Д.П.Б.“ е изискано писмено становище, според което достъпът до сайта на проекта - allday.mon.bg, се осъществява с индивидуална парола. Счетоводителят на училището е публикувал - в меню „Отчети и платежни документи за възнаграждения”, сканирани документи, съдържащи лични данни за педагогическия и непедагогически персонал. Според директора, по неясни причини, част от данните се появяват в интернет - при изписване в Google на името на всеки служител. Становището информира, че изтичането на лични данни е преустановено, но в интернет пространството е налична информация за физическите лица, отнасяща се до месец септември и месец октомври 2012 г.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от И.Н.Т. срещу СОУ „Д.П.Б.“ отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу СОУ „Д.П.Б.“, което е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 20.11.2013 г. КЗЛД обявява жалба рег. № Ж-214/13.06.2013 г., подадена от И.Н.Т. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира СОУ „Д.П.Б.“ като ответна, а МОН – като заинтересована страна в производството. С писмо рег. № П-7603/03.12.2013 г. от Министерство на образованието и науката е изискано писмено становище по жалбата, ведно с относимите доказателства. Служебна справка, извършена към 09.12.2013 г., установява, че при изписване на кирилица на трите имена на

жалбоподателката, в Google продължават да са видими ЕГН-то и банковата й сметка.

Жалба рег. № Ж-214/13.06.2013 г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 11.12.2013 г. На заседанието страните, редовно уведомени, не се явяват и не се представляват. Комисията за защита на личните данни изисква и Министерство на образованието и науката предоставя информация за собственика на сайта allday.mon.bg и договорните отношения помежду им.

С писмо рег. № П-8020/19.12.2013 г. от СОУ „Д.П.Б.” е изисквана информация за лицата, поддържащи сайта allday.mon.bg и за правилата за работа със сайта, които определят вида и обема на информацията, свързана с проекта, чието публикуване в интернет е задължително.

От материалите, събрани по административната преписка се установява, че през 2011 г. МОН провежда процедура по Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки - с предмет: „Разработка и поддръжка на софтуерна система за обезпечение дейностите по въвеждане на целодневно обучение в средните училища в Република България”. За изпълнител по този проект е избрано „И.” ЕООД, с което е сключен договор за изработка - основание за създаването на сайта allday.mon.bg. В случая, МОН притежава правата върху интелектуалната собственост на сайта allday.mon.bg, а администрирането му се осъществява от координатори от екипа за управление на проекта.

С писмо рег. № П-82/09.01.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „И.” ЕООД е изискано писмено становище по жалбата на госпожа И.Н.Т. и представяне на заверено копие от договора за изработка, сключен между дружеството и МОН.

Съгласно чл. 2 от Договор за изработка № Д01-237/24.10.2011 г., сключен с МОМН „И.” ЕООД се задължава да извърши изработването на продукта – до 3 месеца и поддръжка на продукта – до 6 месеца от подписване на протокола за приемане на възложената работа.

Подчертава се, че „И.” ЕООД не е извършвало поддръжка и дообработка на продукта след изтичане на сроковете по договора, сключен с МОМН.

Предвид горното, от МОН е изисквана информацията относно лицата, оторизирани с поддръжката на информационната система на проекта - към момента на подаване на жалба рег. № Ж-214/13.06.2013 г. в КЗЛД. Указано е да се посочи конкретното изискване, наложило сканирането на платежно нареждане – от СОУ „Д.П.Б.”, да бъде придружено от сканиране на опис за извършване на масово плащане. Изискано е и предоставяне на доказателства, създаващи яснота дали сканирането на документи от СОУ е извършено в съответствие с утвърдените за софтуерната система параметри за изпращане на сканирани документи.

С писмо рег. № С-228/20.05.2014 г. от МОН уведомяват, че към момента на подаване на жалба Ж-214/13.06.2013 г. проектът не е имал екип за техническа поддръжка. В същия период е било изготвяно техническо задание за открита процедура по ЗОП, след която е сключен Договор № Д01-13/09.01.2014 г. с екип на Технически университет – София за подобно техническо обслужване.

В телефонен разговор, проведен на 06.06.2014 г., удостоверен с Протокол рег. № ПР-89/09.06.2014 г. госпожа И.Н.Т. е уведомена за доказателствените материали, постъпили с писмо С-228/20.05.2014 г. и че личните й данни са заличени и не представляват обект на свободен достъп в интернет – при изписване на трите й имена в Google.

С писмо рег. № П-3501/09.06.2014 г. госпожа И.Н.Т. уведомява КЗЛД, че предвид извършеното заличаване на данните й не поддържа жалба рег. № Ж-214/13.06.2013 г. и иска административното производство, образувано по нея да бъде прекратено.

Комисията за защита на личните данни като взе под внимание фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

На основание чл. 56, ал. 1 от АПК, оставя без разглеждане, жалба рег. № Ж-214/13.06.2013 г., подадена от И.Н.Т. срещу СОУ „Д.П.Б.” и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-24/2014 г.

София, 10.07.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 11.06.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-24/17.01.2014 г., подадена от С.М.К. и Р.К.Ц. срещу И.А.Р.А. /ИАРА/.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

С.М.К. и Р.К.Ц. сезират КЗЛД с жалба, в която твърдят, че на 15.01.2014 г. са узнали, че личните им данни са достъпни на официалния сайт на И.А.Р.А. Жалбоподателите твърдят, че публикуването на личните им данни е станало без тяхното съгласие, поради което приемат, че е налице неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни от страна на администратор на лични данни. Жалбоподателите искат от Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата като доказателство е приложена разпечатка от интернет сайта на И.А.Р.А.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относими по случая доказателства от И.А.Р.А.

Ответната страна в административното производство на 25.03.2014 г. е депозирала писменото си становище по жалбата. Администраторът на лични данни приема, че предмет на жалбата е публикуването в интернет страницата на Изпълнителната агенция на уведомление, изготвено на основание чл. 61, ал. 3 от АПК. Уведомлението е било публикувано, защото пълномощника на господин С.М.К. е отказал да получи решението на агенцията, постановено по подадена от него молба. Уведомлението е било обявено на 15.01.2014 г. на интернет страницата на Изпълнителната агенция, като същото е било защитено с парола и достъпа до него е бил ограничен. В подкрепа на изложеното твърдение агенцията прилага извадка от административната част на интернет страницата. Паролата за достъп до уведомлението е била поставена още в деня на публикуването му и достъп до документите е могъл да има единствено лице, което има паролата. Получаването на паролата става чрез поискване от служител на агенцията. Предоставянето на паролата може да се извърши единствено и само на

С.М.К. или на неговия пълномощник. В тази връзка ответната страна приема, че е предприела всички технически и организационни мерки за защита на личните данни, които обработва, поради което не са нарушени правата на жалбоподателите, респективно Закона за защита на личните данни.

И.А.Р.А. оспорва годността на приложените към жалбата доказателства, като излага аргументи, че същите не могат да установят твърдяното неправомерно публикуване на личните данни в интернет, тъй като в тях не се съдържат лични данни. Твърди се, че личните данни на жалбоподателите се съдържат единствено и само в пълномощно, което е представено от тях. Пълномощното е съставено от жалбоподателите, като същите по своя воля са включили в него личните си данни. Ответната страна твърди, че не може да бъде установено по категоричен начин, че представените към жалбата доказателства са били свалени именно от интернет страницата на Изпълнителната агенция, защото върху тях при отпечатването в горния ляв ъгъл автоматично не се е отпечатал интернет адреса, от който са свалени.

Излагат се твърдения, че от съдържанието на жалбата не може да се установи по категоричен начин, в какво се състои твърдяното нарушение на правата им по ЗЗЛД. ИАРА може само да предполага фактическата обстановка на нарушението, поради което приема, че не може ефективно да участва в процеса по разглеждането на жалбата.

Към становището е приложено незаверено копие извадка от интернет страницата на агенцията направено на 20.03.2014 г.

При извършена служебна справка в интернет страницата на агенцията на 17.01.2014 г. в 15.26.18 часа от страна на Комисията е установено, че свободно е достъпно, без необходимост от въвеждането на парола, писмо на Изпълнителната агенция от 15.01.2014 г. отправено до господин С.М.К. и пълномощника му Р.К.Ц. Личните данни на жалбоподателите, които се съдържат в писмото са: три имена; длъжността на С.М.К. и адреса на пълномощника му. От съдържанието на писмото се установява, че адресатите на писмото са подали молба с вх. № Z-16489-1/13.01.2014 г. до агенцията с искане за издаване на два броя производствени характеристики. Агенцията уведомява подателите на молбата, че за да бъде молбата им удовлетворена следва да представят документи, които подробно са описани в писмото. Като приложение към писмото е посочено, че се изпраща пълномощно с рег. № 079/13.01.2014 г. От служебната проверка е установено, че е достъпно без парола съдържанието и на пълномощно дадено от С.М.К. на Р.К.Ц. Видно от съдържанието на пълномощното, упълномощителят дава мандат на пълномощника си да подаде от негово име в деловодството на ИАРА молба за изготвяне на производствена характеристика и да получи от деловодството два броя производствени характеристики. Пълномощното е съставено на 13.01.2014 г. видно от поставената върху него собственоръчно дата. Подписът на упълномощителя е нотариално заверен на 13.01.2014 г. от Нотариус Й.Л., с рег. № 263.

От извършената служебна справка са направени две екранни разпечатки на описаните по-горе два документа, които са приложени като доказателство по административната преписка.

Във връзка с изложените в първоначалното становище на ответната страна твърдения и служебно направените справки, Комисията е изисквала с писмо изх. № П-2066/03.04.2014 г. на Председателя на КЗЛД ИАРА да представи допълнителни доказателства и информация по случая. С писмото е указано на ответната страна, че приложеното доказателство към първото становище по жалбата, извадка от административната част на интернет страницата на изпълнителната агенция, не е заверено и от него не може да се установи, кой е неговият автор, защото няма подпис на лицето направило извадката и няма достоверна дата. Административният орган е указал разпределението на доказателствената тежест.

И.А.Р.А. в изпълнение на дадените ѝ указания на 23.04.2014 г. е депозирала в деловодството на КЗЛД второ писмено становище. В него се твърди, че в агенцията не е постъпила в пълнота административната преписка, поради което тя не може да се произнесе по събраните доказателства. Прави искане за предоставянето на копия от събраните до настоящия момент доказателства. По отношение на представените от Комисията две екранни разпечатки, направени при извършената

служебна проверка, агенцията изразява становище, че счита същите за негодни доказателства. Направено е искане да бъде задължен жалбоподателя С.М.К. да представи неоспорими доказателства, от които да е видно, че направените разпечатки са изготвени на посочената в тях дата, а не на друга дата, като е върната датата във вградения календар в Windows 7. Ответната страна също така иска Комисията да задължи господин С.М.К. да представи доказателства, че представените разпечатки представляват годни извадки от интернет страницата на ИАРА.

Сочи се, че административните актове са качени на интернет страницата на ИАРА на основание чл. 61, ал. 3 от АПК, като няма изготвени нарочни вътрешни правила, регламентиращи публикуването. Твърди се, че на среща осъществена с пълномощника на господин С.М.К., като не се конкретизира точната й дата, паролата за достъп му е показана.

Към становището се прилагат отново незаверени копия на констативен протокол № Z-678/16.01.2014 г. на ИАРА, който пресъздава съдържанието на писмо изх. № 9400-249/15.01.2014 г. на агенцията до жалбоподателите, като и описание на фактологията на събитията след това. С протокола се удостоверява, че след отказа на пълномощника на господин С.М.К. да разпише документите, на 15.01.2014 г. на официалния електронен адрес на агенцията в раздел Уведомления, със заглавие „Уведомление за производствена характеристика” е публикувано писмо с изх. № 9400-249/15.01.2014 г. Приложени са и два броя разпечатки от страницата на агенцията, от които не е видно датата на изготвянето им, нито авторът им. Следва да се посочи, че върху приложените доказателства е положен нечий подпис, от което не може да се установи по безспорен начин, дали той следва да удостовери заверката на приложените копия.

Разгледана по същество жалбата е основателна поради следните съображения:

По административната преписка безспорно е установено, че на официалната интернет страницата на ИАРА към 17.01.2014 г. в 15.26.18 часа свободно и неограничено са достъпни личните данни на жалбоподателите в обем: три имена; единен граждански номер; номер на лична карта; дата на издаването й; органът, който е издал; адрес и подпис. Достъпна информация за жалбоподателите е и номера на постъпилата молба в ИАРК; длъжността, която заема господин С.М.К. в агенцията и предмета на образуваното производство – издаване на два броя производствени характеристики. Посочената информация за жалбоподателите се съдържа в два документа, публикувани на интернет страницата на агенцията, а именно: писмо с №9400-249/15.01.2014 г. на ИАРА и нотариално заверено пълномощно от 13.01.2014 г. на нотариус Й.Л. Публикуваното писмо на агенцията, съдържа и информация, която сама по себе си не представлява лични данни – заемана длъжност, номер на подадена молба и предмета на производството, което се развива пред агенцията, но обвързана с трите имена и единият граждански номер на физическото лице дава възможност за идентифицирането му по безспорен начин. Информацията е достъпна до неограничен кръг от лица и не е защитена, както твърди ответната страна в административното производство с парола.

Съгласно легалното определение на понятието „лични данни”, дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Публикуваната на официалната страница на администратора на лични данни информация за жалбоподателите, представлява лични данни по смисъла на закона.

От доказателствата по административната преписка се установява, че С.М.К. е упълномощил Р.К.Ц. да го представлява пред ИАРА, като депозира от негово име в деловодството на агенцията молба за изготвяне на производствена характеристика, както и да получи след изготвянето им – два броя производствени характеристики. Пълномощникът на господин С.М.К. е входил в агенцията, молба рег. № Z-16489-1/ 13.01.2014 г, съгласно пълномощията му. От изложеното следва, че жалбоподателите са предоставили свързаните с тях лични данни на администратора на лични данни за точно конкретна цел – изготвяне и получаване на производствени характеристики. Личните данни са предоставени на администратор на лични данни доброволно, при наличие на съгласие за обработването им.

Жалбоподателите не са давали съгласието си обаче, личните им данни да са достъпни, освен от администратора на лични данни и от неограничен кръг от лица, които не са оторизирани да имат този достъп.

Следва да се отбележи, че от доказателствата е установено, че С.М.К. е служител в агенцията и заема длъжността – главен секретар. Наличието на трудови правоотношения между физическото лице и администратора на лични данни е условие за допустимото обработване на данните, но това не е предпоставка те да бъдат предоставяни на други лица, което се явява непропорционално и несъотносимо спрямо целта, за която са събрани и се обработват.

Личните данни на жалбоподателите са обработени от администратор на лични данни, допълнително, в нарушение на принципа за пропорционалност на данните, изразяващо се в разпространяването им чрез публикуването в интернет страницата на дирекцията.

Не може да бъде споделено, изразеното от ответната страна становище, че следствие на отказ от страна на пълномощника на господин С.М.К., да получи отговор по подадената молба е изготвено уведомление, по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК, което е публикувано на интернет страницата.

В чл. 61, ал. 1 от АПК, законодателят е предвидил, че административния акт, съответно отказа да се издаде административен акт се съобщава в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително и на тези, които не са участвали в производството.

Редът за съобщаване на акта може да бъде: устно уведомяване за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на служителя, който го е извършил; чрез писмено съобщение, което може да бъде изпратено и по електронната поща или факса, ако страната е посочила такива, както и чрез получаването му на мястото, където е заявен, или на посочен точен адрес, в случай че е заявено получаване чрез лицензиран пощенски оператор.

В ал. 3 от чл. 61 АПК е предвидено, че в случай, че адреса на някое от заинтересованите лица е неизвестен или то не може да бъде намерено на посочения от него адрес се изготвя съобщение, което се поставя на таблото за обявления, в интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин.

При тълкуване на цитираната правна норма следва да се приеме, че разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от АПК се прилага при две хипотези: неизвестен адрес или когато лицето не може да бъде намерено на посочения от него адрес. В конкретния случай, ответната страна твърди в становището си, че е извършила публикацията в интернет страницата си, поради факта, че пълномощника на господин С.М.К. е направил отказ да получи отговора по подадената молба, което не може да се приеме, че е в приложното поле на цитираната правна норма. В подобни на описания от агенцията случай – отказ от получаване на административен акт, административната практика предвижда, този отказ да бъде удостоверен върху документа, които следва да бъде съобщен с подписите поне на двама служители от административния орган. След удостоверяването на отказа по този начин, акта се счита за надлежно съобщен на заинтересованото лице с произтичащите от това последици. В тази насока е и разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ГПК, която разписва, че при отказ да бъде прието съобщение, този факт се отбелязва на разписката и се удостоверява с подписа на връчителя. Отказа на получателя не засяга редовността на връчването.

Видно от констативен протокол № Z-678/16.01.2014 г. на ИАРА, в присъствието на началник отдел ПНОЧР /без да е посочено неговото име/ и И.В. – старши юрисконсулт в отдел ПНОЧР, пълномощника на господин С.М.К. е отказал да приеме писмо с изх. № 9400-249/15.01.2014 г. В протокола е удостоверено още, че пълномощникът е отказал да „разпише документ, удостоверяващ отказа му да приеме писмо с изх. № 9400-249/15.01.2014 г. на ИАРА”. Не предприемането на законоустановените действия от служители на агенцията по съобщаване на писмо с изх. № 9400-249/15.01.2014 г., не е предпоставка за позоваване на разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от АПК, респективно за приемане, че личните данни са обработени законосъобразно във връзка с изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни – чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

На следващо място, разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от АПК е неприложима и за това, защото законодателят изисква от административния орган да изготви съобщение, което да бъде поставено на таблото за обявления и на интернет страницата на съответния орган. В законовата разпоредба не е предвидено да се съобщи чрез публикуване самия акт, който следва да бъде съобщен, а се изисква изготвянето на съобщение. В съобщението, съответния административен орган известява лицето, че по негова молба, заявление или искане е издаден административен акт, като посочва начина, по който може да се узнае съдържанието му. От констативен протокол № Z-678/16.01.2014 г. на ИАРА се установява, че ответната страна не е изготвила съобщение, така като изисква правната норма, а „писмо с изх. №9400-249/15.01.2014 г. на ИАРА, е качено на 15.01.2014 г. на официалния електронен адрес на агенцията”.

Двукратно с писма изх. №№ П-2066/03.04.2014 г. и П-3176/23.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от ИАРА да представи заверено копие от уведомление по чл. 61, ал. 3 от АПК, но доказателства в тази насока не са представени. В тази връзка, следва да бъде прието, че съобщение не е било изготвяно, а съобщаването е извършено посредством публикуване на самото писмо.

С публикуването в официалната интернет страница на агенцията на съдържанието на писмо с изх. №9400-249/15.01.2014 г. и нотариално заверено пълномощно от 13.01.2014 г., Изпълнителна агенция по рибарство и култури е нарушила разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от АПК. Това нарушение влече след себе си липсата на условие за допустимост при обработване на личните данни – нормативно установено задължение. Личните данни на С.М.К. и Р.К.Ц. са обработени в разрез с принципа на пропорционалност и съразмерност при обработването на личните данни, което представлява нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД. Вследствие на неспазването на посочените принципи, администраторът на лични данни неправомерно е разпространил личните данни на жалбоподателите чрез публикуването им в официалния интернет сайт на агенцията и по този начин е осигурил възможност за неправомерен достъп до тях на неограничен кръг от лица.

С разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, законодателят е дал оперативна самостоятелност на компетентния орган, в случай че констатира нарушение на ЗЗЛД. Правните възможности са да: издаде задължително предписание, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Дадените правни възможности са алтернативни, а не кумулативни. Във всеки конкретен случай следва да се извърши преценка, коя мярка да бъде наложена на администратора. Първите две възможности са неприложими в конкретния случай, за това, защото вмененото задължение на администраторите на лични данни с разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД е законово установено. Недопустимо е Комисията да издаде задължително предписание, с което да задължи администратора да спазва императивните норми на закона или да определи срок, в който да бъде отстранено констатираното нарушение. Следствие на извършеното административно нарушение – неправомерен достъп до личните данни е възможно за жалбоподателите да са настъпили вредоносни последици, които към настоящия момент не са установени. Тази възможност пречатства налагането на посочените административни мерки.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

При определяне размера на санкцията, Комисията се съобрази с обстоятелството, че за администратора на лични данни това е първо нарушение, но извършено спрямо две физически лица. След съобщаването за наличие на образувано административно производство пред Комисията, информацията свързана с жалбоподателите е била свалена/недостъпна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-24/17.01.2014 г., подадена от С.М.К. и Р.К.Ц. срещу И.А.Р.А. /ИАРА/ за основателна.

2. Налага на И.А.Р.А., БУЛСТАТ *, със седалище: гр. София ***, представлявано от Изпълнителния директор М.С., имуществена санкция в размер на 12 000 /дванадесет хиляди/ лв. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД за това, че при нарушаване на принципа на пропорционалност и съразмерност при обработване на личните данни е допуснал неправомерен достъп до личните данни на С.М.К. и Р.К.Ц.**

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. Цветан Лазаров № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ ЦУ

IBAN BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-56/2014 г.

гр. София, 04.08.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 25.06.2014 г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег.№ Ж-56/13.02.2014 г., подадена от Я.В.П. срещу РС-Я.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Я.В.П. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че на 29.01.2014 г. е подал заявление с правно основание чл.28 а от ЗЗЛД до РС-Я. Искането на жалбоподателя е бюрото за съдимост към РС-Я. да заличи на личните му данни, съдържащи се в бюлетина за наложени административни наказания по реда на чл.78 а от НК. С решение 771/06.06.2003 г. по нахд № 393/2003 г. по описа на РС-Я. му е наложено наказание, което е заменено с глоба по реда на чл.78 а от НК. Заявлението за заличаване на свързаните с него лични данни е входирано в РС-Я. с рег.№ 1394/20.01.2014 г.

На 06.02.2014 г. РС-Я. е постановил решение, с което е оставил без уважение искането и е отказал да заличи личните данни на господин Я.В.П., съдържащи се в бюлетина за наложени административни наказания по реда на чл.78 а от НК.

В жалбата е посочено, че РС-Я., освен че съхранява личните данни след срока ги е предоставило неправомерно на трето лице РД „Г.П.“ Е.

Я.В.П. излага в жалбата си доводи, че изричния отказ за заличаване на личните му данни е неоснователен и незаконосъобразен. В подкрепа на това свое твърдение, той твърди, че съгласно Наредба № 8/26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, бюлетините за наложени административни наказания по реда на чл.78 а от НК се съхраняват в срок от 5 години от влизане в сила на съдебния акт, след което се унищожават. Жалбоподателят сочи, че решението на РС-Я., с което му е наложено административно наказание по реда на чл.78 а от НК е влязло в законна сила и са изминали повече от 10 години от налагането му, поради което приема, че са изтекли всички давностни срокове за съхранението му.

Жалбоподателят приема, че след изтичането на нормативно определените срокове за съхраняването на бюлетините, обработването на свързаните с него лични данни се извършва в нарушение на ЗЗЛД, с което му се накърняват правата по този закон.

Господин Я.В.П. иска от Комисията да упражни правомощията си и след като установи по безспорен начин, твърдените от него факти и обстоятелства да задължи РС-Я. да преустанови обработването на личните му данни чрез заличаването им.

Към жалбата, като доказателства са приложени: заявление с правно основание чл.28 а от ЗЗЛД, входирано в РС-Я. с вх.№ 1394/20.01.2014 г. и Решение на РС-Я. от 06.02.2014 г., с което е отказано да бъдат заличени личните данни.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискана информация от РС-Я.

РС-Я. представя писменото си становище по жалбата, като в него се сочи, че приема жалбата на Я.В.П. за недопустима. Съображенията за това твърдение са, че на господин Я.В.П., с оглед необходимостта от проверка по Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/, от бюро съдимост при РС-Я. е било издадено свидетелство за съдимост с рег.№ 2646/04.04.2011 г. В свидетелството за съдимост е било отразено осъждането му с Решение № 771/06.06.2003 г. по нахд № 393/2003 г. на РС-Я. Твърди се, че още към датата на издаване на свидетелството за съдимост 04.04.2011 г., жалбоподателят е узнал, че свързаните с него лични данни се обработват от съда, поради което жалбата се явява просрочена, с оглед преклузивният срок определен в чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Становището на ответната страна по отношение на твърдението в жалбата, че е предоставила личните данни на господин Я.В.П. на РД „Г.П.“ Е. е, че същото е неоснователно, както и че жалбоподателя не сочи, кога е осъществено това предоставяне. При извършена справка в бюро съдимост при РС-Я. е установено, че служебно не са изисквани, респективно не са предоставяни личните данни по отношение на съдебното минало на Я.В.П. на РД „Г.П.“ Е. Изказва се предположение, че е възможно самият жалбоподател да е предоставил информация за съдебното му минало на РД „Г.П.“ Е. Предоставянето на личните данни е извършено посредством представянето на издаденото на 04.04.2011 г. свидетелство за съдимост, в което е било отразено осъждането му с решение №771/06.06.2003 г. по нахд № 393/2003 г. по описа на РС-Я. В тази връзка районният съд приема, че жалбоподателят е знаел за предоставянето на личните му данни на регионалната дирекция в един по ранен момент, поради което и в тази част жалбата му е просрочена, подадена след изтичане на едногодишния срок по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

По съществото на спора, РС-Я. излага становище, че правомерно и законосъобразно обработва личните данни на жалбоподателя и че не са налице основания за заличаването им.

Уточнява се, че на 02.07.2003 г. бюро съдимост при РС-Я. е получен бюлетин за наложено наказание по чл.78 а от НК на Я.В.П. В него е отразено, че с Решение № 771/06.06.2003 г. по нахд 393/2003 г. на РС-Я., влязло в законна сила на 24.06.2003 г., Я.В.П. е признат за виновен за извършването на престъпление по чл.343б, ал.1 от НК и на основание чл.78 а от НК е освободен от наказателна

отговорност с налагане на административно наказание глоба в размер на 500 лв. и на основание чл.78 а, ал.4 от НК е лишен от правото да управлява МПС за срок от три месеца, считано от влизане на решението в сила. Към момента на съставяне на бюлетина за наложеното наказание по чл.78 а от НК, е действала Наредба № 1/24.01.2000 г. за организацията и работата на бюрата за съдимост, която е предвиждала съхранението и унищожаването на бюлетина да се извърши след изтичане на сто годишен срок от раждането на лицето – чл.45, ал.1 във вр. чл.21, ал.1.

През 2008 г. е влязла в сила Наредба № 8/26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, която е отменила действието на Наредба № 1/2000 г. Новата нормативна уредба е въвела диференциран подход на съхранение на бюлетините за съдимост и бюлетините за наложени административни наказания по чл.78 а НК. Първите бюлетини продължават да се съхраняват за срок от сто години от раждането на лицето – чл.24, докато за вторите, срока за съхранение е 5 годишен и започва да тече от влизане в сила на съдебния акт – чл.31. От цитираната нормативна уредба, ответната страна приема, че съхранението на бюлетина по отношение на господин Я.В.П. е следвало да бъде съхраняван до 24.06.2008 г., след което да бъде унищожен. Отчитайки обаче обстоятелството, че срока за съхраняване на бюлетините за наложени наказания по чл.78 а от НК по Наредба № 8/2008 г. е по-кратък от абсолютния давностен срок за изпълнение на наказанието глоба по ДОПК, който е десетгодишен – чл.171, ал.2 ДОПК и факта, че за повторно приложение на разпоредбата на чл.78 а от НК се изисква да е изтекла една година от изпълнение на наказанието – постановление № 7/07.11.1985 г. по н.д. № 4/1985 г. на ВС, РС-Я. е приел, че е недопустимо да унищожи бюлетина на Я.В.П., преди изтичането на по-дългите срокове в ДОПК. Като мотив, подкрепящ това решение се сочи, че в противен случай би се заличила информацията за съдебното минало на лицето и би могло да се стигне до повторно приложение на чл.78 а от НК спрямо него, което е недопустимо.

РС-Я. излага мотиви, че е налице противоречие между чл.31 от Наредба № 8/2008 г. и норми от нормативен акт от по-висок ранг – чл.171 от ДОПК и чл.78 а от НК. В тази връзка ответната страна приема, че следва, съгласно Закона за нормативните актове да намерят приложение разпоредбите от по-високия ранг, съдържащи се в ДОПК и НК. На основание изложеното РС-Я. счита, че срокът за съхраняване на бюлетина на господин Я.В.П., съотнесен със сроковете посочени в двата кодекса би изтекъл на 01.01.2015 г. Сочи се още, че междувременно с изменението на Наредба № 8/2008 г. е предвидено, че срока за съхраняване е 15 години и към момента на подаване на заявлението с правно основание чл.28 а от ЗЗЛД не е налице основание за заличаване на личните данни на жалбоподателя.

В писменото становище на РС-Я. е направено доказателствено искане за събиране на доказателства от РД „Г.П.“ Е.

Към становището като доказателство е приложено копие от свидетелство за съдимост на Я.В.П. с рег.№ 2646/04.04.2011 г. на РС-Я.

Във връзка с направеното доказателствено искане на РС-Я., от ГД „Г.П.“ в условията на делегирано събиране на доказателства по чл.46 от АПК е указано да изиска от РД „Г.П.“ Е. справка, от която да се установи, дали РС-Я. е предоставял справка за съдимост на господин Я.В.П. и ако съществува такава да бъде предоставено копие от нея. Изискана е и справка от РДГП-Е., от която да е видно, предоставено ли е пред РДГП-Е., свидетелство за съдимост № 2646/04.04.2011 г., издадено на бюро съдимост при РС-Я., за какви нужди, на коя дата и от кого. Указано е също така на ГД „Г.П.“ да изиска от РД „Г.П.“ Е. да представи на КЗЛД становището си по жалбата, както и да представи относими доказателства по случая.

На 22.05.2014 г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище то ГД „Г.П.“, в което се сочи, че Я.В.П. е служител в РДГП Е. и свидетелството му за съдимост с рег.№ 2646/04.04.2011 г. на РС-Я. е било предоставено лично от него на работодателя му, във връзка с откриването на дело по проучване за надеждност. Предоставянето на свидетелството за съдимост е станало на 02.06.2011 г.

Към становището е приложено копие от свидетелство за съдимост на Я.В.П. с рег.№ 2646/04.04.2011 г., издадено от РС-Я.

На 20.06.2014 г. РД „Г.П.“ уточнява, че свидетелство за съдимост с рег.№2646/04.04.2011 г., издадено от РС-Я. на господин Я.В.П. е приложено към преписка №7793/ 2011 г., която се съхранява в Главна дирекция „Гранична полиция“. Свидетелството за съдимост е предоставено на РДГП Е. лично от Я.В.П. през месец април 2011 г. във връзка с открита процедура по проучване за надеждност. Сочи се, че свидетелство за съдимост на жалбоподателя не е изисквано по служебен път от регионалната дирекция.

Я.В.П. на 24.06.2014 г. в няколко писма с почти идентично съдържание, изпратени до Комисията по електронен път, но неподписани с електронен подпис заявява, че през 2011 г. по повод извършваното му проучване е предоставил свидетелство за съдимост, издадено от РС-Я. Към 2011 г. достъпът му до класифицирана информация е удължен за срок от четири календарни години. Господин Я.В.П. твърди, че през 2013 г. служителят по сигурността на информацията С.Н., служител към ГД „Г.П.“ е изготвила докладна записка до директора на РДГП Е., с която изразява становище, че е необходимо да бъде изискано от господин Я.В.П. отново свидетелство за съдимост. Жалбоподателят не представя доказателства, които подкрепят това негово твърдение. Изразява становището си, че с твърдените действия, служителят е нарушил разпоредбите на Закона за защита на класифицираната информация, като обстойно се цитират правни норми от закона. Към едно от писмата е приложено като доказателство Задължителни предписания на Държавната комисия по сигурността на информацията /ДКСИ/, издадени на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗКИ.

За откритото заседание на Комисията, проведено на 25.06.2014 г., на което жалбата е разгледана по същество страните в административното производство са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява и не се представлява. РС-Я. се представлява от Р.Р., заинтересованата старина РД „Г.П.“ Е. не изпраща представител.

Процесуалният представител на РС-Я. представя писмени бележки по съществото на спора, които пресъздават вече изразеното от РС-Я. становище по жалбата. Становището за недопустимост на жалбата се допълва с доводи, че актовете на администраторите на лични данни се оспорват по реда на чл.39, ал.1 от ЗЗЛД пред съответния административен съд или пред Върховен административен съд по общите правила за подсъдността. Я.В.П. оспорва решението на РС-Я. от 06.02.2014 г., с което му е направен отказ от заличаване на лични данни, което представлява акт на администратор на лични данни, поради което РС-Я. приема, че компетентния орган да се произнесе по жалбата не е КЗЛД е съответният съд.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е частично основателна, поради следните съображения:

В жалбата си господин Я.В.П. е посочил, като основание, на което сезира КЗЛД, отказа на РС-Я., обективиран в решение от 06.02.2014 г. да заличи свързаните с него лични данни. От съдържанието на жалбата се установява, че господи Я.В.П. е насочил жалбата, освен срещу отказа на РС-Я. да заличи свързаните с него лични данни, така и срещу действие на администратора на лични данни, представляващо предоставяне на лични му данни на друг администратор РД „Г.П.“ гр. Е.

Във връзка с изложените твърдения, от господин Я.В.П. е изискано с писмо изх. № П-3465/06.06.2014 г. на Председателя на КЗЛД да представи доказателства, които да удостоверяват, кога е узнал за предоставянето на личните му данни и обстоятелствата, при които РС-Я. ги е предоставил. На 24.06.2014 г. господин Я.В.П. с няколко писма до Комисията, сочи че през 2013 г. служителят по сигурността на информацията е написал доклад, с които е предложено да му бъде изискано повторно свидетелство за съдимост, но в подкрепа на тези си твърдения не представя доказателства. От изложението на фактическата обстановка в писмата се установява, че дори й да е имало към 2013 г. доклад от служителя по сигурността на информацията, то идеята е била свидетелството за съдимост да се изиска от господин Я.В.П. и такова не е изисквано по служебен път. Разглеждането на въпроса за евентуални нарушения на ЗЗКИ не е от компетентността на КЗЛД, поради което няма да бъде разглеждан в настоящето производство.

Жалбата в частта, в която се излагат твърдения, че личните данни на жалбоподателя са неправомерно обработени в нарушение на разпоредбата на чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД чрез предоставянето им на РД „Г.П.“ гр. Е. е неоснователна. От събраните по административната преписка доказателства се установи, че по отношение на господин Я.В.П., в качеството му на служител на длъжност инспектор в РДГП Е. е открито на 02.06.2011 г. производство по проучване за надеждност. Производството по проучване на надеждност се извършва по реда на Закона за защита на класифицираната информация и подзаконовите нормативни актове. В тях е определен реда, по който се издава разрешение за достъп до квалифицирана информация и необходимите документи, които следва да бъдат предоставени за издаването му. Я.В.П. е представил лично на служител от сектор „Сигурност на квалифицираната информация и регистратура при РДГП Е. свидетелство за съдимост №2646, издадено от РС-Я. на 04.04.2011 г. В приложеното свидетелство за съдимост е отразено, че то се издава, за да послужи за проверка по ЗЗКИ.

На основание изложеното следва да се приеме, че твърдението на жалбоподателя за неправомерно обработване на личните му данни чрез предоставянето им на РДГП Е. е неоснователно, поради което жалбата в тази ѝ част следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Жалбата на Я.В.П. в частта, в която оспорва изричния отказ на РС-Я. да заличи личните му данни, съдържащи се в бюлетина на наложеното наказание по чл.78 а от НК за основателна.

Господин Я.В.П. е подал заявление до РС-Я. с правно основание чл.28 а от ЗЗЛД. Заявлението отговоря на законовите изисквания, като същото е входирано в деловодството на администратора на лични данни с рег.№ 1394/29.01.2014 г.

Администраторът на лични данни се е произнесъл по заявлението, като е постановил решени на 06.02.2014 г., с което е отказал да заличи личните данни на господин Я.В.П., съхранявани в Бюро съдимост на РС-Я., чрез унищожаване на бюлетина за съдимост за наложено административно наказание по чл.78 а от НК.

В срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, жалбоподателят е упражнил правото си на жалба пред КЗЛД срещу постановения отказ за заличаване на свързаните с него лични данни.

Видно от събраните по административната преписка доказателства се установява, че срещу жалбоподателя е било образувано нахд №393/2003 г. на РС-Я. за извършено престъпление по чл.343б, ал.1 от НК. Постановено е решение №771/06.06.2003 г., с което му е наложено наказание по реда на чл.78 а от НК глоба в размер на 500 лв. и лишаване от правоуправление на моторно превозно средство за срок от 3 месеца, считано от влизане в сила на съдебното решение. Решението на РС-Я. е влязло в законна сила на 24.06.2003 г. На 02.07.2003 г. в Бюро съдимост при РС-Я. е получен бюлетин за наложеното на господин Я.В.П. наказание по чл.78 а от НК. Към момента на постъпване на бюлетина с наложеното наказание е действала Наредба №1/24.01.2000 г. за организацията и работата на бюрата за съдимост, издадена от Министерство на правосъдието. В чл.45 от Наредба №1/2000 г. е определено, че бюлетините за наложени мерки по чл.78 а от НК се съхраняват и унищожават в срока и по реда на чл.21. Срокът за съхранение е сто години от датата на раждане на лицето.

През 2008 г. е влязла в сила Наредба №8/26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, издадена от Министерство на правосъдието. В чл.31 от Наредба №8/2008 г. срокът за съхранение на бюлетините за наложени административни наказания по чл.78 а от НК е пет години от влизане в сила на съдебния акт.

На основание изложеното и при спазване на нормативната уредба за срока за съхранение на бюлетините за наложени административни наказания по чл.78 а от НК, РС-Я. е следвало да съхранява личните данни на господин Я.В.П. и да унищожи съставения за него бюлетин до 24.06.2008 г. В противоречие на действалия към момента на изтичане на срока за съхранение нормативен акт, администраторът на лични данни е продължил да обработва личните данни на жалбоподателя чрез съхранението им. Съгласно легалното определение на понятието „обработване на лични данни“, дадено от законодателя в § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД, съхраняването на лични данни представлява

обработване. Действието по обработването на личните данни се установява, както от твърденията на ответна страна, че към момента на подаване на заявлението за заличаването им все още не е изтекъл срока, след който те трябва да бъдат унищожени, като в тази връзка е и издаденото решение за отказ от заличаване, така и от издаденото от РС-Я. свидетелство за съдимост на Я.В.П. с рег.№2646/04.04.2011 г.

Съгласно чл.5, ал.1 от Наредба № 8/2008 г. „регистрирането на осъдените лица в бюрата за съдимост се извършва чрез бюлетин за съдимост и бюлетин за наложени административни наказания по чл.78 а от НК на хартиен носител и в електронен вариант“, т.е. бюлетините за съдимост и за наложени административни наказания са основание за регистриране на съответните лица. Нормативно установеният срок на съхранение на бюлетините по чл.31, ал.1 от Наредба № 8 е пет години. Съдебният акт на РС-Я., с който на жалбоподателя е наложена санкция е влязъл в сила на 24.06.2003 г. и срокът му за съхранение е изтекъл на 24.06.2008 г.

Ответната страна - РС-Я. се позовава на 15 годишен срок за съхраняване на информацията, но изменението на посочената разпоредба влиза в сила от 15.02.2013 г. и има сила за напред, поради което твърденията в тази насока са неоснователни.

Законът за защита на личните данни урежда защитата правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл.1, ал.2 е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл.2, ал.2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

Съгласно чл. 4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД допустимостта на обработване на личните данни е обвързано с наличие на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. В чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8 ясно е определен срока за съхранение на бюлетините за наложени административни наказания по чл.78 а НК спазването, на който представлява нормативно установено задължение за РС-Я. Неспазването на срок води до нарушение на посочената разпоредба. В този смисъл чрез неспазване на нормативно установените срокове (в случая надхвърлянето им) за съхранение на посочената информация се нарушава разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, съгласно която личните данни следва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Съхранението на лични данни е действие по обработване на лични данни и следва да бъде подчинено на общите правила при обработването на личните данни. Съхранението на личните данни на жалбоподателя след установения срок се явява без правно основание, непропорционално и извън целите с оглед, на които информацията е била събрана.

Комисията по правни въпроси на Висшия съдебен съвет е взела решение на 17.02.2014 г., по повод друго решение на КЗЛД, по аналогичен случай, че бюлетините за наложени административни наказания по чл.78 а от НК, чиито 5-годишен срок за съхранение е изтекъл към датата на влизане в сила на изменението на Наредбата, подлежат на унищожаване по предвидения за това ред.

С разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗЗЛД, законодателят е предоставил оперативна самостоятелност на компетентния орган за вида на административната мярка, която ще наложи, в случай че констатира нарушение на ЗЗЛД. Мерките са алтернативни, а не кумулативни.

Комисията приема, че първите две административни мерки са неприложими в настоящия случай. Администраторът на лични данни не е изпълнил законовото задължение да съхранява данните, съдържащи се в бюлетина за наложени административни наказания по чл.78 а от НК в срок от 5 години. Неизпълнението на закона, не предопределя необходимостта, Комисията да издава задължително предписание, с което да задължава администратора да изпълни закона или да определя срок, в който да бъде отстранено констатираното нарушение.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или

крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

Размерът на наложеното наказание, за извършеното административно нарушение е определен над минимума, с оглед утежняващите обстоятелства. Утежняващото обстоятелство е фактът, че администраторът на лични данни не е изпълнил задължението си да унищожи бюлетина за наложеното административно наказание по чл.78 а НК на жалбоподателя, от което за него са могли да произтекат неблагоприятни последици.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е частично основателна, поради което на основание чл.10 ал.1, т.7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл.42, ал.1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег.№ Ж-56/13.02.2014 г., подадена от Я.В.П. срещу РС-Я. в частта, в която се твърди за неправомерно предоставяне на личните му данни от РС-Я. на РДГП Е. за неоснователна.

2. Обявява жалба с рег.№ Ж-56/13.02.2014 г., подадена от Я.В.П. срещу РС-Я. в частта, с която се обжалва изричния отказ на РС-Я. за заличаване на личните му данни за основателна.

3. Отменя изричен отказ от заличаване на личните данни на Я.В.П., обективиран в решение от 06.02.2014 г. на РС-Я., като незаконосъобразен.

4. Налага на РС-Я., БУЛСТАТ **_представявано от Председателя му – В.П., имуществена санкция в размер на 13 000 /тринадесет хиляди/ лв. за нарушение на чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД за това, че е съхранява в бюлетина за наложените административни наказания по чл.78 а от НК, личните данни на Я.В.П. по повод Решение №771/06.06.2003 г., постановено по нахд № 393/2003 г. на РС-Я.**

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. Цветан Лазаров № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-77/2014 г.
гр. София, 05.08.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 25.06.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ във връзка с чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ и чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, разгледа жалба с рег. № Ж-77/25.02.2014 г., подадена от К.И.Б. срещу „У.1” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

К.И.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която излага следната фактическа обстановка:

До месец февруари 2012 г. е живяла в с. Т. и е ползвала услугата интернет, предоставяна от фирма „Т.Н.” ООД. В началото на 2011 г. жалбоподателката е била потърсена по телефона от служител на фирма „У.1” ЕООД. Целта на проведения разговор била, госпожа К.И.Б. да бъде уведомена, че дружеството е интернет доставчик за селото, в което живее и в случай, ако желае може да се възползва от предлаганите по-добри условия за предоставяната услуга, като сключи договор. От поднесената информация по телефона, жалбоподателката останала с впечатлението, че фирмата, която ѝ е предоставяла услугата интернет преустановява своята работа и с цел не накърняване правата на клиентите се предлага услугата от друга фирма, с по-добри условия.

Служителят, който потърсил госпожа К.И.Б. знаел номера на ползвания от нея телефон, адресът ѝ и фирмата, която ѝ предоставя интернет, за това тя останала с убеждението, че „У.1” ЕООД е правопреемник на „Т.Н.” ООД. На 02.02.2011 г. в дома ѝ дошли служители на „У.1” ЕООД, които пуснали интернет, като използвали оборудването и кабелите, предоставени ѝ от „Т.Н.” ООД. Действията на служителите още веднъж потвърдили убеждението на госпожа К.И.Б., че дружеството е правопреемник на фирмата, чиито услуги тя е ползвала. Жалбоподателката подписала договор с новата фирма без обаче да направи обичайните проверки.

През месец януари 2012 г. служител на „У.1” ЕООД отново я потърсил по телефона, за да ѝ предложи предлагани промоции и съответно подновяване срока на договора. На 30.01.2012 г., жалбоподателката подписала нов договор с „У.1” ЕООД. По стечение на обстоятелствата се наложило семейството на госпожа К.И.Б. да се премести да живее в гр. П.. Съпругът ѝ посетил офиса на „У.1” ЕООД, находящ се в гр. П. и поискал сключения договор да бъде прекратен, поради факта, че фирмата е в невъзможност да предоставя услугата на новия им адрес. Било обяснено на съпруга на жалбоподателката, че неговото желание за прекратяване на договора следва да го отправи до управителя на дружеството. Съпругът многократно посещавал офиса на фирмата с цел осъществяване на среща с управителя, но до такава не се стигнало. В края на месец март 2012 г. жалбоподателката и съпругът ѝ отново посетили офиса, като там им било обяснено, че не е необходимо да подават писмена молба за прекратяване действието на договора и следва да чакат обаждане, с което да бъдат уведомени за резултата. Госпожа К.И.Б. получила след няколко месеца обаждане, с което била информирана, че дължи заплащане на месечните такси по сключения от нея договор за ползване на услугата интернет и следва да ги заплати незабавно.

Жалбоподателката получила заповед за изпълнение на парично задължение от Районен съд П. към „У.1” ЕООД, която заповед оспорила. Тя е убедена, че заповедта ще бъде отменена, защото сключения договор е нищожен, поради факта, че е подписан от служител във фирмата, които няма представителна власт и защото достъпа до предлаганата услуга е бил спрял след първия месец, след като не е заплатена месечната такса за ползването.

Госпожа К.И.Б. приема, че е налице злоупотреба с личните ѝ данни от У.1” ЕООД, изразяваща се в подвеждането ѝ, че дружеството е правопреемник на „Т.Н.” ООД, което е довело до сключването на

неизгоден за нея договор. Твърдяната от жалбоподателката злоупотреба с личните ѝ данни се изразява още в това, че служители на фирмата според твърденията ѝ осъществили контакти с брат ѝ, за да търсят от него съдействие за заплащането на дължимата сума. Лицето, с което жалбоподателката е сключила договорите не е управителят на фирмата и за това тя смята, че то няма право да обработва личните ѝ данни и иска отговор на въпроса „на какво основание е подписал договора“?

Към жалбата не са приложени доказателства, въпреки отбелязването в нея, че се прилага договор сключен с „Т.Н.“ ООД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „У.1“ ЕООД и „Т.Н.“ ООД. От жалбоподателката е изискано да конкретизира, от кога знае, че „У.1“ ЕООД обработва свързаните с нея лични данни, както и да представи информация дали договорът е прекратен и дължи ли по него заплащането на суми. Изискана е информация за това, дали е оспорила действителността на сключения договор пред съда, както и да уведоми Комисията, на какъв етап се намира образуваното срещу нея изпълнително производство.

На 19.03.2014 г. К.И.Б. конкретизира жалбата си, като сочи, че „У.1“ ЕООД обработва личните ѝ данни /три имена, адрес и телефон/ от месец февруари 2011 г., но тогава е приемала, че обработването се извършва по законоустановения ред. Едва през месец януари 2014 г. жалбоподателката узнала, че „У.1“ ЕООД ползва личните ѝ данни неправомерно в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 и чл. 23 от ЗЗЛД. В подкрепа на твърдението за датата на узнаване на неправомерното обработване на личните ѝ данни се прилагат копие от: решение №17/2011 г. на КЗЛД и копия на протоколи от съдебни заседания по адм.д. № 7947/2012 г. на Административен съд – София град. Уточнява се още, че договор с „У.1“ ЕООД е сключен на 30.01.2012 г. и е прекратен едностранно от жалбоподателката на основание чл. 87, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ считано от края на месец февруари 2012 г. Причината за прекратяване на договорът е невъзможността за доставяне на ползваната услуга на новия адрес на жалбоподателката. Госпожа К.И.Б. заявява, че не дължи суми към интернет доставчикът ѝ и че сключеният между тях договор съдържа неравноправни клаузи по смисъла на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, които са нищожни. Образувано е съдебно производство срещу жалбоподателката на основание чл. 422 от Гражданско-процесуалния кодекс с ищец „У.1“ ЕООД.

Към молбата са приложени следните доказателства: Решение № 17/2011 г. на КЗЛД; протоколи от съдебни заседания по адм.д. № 7947/2012 г. по описа на АССГ; два броя нотариално заверени декларации, изхождащи от госпожа К.И.Б. и съпругът ѝ; справка за постоянния ѝ адрес, издадена от МВР-П.; договор от 06.04.2014 г. с „Цифрова кабелна телевизия“ ООД; договор №4 67/01.01.2009 г. с „Т.Н.“ ООД; договор № 2630/02.02.2011 г. с „У.1“ ЕООД; договор № 4533/30.01.2012 г. с „У.1“ ЕООД и заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК.

„Т.Н.“ ООД е представил писменото си становище по жалбата, в което се сочи, че дружеството е имало сключен договор с жалбоподателката № 467/01.01.2009 г. за доставка на интернет и интернет базирани услуги, като достъпа до предоставяната услуга е прекратен на 02.02.2011 г., поради прекъсване на фактическата връзка /включване към друг оператор/. Договорът е прекратен на 03.03.2011 г. на основание чл. IV-2, буква Д във връзка с чл. III-3. Изразява се становище за основателност на жалбата и мотива, че „У.1“ ЕООД е разполагал с информация за ползваната от жалбоподателката интернет услуга и личните ѝ данни, което е станало причина тя да бъде подведена да подпише нов договор с мисълта, че го сключва с „Т.Н.“ ООД. Соци се, че случаят с жалбоподателката не е изолиран и в началото на 2011 г. и 2012 г. „У.1“ ЕООД е осъществил контакти с десетки абонати на „Т.Н.“ ООД. В подкрепа на това твърдение се прилагат писмени доказателства-декларации от трима души.

„Т.Н.“ ООД представя информация за друго образувано административно производство пред КЗЛД, като се прави коментар на достоверността на събраните по него доказателства и се излагат аргументи, че те имат отношение и по конкретния случай.

Към становището са приложени: копие на договор за доставка на интернет и интернет

базирани услуги № 467/01.01.2009 г.; копие на стр. № 4 от Решение №17/2011 г. на КЗЛД; копие от стр. 6 от ревизионен акт на ТД на НАП П.; справка за приетите технически и организационни мерки за защита на личните данни; три броя декларации от физически лица; обяснение от З.П. – управител на „Т.Н.“ ООД от 17.03.2014 г.; заключение на А.Д., вещо лице по адм.д.№7947/2012 г. на АССГ и Общи условия на договора между ЕТ „Е.С.-А.Г.“ и неговите абонати за ползване на обществената далекосъобщителна мрежа за предаване на данни.

В депозираното пред КЗЛД писмено становище по жалбата, „У.1“ ЕООД категорично заявява, че не е налице неправомерно обработване на свързаните с жалбоподателката лични данни, за това, защото между нея и дружеството има сключени два договора за предоставяне на услугата „достъп до интернет“ с №№ 2630/02.02.2011 г. и 4533/30.01.2012 г. Госпожа К.И.Б. при сключване на договорите доброволно е предоставила личните си данни. Дружеството приема, че е налице съгласие на физическото лице за обработване на личните му данни чрез приемане на договорните клаузи и подписването на договорите. Личните данни на жалбоподателката се съхраняват в системата на дружеството вследствие на сключените договори, тъй като тя има качеството абонат. Отрича се твърдението, че служител от фирмата преди сключването на договорите е осъществявал телефонен контакт с госпожа К.И.Б. и в следствие с неин роднина. Администраторът на лични данни сочи, че е била направена голяма рекламна кампания в с. Т. чрез разлепване на плакати, спонсориране на различни прояви и по този начин и чрез атрактивни цени и предоставянето на качествена услуга са привлечени голям брой абонати. Предоставя се информация за реда и начина, по който се сключват договорите с дружеството и лицата, които ги подписват.

Отрича се твърдението, че жалбоподателката и съпругът и многократно са посещавали офиса на „У.1“ ЕООД и са водили разговори със служители по повод желанието им да прекратят действието на договора, както и факта на депозирано писмено предизвестие. Твърди се, че в договор № 4533/30.01.2012 г. е уговорено, че срокът му е 12 месечен и след изтичането му той става безсрочен. Приема се, че договорът е станал безсрочен и към момента на изразяване на писменото становище неговото действие не е прекратено. Дължимите суми по договора са били заплащани до месец май 2012 г. Образувано е съдебно производство гр.д. №3358/2014 г. пред Районен съд П. по повод неплатените суми за периода юни 2012 г.-януари 2013 г. в размер на 100.08 лв. Изказват се предположения, че най-вероятно съда ще се произнесе в полза на дружеството и вероятно това е причината за подаване на жалбата до КЗЛД.

Към становището се прилагат: договор № 2630/02.02.2011 г.; договор № 4533/ 30.01.2012 г. и съобщение по гр. д. № 3358/2014 г. на РС П..

С втора молба от 09.04.2014 г., госпожа К.И.Б. конкретизира, че договорът ѝ с „У.1“ ЕООД е прекратен на 28.02.2012 г. на основание чл. 87, ал. 2 от ЗЗЛД

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата на госпожа К.И.Б. е процесуално недопустима, поради следните съображения:

В чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. Законодателят е определил, че в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му физическото лице следва да упражни правото си на жалба.

Госпожа К.И.Б. заявява, че на 02.02.2011 г. е сключила договор с „У.1“ ЕООД за услугата „достъп до интернет“. На следващата година е сключила нов договор с дружеството. В договорите се съдържат личните данни на госпожа К.И.Б. в обем: три имена, единен граждански номер и адрес. Двата договора са надлежно подписани от страна на лицето, което получава предоставяната услуга. Не е спорно, че съдържащите се в договорите лични данни са на жалбоподателката и са предоставени от нея на администратора на лични данни за целите на облигационните отношения. В тази връзка следва да се приеме, че към **02.02.2011 г.** жалбоподателката е знаела, че „У.1“ ЕООД обработва свързаните с нея лични данни, които тя сама доброволно ги е предоставила. Жалбата, с която е сезирана Комисията е подадена на **25.02.2014 г.** Жалбата е подадена близо три години след момента

на узнаване на обработването на личните данни, поради което се явява просрочена.

Не може да бъде споделено твърдението на госпожа К.И.Б., че през месец януари 2014 г. е узнала, че интернет доставчика обработва личните й данни неправомерно в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

В разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД, законодателят посочил лимитивно условията при наличието, на които обработването на личните данни се приема за допустимо и законосъобразно. Въведено е изискването за наличие поне на едно от условията при всеки вид обработване на личните данни. Наличието на едно от условията, без да са налице останалите е предпоставка за законосъобразното обработване на личните данни. В конкретния случай са налице три от условията за допустимост за администратора на лични данни „У.1” ЕООД. Първото условие е именно съгласието на физическото лице, чиито лични данни се обработват. В § 1, т. 13 от ДР на ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието „съгласие”, което е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. В закона не е определен начин, по който следва да бъде изразено съгласието, за това то може да бъде изразено и посредством конклюдентни действия. В конкретния случай следва да се приеме, че съгласието на госпожа К.И.Б. е изразено чрез доброволното предоставяне на данните за целите на сключване на договор и приемането на договорните клаузи чрез подписването му.

Второто условие за допустимост при обработване на личните данни на жалбоподателката е наличието на договорни отношения – чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД. Третото условие е наличието на законен интерес на администратора на лични данни, а именно реализиране на правото да търси чрез предявяване на иск пред компетентния съд на парични вземания, които са произтекли от договорните взаимоотношения. В аналогични случаи, схващането е, че законният интерес на администратора на лични данни е преимуществен пред този на физическото лице, чиито лични данни се обработват, за това, защото има неизпълнение на договорно задължение от една от страните по облигационното отношение.

Липсват доказателства, подкрепящи твърдението в жалбата, че личните данни са обработени в противоречие с разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма се вменява задължение на администратора на лични данни да предприеме технически и организационни мерки за защита срещу случаен или неправомерен достъп до тях. По административната преписка е установено, че личните данни са обработвани единствено и само за целите на облигационните отношения, както и за реализирането на законния интерес, изразяващ се в предявяване на претенция за парични вземания.

Не може да бъде кредитирано твърдението, че момента на узнаване на обработването на личните данни, което се определя като неправомерно е обвързано с наличието на други административни производства пред Комисията по отношение на твърдени нарушения на правата на други лица. Всеки случай, с които е сезирана Комисията има свой предмет и няма как установяването на извършено административно нарушение по ЗЗЛД спрямо правата на друго лице да влече след себе си нарушение и на правата на жалбоподателката и това да е причина за удължаване на вече изтеклия преклузивен срок за сезиране. Още повече, че съгласно разпоредбата на чл. 35 от АПК всеки индивидуален административен акт се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай.

Следва да се отбележи, че към момента на постановяване на настоящето решение не са представени доказателства, а са наведени само твърдения от страна на жалбоподателката за нищожност на сключения през 2012 г. договор с ответната страна на основание на чл. 62а от Закона за защита на потребителите. Изискана е информация, дали жалбоподателката е предприела действия за прогласяване на нищожност на договора, респективно на влязъл в сила съдебен акт в тази насока, което обстоятелство би било преюдициално към настоящия спор, но доказателства не са представени. Изложени са само твърдения, че разглеждането на този въпрос не е от компетентността на КЗЛД. Изисканата информация е била необходима не за произнасяне на Комисията по същество, а за извършване на преценка на наличието на предпоставката на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД. В тази връзка, след като липсват доказателства в насока, че договора е бил обявен за нищожен следва да се приеме,

че е налице условието за допустимост – наличие на договорни отношения между физическото лице и администратора на лични данни.

В приложените три броя декларации от „Т.Н.” ООД на физически лица, доколкото изложените в тях твърдения могат да бъдат кредитирани и относими към конкретния случай се установява, че в началото на **2011 г. и 2012 г.** са провеждани разговори с лицата от служители на „У.1” ЕООД с отправени предложения за сключване на договори с дружеството за предоставяне на услугата интернет. Посочването на точно конкретен период, който съвпада и с твърденията жалбоподателката доказват момента на узнаване на обработване на личните данни, които се явява начален за започване на течене на преклузивния срок за сезиране на Комисията.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че жалбата е недопустима, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ и чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/,

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба с рег. № Ж-77/25.02.2014 г., подадена от К.И.Б. срещу „У.1” ЕООД, като недопустима-просрочена, съгласно преклузивния срок, определен в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и прекратява образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-84/2014 г.

София, 05.08.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 02.07.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-84/ 04.03.2014 г., подадена от Г.В.С. срещу Община В.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

С писмо рег. № Ж-84/04.03.2014 г., Омбудсмана на Република България е препратил в Комисията за защита на личните данни жалба, подадена от Г.В.С.

Г.В.С. сочи в жалбата си, че Общински съвет В. /ОбС В./ не изпълнява Решение № 9410/2010 г. на КЗЛД, което е потвърдено от съда. Жалбоподателят твърди, че Общински съвет В. продължава

да злоупотребява с личните му данни, като ги разпространява на „хартиен носител /карта за Г.Т./ на територията на Община В.”.

Жалбата на господин Г.В.С. е насочена и срещу твърдени нарушения на Закона за интеграция на хора с увреждания. Община В. е нарушила закона, като е отказала на „хората с увреждания да ползват всички автобусни линии на Общинския превозвач „Градския транспорт ЕАД”.

Към жалбата като доказателства са приложени копия от: решение № 9410/2010 г. на КЗЛД; копие на картата на господин Г.В.С. за Г.Т. и протокол от адм. д. №697/2011 г. на ВАС.

Във връзка с направеното в жалбата твърдение, че Общински съвет В. не изпълнява решение на КЗЛД, което е потвърдено с решение на ВАС е извършена служебна проверка, от която се установи следното:

С жалба рег. № 9410/06.08.2010 г., Г.В.С. е сезирал Комисията с твърдения, че личните му данни са достъпни в интернет на официалната страница на Община В. При извършената проверка по жалбата е установено, че ОбС В. е приела решение № 4874-4. Решението е прието на проведено на 25.04.2007 г. заседание на основание чл. 21, ал. 1, т. 6 и т. 23 във връзка с чл. 17, ал. 1, т. 7 и чл. 52, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната власт /ЗМСМА/. Решението е взето по повод друго решение на Общински съвет В. № 4774-2/52/16.03.2007 г. и на база социален доклад по чл. 27 ППЗСП. Общински съвет В. е отпуснал еднократна финансова помощ за задоволяване на основни жизнени и комунално-битови потребности на лица, посочени в списък, приложение към решението. В приложения списък към решението на лицата, на които се отпускат финансова помощ под № 142 са публикувани трите имена, единият граждански номер, адреса на жалбоподателя, номера и датата на молбата му за отпускане на финансова помощ, информация, че лицето е сирак от дом „К.Н.” – В., че е ученик в 12 клас в СОУ за деца с нарушено зрение „П.И.Ш.” – кв. А. и обстоятелството, че на жалбоподателя му предстои абитуриентски бал и напускане на дома.

От направената служебно справка в посочения в жалбата интернет адрес: www.vlastta.com, към момента на подаване на жалбата се е установило, че решението на общинския съвет съдържа цитираната информация за жалбоподателя, а към 27.10.2010 г. е заличен само единият граждански номер на Г.В.С.

С решение № 9410/11.12.2010 г. КЗЛД е приела жалбата на Г.В.С. за основателна и е издала задължително предписание на ОбС В. и на Община В.

Общински съвет В., в качеството му на орган на местно самоуправление във връзка с чл. 24, ал. 2 от ЗМСМА е задължен да създаде правила относно задължението на кмета на общината, регламентирано в чл. 22, ал. 2 от ЗМСМА и чл. 69, ал. 7 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет В., неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, за публикуване на протоколите на общинския съвет и взетите решения на интернет страницата на общината. Указано е, че с новите правила следва да се уредят правомощията на кмета на общината, който да има право да заличава личните данни на физическите лица, съдържащи се в актовете на общинския съвет в протокола, който се публикува на интернет страницата на общината.

Кметът на община В. е задължен да предприеме необходимите действия за актуализация на „Инструкцията за прилагане на Наредба № 1 от 07 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни” от 03.03.2008 г. и процедури „Използване на информационните ресурси на община В.”, неразделна част от Инструкцията в съответствие със задължителното предписание по т. 2 от решението на КЗЛД в частта, в която е регламентирано, че публикуваната информация на официалната интернет страница на общината не подлежи на допълнителна редакция, като се съобрази и с правилата на ОбС В., която ще бъде приета и във връзка с даденото от КЗЛД задължително предписание.

Решението на Комисията е оспорено пред Върховен административен съд /ВАС/ от ОбС В. Образувано е адм. д. №697/2011 г. ВАС е постановил съдебно решение № 10668/18.07.2011 г., с което е отхвърлил жалбата на общинския съвет срещу решението на КЗЛД.

На 14.11.2011 г. Община В. е депозирила в деловодството на Комисията доказателства, за изпълнение на даденото задължително предписание, а именно: актуализирана Инstrukция за прилагане на Наредба № 1 от 07 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни; Процедури за използване на информационните ресурси на Община В. и заповед № 0358/02.02.2011 г. на кмета на Община В.

На 01.12.2011 г. ОбС В. с писмо вх. №9410 уведомява Комисията, че във връзка с издаденото задължително предписание е сезиран кмета на общината да внесе предложение за изменение на Инstrukцията за прилагане на Наредба № 1 от 07 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни и процедури Използване на информационните ресурси на Община В., за което се прилагат доказателства.

Уточнява се, че съгласно чл. 29а от ЗМСМА, общинския съвет няма самостоятелен щат, а служителите, които подпомагат и осигуряват работата на съвета са в договорни отношения с кмета на общината. Изменението на правилата за работа свързани с публикуване на протоколите на ОбС и взетите решения на интернет страницата на общината, следва да бъде внесено в ОбС от кмета на общината, за взимане на решение за одобрението му.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от кмета на Община В., „Г.Т.” ЕАД и Съюза на слепите в България.

Общински съвет В. депозира в Комисията писменото си становище по жалбата, като сочи, че общинския съвет с решение № 1349-3/28/12.02.2014 г., прието на основание чл. 21, ал. 1, т. 6 от ЗМСМА, чл. 50, чл. 55, ал. 1 и ал. 2 от Закон за държавния бюджет на Република България /ЗДБРБ/ за 2014 г., чл. 94, ал. 2, ал. 3 и чл. 39 от Закона за публичните финанси и предложение на кмета на община В. е приел бюджета на общината за 2014 г. По молба на Председателя на Съюза на слепите в България /ССБ/ от 28.10.2013 г. са заложили средства за издаването на безплатни карти по две линии на незрящи лица, жители на гр. В. и на техните придружители. Решението на общинския съвет е публикувано в официалната интернет страница на общината, но в него не се съдържат лични данни на лицата, които ще ползват безплатните карти. В изпълнение на ЗЗЛД е публикуван единствено и само текста на решението, но не и списъка на лицата, които ще ползват картите.

В становището се сочи още, че картите за ползване на безплатен транспорт ще се издават от избрани от правоимащите лица оператори на транспортни услуги на територията на общината. Операторите на транспортни услуги, с които община В. има сключени договори са: „Г.Т.” ЕАД и „Т.Х.” АД. Издадената карта на жалбоподателят е от „Г.Т.” ЕАД. Твърди се, че действително в картите се съдържа информация по отношение на единния граждански номер на притежателя ѝ, като целта на изписването е правоимащото лице да бъде индивидуализирано и да бъде ограничена възможността за извършване на злоупотреби при ползване на услугата. Със Заповед № 33/18.03.2014 г. на Изпълнителния директор на „Г.Т.” ЕАД е наредено изписването на единния граждански номер на ползвателите на картите да бъде преустановено, считано от 18.03.2014 г. Приема се, че изписването на единния граждански номер не може да бъде определено, като вид обработване на личните данни, съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД и целта за това е само възможността на операторите на транспортни услуги да индивидуализират лицето ползващо услугата – безплатен транспорт, за да установят, че то е правоимащо да ползва тази услуга.

ОбС В. излага твърдения, че соченото в жалбата решение на КЗЛД касае друг случай, който е неотносим към настоящия, с който е сезирана Комисията. Твърди се, че решението на общинския съвет, в изпълнение, на което е издадена картата за ползване на безплатен транспорт на жалбоподателя, създава за него единствено благоприятни последици.

Към становището се прилагат следните документи: Решение № 1349/28/1202.2014 г. на ОбС В., ведно с приложение № 9 към него; писмо вх. № ОС13001384ВН/28.10.2013 г. и заповед № 33/18.02.2014 г. на ИД на „Г.Т.” ЕАД.

На 24.04.2014 г. „Г.Т.” ЕАД е представил писмено становище по жалбата на Г.В.С. Дружеството сочи, че действията, които предприема по издаване на карти за ползването на безплатен транспорт са следните: получаване на писма чрез дирекция „Общинска собственост, икономика и стопански дейности” при община В., с които се иска от Съюза на слепите в България издаване на безплатни карти за пътуване по две линии на незрящи хора. В писмата лицата, на които следва да бъдат издадени картите са посочени поименно с изписването на единия им граждански номер. В тази връзка дружеството приема, че извършва само техническа дейност по издаването на картите и няма отношение и не носи отговорност за разпространяване на личните данни на физическите лица, притежатели на издадените карти. Уточнява се в становището, че правното основание, на което се изписва единият граждански номер върху картите е решение на ОбС В. № 207-17/28.01.2004 г. Въз основа на решението е утвърден и отпечатан образец на картите за незрящи. Картите по образец са отпечатвани и предоставени на „Г.Т.” ЕАД от ОбС В. през 2004 г. и се ползват без промяна и до настоящия момент. Валидността на картата на жалбоподателят е безсрочна. Дружеството уточнява, че картите, които съдържат единия граждански номер на притежателя ще бъдат поетапно подменяни, с оглед разпореждането, дадено в заповед № 33/18.03.2014 г. на Изпълнителни директор на „Г.Т.” ЕАД. Смяната ще се извършва чрез изискване от Съюза на слепите в България да уведоми членовете си, че се извършва подмяна на картите, които ползват.

Като доказателства към становището се прилагат: заверени копия от писма на Съюза на слепите в България до дирекция „Общинска собственост икономика и стопански дейности” и заверено копие на карта за пътуване на незрящ.

Жалбоподателят се е възползвал от възможността да представи отговор по писменото становище на ОбС В., като към него е приложил доказателства.

На 02.06.2014 г. Съюза на слепите в България, изразява становище по жалбата на Г.В.С., в което сочи, че регионалната организация на съюза преди седем години е издействала от общинското ръководство, незрящите граждани, живущи на територията на гр. В., да ползват безплатен Г.Т. Становището на общината е оформено с решение на ОбС В. На базата на предоставен списък на членовете, съюзът, ежегодно получава карти, които се предоставят на правоимащите лица. Образецът на картата и информацията, която се съдържа в картата, се определя от общинска администрация В. Съюза на слепите в България приема, че жалбата е неоснователна.

Г.В.С. сочи в жалбата си, че ОбС В. в нарушение на влязло в сила решение на КЗЛД № 9410/2010 г. продължава да злоупотребява с личните му данни, като ги разпространява на хартиен носител – карта за Г.Т., важаща на територията на Община В. Изложените твърдения не отговарят на обективната действителност.

Постановеното от КЗЛД решение № 9410/11.12.2010 г. има друг предмет, независимо, че жалбоподател отново е господин Г.В.С. С влезлият в сила административен акт е констатирано извършено нарушение, изразяващо се в неправомерно публикуване на официалната интернет страница на Община В. на личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в решение на ОбС В. В изпълнение на правомощията си, КЗЛД е издала задължително предписание на Община В. и ОбС В., с което е задължила администраторите на лични данни да съобразят вътрешните си актове със ЗЗЛД, за да не се допуска разпространяването на лични данни. Настоящата жалба има за предмет твърдяно неправомерно разпространяване на лични данни, съдържащи се в карта за безплатно ползване на Г.Т. на територията на Община В.

В жалбата се излагат твърдения за извършени нарушения на Закона за интеграция на хората с увреждания от ОбС В. Соченото нарушение е отказа на общинския съвет да вземе решение, с което хората с увреждания да ползват всички автобусни линии на територията на общината. В тази връзка господин Г.В.С. прилага като доказателство писмо на Омбудсмана на Република България, с което се дават препоръки за недопускане на дискриминация и нарушаване правата на хората с увреждания. Жалбата в тази ѝ част е недопустима, поради факта, че КЗЛД не е компетентният орган, който може да се произнесе по въпроса дали има дискриминация и дали са нарушени правата на хората с увреждания.

За заседанието на КЗЛД, проведено на 02.07.2014 г., на което жалбата е разгледана по същество страните са редовно призовани. Жалбоподателят Г.В.С. се явява лично. Община В. не се представлява. За Съюза на слепите в България се явява Р.Г.-С. с пълномощно от името на председателя на ССБ. „Г.Т.“ ЕАД – В. не изпращат представител.

Жалбоподателят поддържа предявената от него жалба и иска Комисията да признае направените по административното производство разноски, като представя писмени доказателства, удостоверяващи направените от него разходи.

Представителят на Съюза на слепите в България не изразява становище по основателността на жалбата и предоставя на преценката на административния орган.

От събраните по административната преписка доказателства е установено, че регионалната организация на Съюза на слепите в България в гр. В. преди 7 години е направила постъпки пред ОбС В. за ползването на безплатен транспорт на територията на общината. Общинският съвет е уважил искането и е взел решение, с което са отпуснати средства от бюджета на общината за издаването на карти на хората с увреждания за ползването безплатно на две линии. Карти за безплатно пътуване ползват и придружителите на хората с увреждания. Картите за безплатно пътуване се издават от оторизирани дружества, с които Община В. има сключени договори.

Всяка година Съюза на слепите в България предоставя на Община В. списък на лица с увреждания, на които следва да им бъде издадена карта за преференциално пътуване. След издаването на картите, регионалната структура на съюза получава картите и ги раздава на правоимащите лица. Образецът на картите е утвърден от ОбС В.

Картата на господин Г.В.С., приложена към жалбата като доказателство е издадена от „Г.Т.“ ЕАД гр. В. В нея се съдържа информация за трите му имена, единият му граждански номер и снимка.

Със заповед № 33/18.03.2014 г. на Изпълнителния директор на „Г.Т.“ ЕАД гр. В. е наредено, считано от 18.03.2014 г. в абонаментните карти за пътуване в градския транспорт да не бъде изписван единния граждански номер на притежателя ѝ.

От изложената фактическа обстановка се установява, че личните данни на господин Г.В.С. се обработват от регионалната структура в гр. В. на Съюза на слепите в България. Обработването на данните е както в тяхното съхраняване по повод наличието на членствено правоотношение, така и чрез предоставянето им на Община В. във връзка с издаването на карта за безплатен Г.Т. Обработването на личните данни е законосъобразно, извършено при наличието на две от условията за допустимост при обработването посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Не е спорно, че жалбоподателят е предоставил свързаните с него лични данни на Съюза на слепите в България за целите на членството му в организацията. С предоставянето на данните следва да се приеме, че е налице изразено съгласие личните данни да бъдат обработвани именно за тези цели. Второто условие за допустимост при обработване на личните данни е наличието на договорни, членствени отношения между физическото лице, чиито лични данни се обработват и администратора на лични данни.

Личните данни на Г.В.С. се обработват и от Община В. в качеството ѝ на обработващ лични данни. В изпълнение на взетото решение на ОбС В., общината получава от регионалната структура на Съюза на слепите в България списъци на лицата с увреждания, на които следва да им бъдат издадени карти за безплатно пътуване. Получената информация за правоимащите лице се предоставя на съответната транспортна фирма, с която общината има сключен договор за издаване на картите. За Община В. са налице две от условията за допустимо обработване на личните данни. Първото условие е реализирането на законен интерес, а именно изпълнение на решението на общинския съвет и второто е изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес. Не е спорно, че предоставянето на услугата превоз на пътници безплатно на хора с увреждания се осъществява в обществен интерес. Предоставяната услуга се ползва от определен кръг лица, но обществения интерес е тези лица да бъдат интегрирани към обществото чрез различни мерки и действия едно, от които е предоставянето на социални услуги – ползването на безплатен транспорт.

При предоставянето на услугата ползване на транспорт, независимо дали той е платен или безплатен, с издаване и ползване на съответния документ, удостоверяващ правото на ползване на услугата, се сключва договор за превоз. Договорът за превоз е в основата на транспортното право, като подотрасъл на търговското право. Договорът има обща уредба в Търговския закон ТЗ (чл. 367-379) и специални уредби - в зависимост от различния вид превоз, в различни нормативни актове от различна степен. Правоотношението се развива между 2 страни – товародател (изпращач) и превозвач. По силата на превозния договор превозвачът се задължава срещу възнаграждение да превози до определено място лице, багаж или товар. Договорът е двустранен, възмезден и неформален. Билетът или картата имат доказателствено значение, а не са форма за действителност на сключения договор. Те легитимират пътника като страна по превозния договор и не могат да бъдат прехвърляни на друго лице. Превозвачът отговаря за живота и за всяко телесно или психическо увреждане на пътника вследствие на злополука във връзка с превоза, докато пътникът се е намирал в превозното средство или се е качвал, или е слизал от него.

Пътникът, ползващ картата за безплатно пътуване е достатъчно индивидуализиран със снимката си. Изписването на единият граждански номер на картата за Г.Т. надвишава целите, за които тази карта се издава и в този смисъл обработването на личните данни се явява непропорционално. Безспорен е фактът, че билетът за Г.Т., който използват всички останали пътници има същото доказателствено значение за сключения превозен договор, както и картата, но в него нито е посочена снимката, нито единият граждански номер на притежателят му.

Комисия за защита на личните данни във връзка с правомощието ѝ дадено в разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД да осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни, приема, че изписването на единния граждански номер на лицата, които ползват безплатен транспорт на територията на Община В. се явява неоснователно и прекомерно спрямо целта, за която се обработват личните данни. Безспорната индивидуализация на правоимащото лице може да се извърши и без изписването на тази информация на картите за ползване на безплатен транспорт. В тази връзка Комисията приема, че е необходимо да издаде задължително предписание на Общински съвет В., която да извърши действия за промяна на утвърдения образец на картите. Задължително предписание следва да бъде издадено и на „Г.Т.” ЕАД В. за предприемане на необходимите действия за подмяна на вече издадените карти на хора с увреждания, които да не съдържат информация за единния им граждански номер.

Комисия за защита на личните данни приема, че искането за признаване на извършените от Г.В.С. разходи по повод образуването пред нея административно производство е неоснователно, поради следните съображения:

В разпоредбата на чл. 47, ал. 2, предложение второ от АПК е предвидено, че извършените по административното производство разходи се признават при лично явяване на страна, когато производството е открито по искане на другата страна или е образувано по служебен път. Искането за признаване на разходите се отправя до органа, водещ производството, преди издаване на административния акт.

Искането е направено своевременно, преди издаване на настоящия административен акт, при личното явяване на жалбоподателя в открито заседание на Комисията, за което той е надлежно уведомен, но не изхожда от надлежна страна имаща право да иска признаване на направени разходи. Административното производство е образувано по жалба на Г.В.С., поради което не е налице предпоставката на цитираната правна норма, а именно: производството да е открито по искане на другата страна или по служебен път.

Жалбоподателят е представил списък на направените от него разходи по административното производство, като подробно ги е описал по дата на извършването, вида на документа, удостоверяващ направения разход, основанието за направата им и разходите по пера. Общата сума, която жалбоподателят иска да му бъде призната е в размер на 16.36 лв.

От предоставените от господин Г.В.С. доказателства за извършените от него разходи: карта

за еднократно пътуване и касови бележки за извършени копирни услуги не може да се установи по безспорен начин, че същите са били направени именно във връзка с административното производство.

Веселин Целков, член на Комисия за защита на личните данни изразява своето особено мнение по основателността на жалбата. Приема, че същата е изцяло неоснователна, за това, защото получаването на карта за безплатен превоз, на практика представлява сключване на доброволен договор между две страни. Наличието на договор е предпоставка ползвателят на услугата да бъде еднозначно индивидуализиран във всеки един момент. В Република България едно от средствата за еднозначна идентификация се извършва чрез единния граждански номер, поради което наличието му в картите за ползване на безплатен Г.Т. е законосъобразно и не е в противоречие на ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е частично основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-84/04.03.2014 г., подадена от Г.В.С. за основателна по отношение на Община В. и „Г.Т.“ ЕАД – В.

2. На основание чл. 38, ал. 2, предложение първо от ЗЗЛД във връзка с чл. 10, ал. 1 т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на Община В. в 30-дневен срок да промени образаца на картата за преференциално пътуване на незрящи по две линии от градския транспорт на общината, като от него отпадне изписването на единия граждански номер. Администраторът на лични данни следва да уведоми писмено КЗЛД в 14-дневен срок от извършване на промяната.

3. На основание чл. 38, ал. 2, предложение първо от ЗЗЛД във връзка с чл. 10, ал. 1 т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на „Г.Т.“ ЕАД – гр. В. в 30-дневен срок след промяната на образаца по предходната точка, да подмени издадените от дружеството карти, съдържащи ЕГН на ползващите ги граждани, за което да уведоми КЗЛД.

4. Обявява жалба с рег. № Ж-84/04.03.2014 г., подадена от Г.В.С. за неоснователна по отношение на Съюза на слепите в България.

5. На основание чл. 47, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс оставя без уважение искането на Г.В.С. за признаване на извършени разходи във връзка с административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ гр. София, 13 август 2014

ОТНОСНО: *Избори за народни представители, насрочени за 05 октомври 2014 година с Указ № 201 от 05 август 2014 година на Президента на Република България за разпускане на 42-то Народно събрание и насрочване на избори за Народно събрание.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.08.2014 год. (Протокол № 32), разгледа въпроси, свързани със защитата на личните данни на гражданите, фигуриращи в списъци на избиратели, подкрепящи регистрацията на съответни политически субекти за участие в предстоящите избори за народни представители, насрочени за 05 октомври 2014 година, както и въпроси, поставени в писмо с изх. № НС-00-52/11.08.2014 г. от Централната избирателна комисия (ЦИК).

В писмото на ЦИК се посочва, че във връзка с провеждане на изборите на 05 октомври 2014 г., ще бъдат назначени районни избирателни комисии във всеки изборен район, както и секционни избирателни комисии за всяка секция в страната и чужбина. За участие в изборите в ЦИК се регистрират партии и коалиции, а в РИК – инициативни комитети за издигане на независими кандидати. Съгласно чл. 133, ал. 3, т. 5 и ал. 4, чл. 140, ал. 3, т. 6 и ал. 4 и чл. 257, ал. 3 от Изборния кодекс (ИК), партиите, коалициите и инициативните комитети обработват и предоставят лични данни на избиратели, които подкрепят участието в изборите на партии, коалиции или независими кандидати. Във връзка с изложеното, ЦИК се обръща към КЗЛД за становище относно необходимостта от регистрация в КЗЛД на избирателните комисии, партиите, коалициите и инициативните комитети със съответни указания към посочените политически субекти.

Като независим държавен орган, оправомощен да провежда държавната политика в областта на защита на личните данни, КЗЛД следва да се произнесе по отношение на мерките, които участниците в изборния процес трябва да предприемат, с цел недопускане нарушения на законодателството, касаещо защитата на личните данни. Основно правомощие на КЗЛД по въпросите, свързани с организацията и реда за провеждане на всички видове избори (включително и предстоящите избори за народни представители, насрочени за 05 октомври 2014 година) е да контролира изпълнението на задълженията на участниците в изборния процес, които на свое собствено основание се явяват и администратори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

При разглеждането на специфичните казуси, Комисията винаги се е придържала към принципа на институционално взаимодействие и сътрудничество с държавните институции, отговорни за реализирането на държавната политика в отделните сфери на обществения живот.

Като независим постоянно действащ държавен орган, ЦИК обработва лични данни в изпълнение на нормативно установени задължения, регламентирани в ИК. Лични данни в изпълнение на нормативно установени задължения, регламентирани в ИК, обработват и назначените за съответните избори районни, общински и секционни избирателни комисии. Във връзка с това ЦИК, РИК и ОИК се явяват администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, а СИК – обработващ лични данни спрямо съответната районна/общинска избирателна комисия. ЦИК е регистрирана в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с идентификационен номер 312338, за което има издадено от КЗЛД Удостоверение № 312338 от 28.07.2011 година.

В изпълнение на своите правомощия по чл. 57 от ИК, Централната избирателна комисия води

публичен регистър на избирателите и осигурява възможност на всеки избирател да прави справки в регистъра по единен граждански номер (личен номер), води регистри на партиите и коалициите за участие във всички видове избори, на инициативните комитети за участие в изборите за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България, регистрира и обявява кандидатските листи на партиите, коалициите и инициативните комитети при избори за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България, регистрира до изборния ден застъпниците извън страната на кандидатските листи, води регистър на наблюдателите, т. е. ЦИК като администратор на лични данни обработва голям обем от лични данни на физически лица.

В разпоредбите на чл. 133, ал. 4, чл. 140, ал. 4, чл. 257, ал. 3, чл. 320, ал. 3, чл. 367, ал. 3, чл. 416, ал. 3 от ИК е предвидено, че личните данни на избирателите се обработват и предоставят при спазване изискванията на ЗЗЛД. Като органи, отговорни за осъществяване на дейностите и упражняване на контрол по прилагането на ИК и свързаните с него нормативни актове, за ЦИК и компетентните за съответните изборни райони РИК и ОИК също възниква задължение да контролират дали съответните политически субекти, желаещи да се регистрират за участие в изборите, са изпълнили своите задължения, съгласно посочените по-горе разпоредби от ИК. Доброто институционално взаимодействие и превенцията на нарушенията на изборния процес, предполагат при констатирани нарушения на правилата относно защита на личните данни, ЦИК, РИК и ОИК да сезират компетентния държавен орган – КЗЛД с цел предприемане на своевременни мерки, съобразно законоустановените правомощия.

По поставените от ЦИК въпроси относно необходимостта от регистриране на избирателните комисии, партиите, коалициите и инициативните комитети в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, становището на Комисията е:

Съгласно чл. 7 от ИК, за произвеждане на изборите, територията на страната се разделя на изборни райони. Изборният район е територията, от която се избират народни представители, президент и вицепрезидент на републиката, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници и кметове. Гласуването и преброяването на гласовете се извършват по избирателни секции (чл. 8, ал. 1 от ИК).

Районните избирателни комисии, назначени от ЦИК на основание чл. 57 от ИК, обработват лични данни в изпълнение на своите законоустановени правомощия по чл. 72, ал. 1 от ИК, като назначават и освобождават членовете на секционните избирателни комисии, регистрират и обявяват инициативните комитети за участие в изборите за народни представители, издават им удостоверения и водят публичен регистър, регистрират и обявяват кандидатските листи на партиите, коалициите и инициативните комитети при избори за народни представители и водят публичен регистър, регистрират до изборния ден застъпниците на кандидатските листи и им издават удостоверения. Предвид горното и с оглед на това, че видовете регистри с лични данни, които следва да се поддържат във връзка с изборния процес от страна на районните избирателни комисии, са изрично нормативно определени, се установява, че те се явяват самостоятелни администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. Става въпрос за администратори, чиито вид, цели и средства за обработване на лични данни са определени в нормативен акт – Изборния кодекс.

Що се отнася до секционните избирателни комисии в страната и извън страната, то те се явяват обработващи лични данни спрямо съответната районна/общинска избирателна комисия. Във връзка с това, отношенията между администратора (районната/общинската избирателна комисия) и обработващия лични данни (секционните комисии) са уредени с нормативен акт по смисъла на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД. Следва да се има предвид, че обработващият лични данни, както и всяко лице, действащо под ръководството на администратора или обработващия, което има достъп до лични данни, може да ги обработва само по указание на администратора, освен ако в закон не е предвидено друго.

Относно необходимостта от регистриране на партиите и коалициите от партии, като администратори на лични данни:

Съгласно чл. 133, ал. 1, т. 5 от ИК, заявлението за регистрация относно участие в изборите, което партиите представят в ЦИК, съдържа лични данни (имена, ЕГН, подпис, личен номер и номерът на удостоверението за пребиваване – за чужденци) на не по-малко от 2 500 избиратели. Във връзка с това, КЗЛД счита, че партиите са администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, поради обстоятелството, че събират и обработват лични данни на граждани, чиито вид, цели и средства за обработване се определят с нормативен акт (Изборния кодекс).

Предвид обстоятелството, че партиите на свое самостоятелно основание се явяват администратори на лични данни с последващите от това задължения, съгласно ЗЗЛД, то коалициите от партии, регистрирани за участие в избори (чл. 140 от ИК), не обработват допълнителни лични данни на избиратели, различни от данните, които партиите в състава на коалицията обработват. Поради посочения факт, коалициите от партии за участие в избори не са администратори на лични данни, а начин на участие на съставляващите ги партии в изборите, за които те са образувани (чл. 127 от ИК).

Относно необходимостта от регистриране на инициативните комитети, като администратори на лични данни:

Съгласно чл. 152 от ИК, в изборите за президент и вицепрезидент на републиката, членове на Европейския парламент от Република България, при избори за народни представители и при избори за общински съветници и за кметове, могат да участват независими кандидати, издигнати от инициативни комитети, регистрирани в съответните избирателни комисии. Във връзка с това, на основание чл. 257, ал. 3 от ИК, членът на инициативния комитет обработва и предоставя лични данни при спазване изискванията на ЗЗЛД и носи отговорност като администратор по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. В конкретния казус както инициативният комитет в неговата цялост, така и неговите членове, се явяват администратори на лични данни, поради обстоятелството, че събират и обработват лични данни на граждани, чиито вид, цели и средства за обработване се определят с нормативен акт (Изборния кодекс). Препратката в горепосочения текст от ИК към ЗЗЛД, по своята правна същност, е фикция, посредством, която членовете на инициативния комитет се приравняват на администратори на лични данни по отношение носенето на отговорност по ЗЗЛД.

Предвид посоченото, за инициативните комитети е налице нормативно установено задължение за обработване на лични данни на основание ИК във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Неправителствените организации, регистрирани като наблюдатели за изборите за народни представители, са администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД и като такива подлежат на регистрация в КЗЛД. Те следва да заявят Регистър „Наблюдатели”.

Във връзка с изложеното, КЗЛД даде следните указания към политическите субекти:

- Политическите субекти – администратори на лични данни, следва да заявят регистър ”Подписки/Референдуми” и да въведат точни и ясни правила и процедури за събиране и съхраняване на подписки, в това число възможност за ясна идентификация, достъп до данните, правила за коригиране на събраните лични данни, период на съхранение и начин на унищожаване;

- Партиите и инициативните комитети следва да поддържат в актуално състояние информацията в публичния регистър на КЗЛД. Тези политически субекти следва да заявяват предварително регистрите с лични данни на различни категории физически лица, чиито данни обработват. При промяна на данните от първоначалната регистрация, това обстоятелство също следва да бъде заявено;

- Партиите и инициативните комитети задължително следва да извършват оценка на въздействието на поддържаните регистри с лични данни, т.е. да направят предварителна преценка на потенциалните рискове и опасности, които могат да настъпят при обработването от тях лични данни, с цел предприемане на адекватни технически и организационни мерки за тяхната защита. Комисията е приела Наредба № 1 от 2013 г. за минималните необходими мерки за защита, които администраторите на лични данни следва да спазват и прилагат.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Във връзка с правомощията на Централната изборителна комисия да осъществява цялостен контрол по прилагането на Изборния кодекс при провеждане на всички видове избори, в качеството си на администратор на лични данни:

- ЦИК е необходимо да предприеме мерки за идентифициране на администраторите на лични данни - партиите, участващи в състава на коалиции, от чието име се изготвят списъци на изборителите, подкрепящи регистрацията на съответната коалиция за участие в избори;

- ЦИК е необходимо да изисква от политическите субекти да представят информация за актуалното състояние на регистрацията им като администратор на лични данни към датата на насрочване на изборите, но не по-късно от датата на подаване на списъците на изборителите, подкрепящи регистрацията на съответния политически субект за участие в избори;

- При произвеждане на избори за народни представители, общински съветници и кметове, е необходимо ЦИК да изработи указания към районните и общинските изборителни комисии да изискват от инициативните комитети за издигане на независими кандидати да представят информация за актуалното състояние на регистрацията им като администратори на лични данни към датата на регистрацията за участие в изборите;

- Партиите и инициативните комитети за издигане на независими кандидати за народни представители, общински съветници и кметове, които се регистрират в съответната районна/общинска изборителна комисия, са администратори на лични данни и като такива подлежат на регистрацията като администратори на лични данни в КЗЛД. Отговорност за действията на инициативните комитети, в качеството им на администратори на лични данни, носят лицата, определени да ги представляват по смисъла на Изборния кодекс;

- Наблюдателите като администратори на лични данни подлежат на регистрацията в КЗЛД и следва да заявят регистър „Наблюдатели“;

- Коалициите от партии не са администратори на лични данни. Партиите, които участват на изборите за народни представители в състав на коалиция с други партии, са администратори на лични данни по смисъла на КЗЛД и като такива подлежат на задължителна регистрацията;

- Членовете на инициативните комитети, общинските и районните изборителни комисии са администратори на лични данни, но са освободени от задължение за регистрацията с решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 32 на КЗЛД от 13.08.2014 година.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № С-400 / 2014 г.
гр. София, 14.08.2014 г.**

ОТНОСНО: Решение на Съда на ЕС от 13.05.2014 г. по дело С-131/12

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.08.2014 г., разглежда преписка с вх. № С-400/ 01.08.2014 г. във връзка с решението на Съда на ЕС от 13.05.2014 г. по дело С-131/12.

На 5 март 2010 г. испанският гражданин г-н Costeja González подава жалба пред испанския надзорен орган - Испанската Агенция за защита на данните (AEPD – Agencia Española de Protección de Datos) срещу La Vanguardia Ediciones SL, като издател на всекидневник с голям тираж в Каталония (Испания), както и срещу Google Spain и Google Inc. В жалбата се посочва, че при изписването на името на г-н Costeja González в интернет търсачката на Google (наричана за по-кратко в решението Google Search), се получава връзка към две страници на всекидневника, съответно от две различни дати, съдържащи обява, в която е посочено името на жалбоподателя във връзка с продажба на недвижимо имущество на търг по повод възбрана, наложена за събиране на вземания в областта на социалното осигуряване.

С жалбата си г-н González отправя следните искания:

1. Да се разпорежи на La Vanguardia да премахне посочените страници или да измени съдържанието им, по начин, който не позволява личните данни на лицето да се появяват в тях, или да използва някои от предоставените от интернет търсачките средства за защита на тези данни.
2. Да се разпорежи на Google Spain или на Google Inc. да заличи или да скрие тези лични данни, така че те да не се появяват повече в резултатите от търсенето и да не се съдържат във връзките към La Vanguardia.

В контекста на направените искания г-н González уточнява, че във връзка с наложената му възбрана, той е вече изпълнил изцяло задълженията си и поради това посочването ѝ било напълно ирелевантно.

Испанската агенция за защита на данните, със свое решение от 30 юли 2010 г.:

1. Отхвърля жалбата в частта ѝ, отнасяща се до всекидневника. Приема, че публикацията в него е правно обоснована, тъй като е по разпореждане на Министерството на труда и социалните въпроси с цел оповестяване в най-широка степен публичния търг и привличане на възможно най-голям брой участници в него.
2. Уважава жалбата в частта ѝ срещу Google Spain и Google Inc., като приема, че спрямо лицата, които управляват интернет търсачките, се прилага законодателството в областта на защитата на данните, тъй като извършват обработване на данните, за които носят отговорност. Като се основава на собствените си правомощия, Испанската Агенция за защита на данните разпорежда да се изтегли информация и да се забрани достъп до някои данни от лицата, които управляват интернет търсачки, в случай, че местонахождението или разпространяването на тези данни може да засегне основното право на защита на данните или достойнството на лицата, както и самото желание на заинтересованото лице тези данни да бъдат известни на трети лица. AEPD приема, че това задължение може да се носи пряко от лицата, които управляват интернет търсачки, без да е необходимо да се заличават данните или информацията от интернет сайта, в който се съдържат, по-специално когато запазването на тази информация на същия сайт е обосновано по силата на законова разпоредба.

Google Spain и Google Inc., поотделно, подават жалби пред Върховния съд на Испания (Audiencia Nacional) срещу посоченото решение на AEPD. Съдът съединява образуваните по жалбите дела и счита, че пред него се повдигат въпроси, зависещи от тълкуването на Директива 95/46 в контекста на нови интернет технологии, които са се появили след публикуването ѝ. Поради това, Audiencia Nacional решава да спре производството и да постави пред Съда на ЕС преюдициални въпроси.

След като излага своите съображения, Съдът на ЕС се произнася с решение, според което:

1. Дейността на интернет търсачка, изразяваща се в намиране на публикувана или въведена в интернет от трети лица информация, автоматичното ѝ индексване, временно съхраняване и накрая, предоставянето ѝ на разположение на потребителите на интернет в определен ред на предпочитание, се определя като „обработване на лични данни“ по смисъла на член 2, буква б) от Директива 95/46, когато тази информация съдържа лични данни, и от друга страна, лицето, което управлява интернет търсачката, трябва да се счита за „администратор“ по смисъла на член 2, буква г) от Директива 95/46.

2. Обработване на лични данни се извършва в контекста на дейностите на установен на територията на държава членка обект на администратора по смисъла на чл. 4, параграф 1, буква а) от Директива 95/46, когато лицето, което управлява интернет търсачка, създава в държава членка клон или дъщерно дружество, чието предназначение е да осигури рекламирането и продажбата на рекламните пространства, предлагани от търсачката, и чиято дейност е насочена към жителите на тази държава членка.

3. Лицето, което управлява интернет търсачка, е длъжно да заличи от списъка на резултатите, който се показва след търсене въз основа на име на лице, връзки към уебстраници, които са публикувани от трети лица и съдържат информация относно последното, също и в хипотезата, в която това име или тази информация не са заличени предварително или едновременно от тези уебстраници, при това дори когато евентуално самото им публикуване на посочените страници е законосъобразно.

4. При преценката на условията за прилагане на чл. 12, буква б) и чл. 14, първа алинея, буква а) от Директива 95/46, следва по-специално да се провери дали съответното лице има право въпросната информация, отнасяща се до него, да не се свързва повече с името му към настоящия момент посредством списък на резултатите, който се показва след търсене въз основа на неговото име, без обаче констатацията за наличие на такова право да предполага, че включването на въпросната информация в този списък причинява вреда на лицето. Тъй като с оглед на основните си права по членове 7 и 8 от Хартата съответното лице може да поиска въпросната информация да не се предоставя повече на разположение на широката общественост посредством включването ѝ в подобен списък на резултатите, тези права имат по принцип предимство не само пред икономическия интерес на лицето, което управлява интернет търсачката, но и пред интереса на тази общественост да има достъп до посочената информация при търсене, отнасящо се до името на въпросното лице. Такъв не би бил случаят обаче, ако по конкретни причини, като ролята на посоченото лице в обществения живот, е видно, че вмешателството в неговите основни права е обосновано поради приоритетния интерес на посочената общественост да има вследствие на това включване достъп до въпросната информация.

Правен анализ

След като Съдът приема, че лицето, което управлява интернет търсачката, е администратор по смисъла на директивата, тъй като само определя целите и средствата на обработването, то трябва да гарантира в рамките на своята отговорност и компетентност, че извършва своята дейност в съответствие с изискванията на директивата. Следва да се отбележи също така, че информацията, която може да се получи от списъка с резултатите, се отнася до различни аспекти от личния живот на едно лице. В тази връзка потребителите могат да си изградят в различна степен профил на лицата, за които е направено търсенето, като последиците от такова вмешателство в личния живот да се окажат сериозни.

В своето решение Съдът приема, че трябва да се търси баланс между законния интерес на потребителите в интернет да търсят и получават достъп до въпросната информация, от една страна, и основните права на конкретно лице, по отношение зачитане правото му на личен живот и правото на

защита на неговите лични данни, от друга. По принцип превес имат правата на съответното лице, но преценката в различните случаи следва да отчита естеството на информацията, чувствителността ѝ по отношение на конкретното лице, интереса в зависимост от ролята на лицето в обществения живот.

С решението си Съда на ЕС отговаря на въпроса дали директивата (95/46) позволява едно лице да поиска връзките към уебстраници да бъдат заличени от списъка с резултатите, тъй като то желае съдържащата се в тях информация за него да бъде „забравена“. Посочва се, че ако вследствие на депозирано искане, направено от съответното лице, се установи, че съдържащата се във връзките информация е несъвместима с принципите, заложили в директивата, то те трябва да бъдат изтрети. При преценката по подобно искане, лицето, което управлява интернет търсачката трябва да провери дали засегнатото лице има правно основание да иска това и да заличи от списъка съответната информация и/или връзки. В случай, че не са налице конкретни причини и ролята на лицето в обществения живот обосновава приоритетен интерес на обществеността, т.нар. търсачка може да откаже изтриването на въпросната информация.

С оглед на изложената по-горе информация, решението на Съда на ЕС от 13.05.2014 г. създаде възможност за реализация на правото на достъп и заличаване от страна на заинтересовано физическо лице по отношение на компаниите, предлагащи услугата търсене в интернет (т. н. търсачки), като потвърди, че те попадат в обхвата на понятието администратор на лични данни. Решението още веднъж утвърждава високите стандарти за защита, достигнати с действащата директива, на която се основава. То може да се възприеме като основа за изключително важен напредък по отношение защитата на личното пространство.

Друга теза е, че по този начин се създава възможност за цензура и ограничаване на информация, която е от обществен интерес. Поради сложността на разглежданите проблеми и търсенето на баланс е необходимо и по-детайлно нормативно уреждане, предвидено с предложението за нов Общ регламент за защита на данните.

Важността на разглежданите въпроси се свързва и с една от най-важните промени по отношение на правата на гражданите, които са залегнали в модернизирания се законодателство на европейско ниво, свързани с регламентирането на правото „да бъдеш забравен“. Това право дава възможност, когато лицето не желае данните му да бъдат обработвани и не съществуват законни основания за тяхното съхранение, те да бъдат заличавани. Предлага се въвеждането на изрично, ясно, недвусмислено съгласие за обработване на лични данни, което впоследствие се отразява на по-лесното прехвърляне на лични данни от един администратор на друг.

Ефектът, който се очаква от тази регламентация, се свързва с по-лесен достъп на лицата до техни собствени лични данни. От друга страна се улеснява и възможността за контрол върху собствени лични данни.

В своята практика Комисията за защита на личните данни винаги е търсила справедливото равновесие между правото на личен живот и обществения интерес. Наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), също се отчита като причина да се прилага по-занижена степен на защита по отношение на определени със закон категории физически лица. Към настоящия момент, Комисията за защита на личните данни, както и българския съд са обвързани с направеното тълкуване и са длъжни да се произнасят по конкретно възникнали спорове в съответствие с постановеното Решение на ЕС от 13 май 2014 г.

С Решението на Съда на ЕС се уточнява, че всяко лице може да отправи искане пряко към лицето, което управлява интернет търсачката (като администратор), което от своя страна е длъжно да го разгледа надлежно и да прецени основателността му. За да предприеме изтриване, показваните резултати трябва да са „неточни, неподходящи, вече неактуални или прекомерни по отношение на целите, за които са били обработени“.

Всеки потребител на услугата търсене в Google, например, което счете, че негови лични данни се обработват от лицето, което управлява търсачката, така че списъкът с резултатите съдържа връзки

с информация, която е неточна, неподходяща, вече неактуална или прекомерна по отношение на целите, за които е била обработена, има възможност да попълни заявление на следния адрес:

https://support.google.com/legal/contact/lr_eudpa?product=websearch&hl=bg

Следва да се отбележи, че в резултат на удовлетворяване на искането от страна на „търсачката“ ще бъдат изтрети връзките към конкретни сайтове, но не и наличната във въпросните сайтове информация.

В случай, че администраторът не уважи искането, засегнатото лице има възможност да сезира с него националния надзорен орган или компетентния съд с цел извършване на проверка и предприемане на съответните мерки.

В духа на разглежданото решение, обаче, следва да се отбележи, че лицата, администриращи отделните сайтове, към които „търсачката“ прави връзки, също са администратори на лични данни. Упражнявайки правото на достъп по смисъла на чл. 12 от Директива 95/46, всяко лице може да се обърне към тях и да поиска да бъде коригирана или изтрита информация, публикувана и разпространена от тях без правно основание. В този смисъл, много добре трябва да се прецени наличието на правно основание – то може да съществува за един администратор, но за друг - да е абсолютно неприложимо с оглед целите, които преследва.

Правото на достъп и правото на коригиране и изтриване са въведени в българското законодателство с чл. 26-28а от Закона за защита на личните данни. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. Разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД посочва, че упражнявайки това право, лицето може по всяко време да поиска от администратора на лични данни:

1. потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват;
2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник;
3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл. 34б.

Други права на лицата в същия контекст са разписани в чл. 28а. Съгласно неговата разпоредба физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да:

1. заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон;
2. уведоми третите лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т. 1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия.

В посочените случаи администраторът на лични данни или изрично оправомощено от него лице разглежда заявлението и се произнася или предприема съответните мерки или отказва исканите действия в 14-дневен срок от неговото подаване.

В случай, че по преценка на физическото лице личните му данни се обработват в нарушение на ЗЗЛД, то има следните възможности:

1. Да сезира Комисията за защита на личните данни – чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.
2. Да обжалва действията на администратора пред съответния административен съд или пред Върховния административен съд по общите правила за подсъдност и при условията на чл. 39, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното по-горе лицата, чиито права и интереси са засегнати, имат различни

възможности по отношение на различните администратори, предлагащи услугата търсене в зависимост от тяхното местоустановяване. Такива са изводите на Съда на ЕС, посочени в Решението от 13.05.2014г.. Съществен момент в Решението е, че с него се потвърждава приложимостта на Директива 95/46/ЕО по отношение на „търсачките“, които осъществяват дейността си или част от нея по обработване на лични данни на територията на страна членка на ЕС. В тази връзка трябва да се направи уточнение по отношение действието на ЗЗЛД, транспониращ Директивата и правомощията на КЗЛД във връзка с него. Съгласно чл. 1, ал. 4 ЗЗЛД се прилага за обработването на лични данни, когато администраторът на лични данни:

1. е установен на територията на Република България и обработва лични данни във връзка със своята дейност;

2. не е установен на територията на Република България, но е задължен да прилага този закон по силата на международното публично право;

3. не е установен на територията на държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, но за целите на обработването използва средства, разположени на българска територия, освен когато тези средства се използват само за транзитни цели; в този случай администраторът трябва да посочи представител, установен на територията на Република България, без това да го освобождава от отговорност.

Описаният по-горе ред за упражняване на разглежданите права е приложим по отношение на администраторите, посочени в чл. 1, ал. 4 от ЗЗЛД. Във всички останали случаи, субектите на данни – български граждани, могат да се обърнат с искане към съответните администратори и в случай, че получат отказ, могат да сезират КЗЛД за съдействие. Следва да се отбележи, че в такива случаи, КЗЛД няма да е компетентна да предприеме правнообвързващи действия и мерки. Нейното съдействие може да се изрази в препращане на искането за разглеждане от компетентен надзорен орган в страна-членка на ЕС по линия на международното сътрудничество. В друг случай може да се наложи искането да се препрати до компетентния орган в страна с одобрено адекватно ниво на защита с решение на Европейската комисия.

В хода на разглеждането на предложението за становище, госпожа Мария Матева – член на КЗЛД, изрази особено мнение, както следва:

„Изразявам съгласие с обстоятелствената част, но считам, че в изводите е допуснат съществен пропуск за възможността на всяко лице да се обърне към КЗЛД, не в рамките на обжалване действията на администратор на лични данни, но и като директно поиска от Комисията, като надзорен орган, да задължи съответния администратор с всяко едно искане, което лицето би могло да отправи към този администратор. Това произтича от правомощието на КЗЛД, регламентирано с разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД. Това правомощие е съвсем различно от правомощието по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, касаещо производствата по жалби срещу актове и действия на администраторите.

За разлика от Испанското законодателство в областта на защитата на личните данни, ЗЗЛД не съдържа разпоредба, задължаваща физическите лица първо да се обърнат с искане към администратора на лични данни и чак след това да могат да обжалват действията на същия пред надзорния орган. Такава процедура българският закон предвижда само и единствено при осъществяване правата на достъп на физическите лица до личните им данни, обработвани от администраторите.

Ето защо, при анализа на цитираното в становището съдебно решение и при съответните изводи от този анализ, следва да се отчита разликата в националните ни законодателства. Считам, че не следва да се дерогира правомощието на КЗЛД, дадено ѝ по силата на чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД.

Становището на КЗЛД следва да отразява факта, че решенията на Съда в Люксембург и Съда в Страсбург са задължителни по отношение на целия Европейски съюз и представляват т. нар. вътрешно право на Съюза. Ето защо, без да се транспонира на национално ниво, тяхното

приложение е задължително във всички страни членки на ЕС.

Предвид гореизложеното, считам, че изводите в становището са непълни и неотговарящи на законовите правомощия на КЗЛД, съгласно действащото ни законодателство и следва да бъдат допълнени в горния смисъл.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Всяко физическо лице може да отправи искане пряко към лицето, управляващо определена търсачка, спрямо което е приложим българския Закон за защита на личните данни на основание чл. 1, ал. 4, с което да поиска връзките към уебстраници, съдържащи информация за него, да бъдат заличени от списъка с резултатите, който се генерира в резултат на търсенето. В случай, че исканото заличаване не бъде уважено, заинтересованото лице може да обжалва този отказ пред Комисията за защита на личните данни.

В случаите, посочени в чл. 1, ал. 4 от ЗЗЛД, когато намери искането за заличаване за основателно Комисията за защита на личните данни може да предприеме необходимите правнообвързващи мерки по отношение на т. нар. „търсачка“ с цел изтриване на съответните връзки.

Всяко физическо лице може да обжалва действията на администратора по смисъла на чл. 1, ал. 4 от ЗЗЛД и директно пред съответния административен съд или пред Върховния административен съд по общите правила за подсъдност и при условията на чл. 39, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД.

2. Извън случаите, посочени в чл. 1, ал. 4 от ЗЗЛД и когато администраторът, управляващ „търсачката“ е разположен на територията на ЕС или в държава, на територията, на която е налице адекватно ниво на защита на данните, Комисията за защита на личните данни може да окаже съдействие, за да бъде препратено искането до компетентния надзорен орган в съответната държава по линия на международното сътрудничество. Следва да се отбележи, че решенията на съответния компетентен надзорен орган могат да бъдат обжалвани пред съда в съответната държава.

Независимо от искането, отправено до лицето, управляващо „търсачката“ за заличаване на връзки, налични в списъка с резултатите, всяко физическо лице може да се обърне и към администратора на сайт, публикувал конкретна информация, без да има правно основание за това. В тези случаи следва да се иска заличаване на съдържание.

Особено внимание заслужава факта, че Директива 95/46/ЕО, на която се основава решението на Съда на ЕС, действа на територията на ЕС. Това е и причината, администраторите, предоставящи услугата търсене, и разположени на територията на трети държави, да не попадат в обхвата на посочените разпоредби и решението на Съда да няма правнообвързващо действие по отношение на тяхната дейност.

3. Във всички случаи упражняването на правата по защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот не трябва да се противопоставят на правото на свободно изразяване и правото на достъп до информация. Това са основни права и свободи по смисъла на Хартата на основните права на ЕС, които трябва да се упражняват успоредно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П-2737/2014 г.
гр. София, 28.07.2014 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-2737/07.05.2014 год. от Ю.К.-председател на Комисията по правни въпроси към Висшия съдебен съвет във връзка с тълкуване разпоредби на Наредба № 8 за функциите и организацията на дейността на Бюрата за съдимост.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 02.07.2014 год. (Протокол № 26), разгледа преписка с вх. № П-2737/07.05.2014 год. от г-жа Ю.К. в качеството ѝ на председател на Комисията по правни въпроси към Висшия съдебен съвет.

В искането си до КЗЛД, председателката на Комисията по правни въпроси към Висшия съдебен съвет съобщава, че в изпълнение на решение на същата комисия, отразено в протокол № 15/14.04.2014 год., предоставя на КЗЛД писмо от председатели на районни съдилища за тълкуване на разпоредби на Наредба № 8 от 26.02.2008 год. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост (Наредба № 8), издадена от Министерството на правосъдието. Въпросите са свързани с унищожаване на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от Наказателния кодекс (НК).

Писмото към искането, адресирано до Комисията по правни въпроси към Висшия съдебен съвет, касае законосъобразното прилагане на разпоредби от Наредба № 8 в контекста на защитата на правата на физическите лица при обработване на лични данни относно наложени наказания по реда на НК.

В писмото от районните съдилища е посочено, че Комисията по правни въпроси към Висшия съдебен съвет е взела решение по т. 5.1 от протокол № 8/17.02.2014 год., съгласно което бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, чийто 5-годишен срок за съхранение е изтекъл към датата на влизане в сила на изменението в Наредба № 8 (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2013 г., в сила от 15.02.2013 г.), подлежат на унищожаване по предвидения за това ред, а бюлетините, за които срокът не е изтекъл към датата на влизане в сила на изменението на чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8, следва да се съхраняват и унищожават в ново установения срок (15 години от влизане в сила на съдебния акт).

В контекста на изложеното и във връзка с предстоящото унищожаване на голям брой бюлетини за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, чийто срок за съхранение е изтекъл, в искането за становище се поставят следните въпроси:

1. Следва ли едновременно с унищожаването на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК (хартиеният носител), да се заличават съответните данни и в електронния архив на бюрата за съдимост;

2. Ако едновременно с унищожаването на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК на хартиения носител следва да се заличат съответните данни и в електронния архив на съответното бюро за съдимост, от кого ще се извърши това заличаване – от бюрото за съдимост при съответните районни съдилища, или от Централното бюро за съдимост, с оглед разпоредбата на чл. 48 и чл. 49 от Наредба № 8;

3. Следва ли при унищожаване на бюлетините за наложени наказания по чл. 78 от НК, да се прилага по аналогия процедурата по унищожаване, предвидена в чл. 24 от Наредба № 8 и

по-специално ал. 1 от тази норма (Чл. 24. (1) Бюлетините за съдимост, по които от датата на раждането на лицата са изтекли сто години, се отделят в специална картотека и се унищожават, след като бъдат микрофилмирани).

Предвид обстоятелството, че Наредба № 8 е издадена от Министерството на правосъдието и с оглед обективното произнасяне на КЗЛД по поставените в искането за становище въпроси, е изпратено писмо до заместник министър-председателя и министър на правосъдието – г-жа Зинаида Златанова, с молба за разяснения по някои от текстовете на наредбата.

В КЗЛД е получено становище от Министерството на правосъдието, което съдържа тълкувания на нормите от Наредба № 8, свързани с унищожаване на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК.

Правен анализ:

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Във връзка с целта на ЗЗЛД, в чл. 2, ал. 2 от същия, законодателят установява основните принципи, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администраторите на лични данни, а именно: Личните данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно; да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват; да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват; да се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Тези принципи в своята цялост се съотнасят към конкретните алтернативни предпоставки за законосъобразно и допустимо обработване на лични данни, разписани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер (напр. ЕГН) или чрез един или повече специфични признаци.

В § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД законодателят е посочил примерно изброяване на понятието „Специфични признаци“. Това са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Данните, съдържащи се в бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, съдържат значителен обем от лични данни по смисъла на ЗЗЛД. Това са както данни, свързани с физическата идентичност на лицата (*ЕГН, ден, месец и година на раждане, месторождение, гражданство, собствено, бащино и фамилно име на майката и бащата на осъденото лице*), така и данни, свързани с друга идентичност (*номер на делото, дата и номер на съдебния акт и съда, който го е постановил, извършеното престъпление и неговата квалификация, време и място на извършване на престъплението, вид и размер на административното наказание*).

В § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа нормативната дефиниция на понятието „Обработване на лични данни“. В настоящия случай, искането за становище касае възможността за обработване на лични данни под формата на „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... заличаване или унищожаване“.

В конкретния случай, действията относно заличаване и унищожаване на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, съответно на съдържащите се в тях лични данни следва да се извършват съобразно алтернативните условия за допустимост на обработването (чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД), както и в съответствие с основните принципи на ЗЗЛД.

В становището на Министерството на правосъдието, като автор на Наредба № 8, се съдържа анализ на нормативните предпоставки, при наличието на които е допустимо и законосъобразно унищожаването на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, както и въпросите, свързани със съхранението на данните, включително и личните данни в азбучните указатели и входящия регистър на хартиен носител, а също и в електронния архив на съответните бюра за съдимост.

Съгласно чл. 77, ал. 3 и ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), при всеки районен съд има бюро за съдимост, като функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, както и контролът върху нея се уреждат с Наредба на министъра на правосъдието. Това е цитираната по-горе Наредба № 8 за функциите и организацията на дейността на Бюрата за съдимост, издадена от Министерството на правосъдието.

В чл. 2 от Наредба № 8 е посочено, че бюрата за съдимост при районните съдилища събират, съхраняват данни и обменят информация за съдимост на лицата, родени в района на съответния съд, които са осъдени от български съдилища или са осъдени от чуждестранни съдилища с влязъл в сила съдебен акт по наказателни дела, приет за изпълнение по реда на чл. 453 - 470 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), както и за лицата, освободени от наказателна отговорност от български съдилища, на които са наложени административни наказания по чл. 78а от НК.

Съгласно чл. 5 от Наредба № 8, регистрацията на осъдените лица в бюрата за съдимост се извършва чрез бюлетини за съдимост и бюлетини за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, които се изготвят на хартиен носител и в електронен архив. Бюлетините за съдимост се съставят служебно на хартиен носител – картон по образец за всяко осъдено лице на наказание по чл. 37 от НК в седемдневен срок от влизане в сила на съдебния акт, с който е наложено наказанието (чл. 8 от Наредба № 8). Бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК имат съдържанието, посочено в чл. 26 от Наредба № 8, а именно: ЕГН, съответно личен номер на чужденец, ден, месец и година на раждане, месторождение, гражданство, собствено, бащино и фамилно име на майката и бащата на осъденото лице, номер на делото, дата и номер на съдебния акт и съда, който го е постановил, извършеното престъпление и неговата квалификация, време и място на извършване на престъплението, вид и размер на административното наказание.

Въз основа на данните в бюлетините за съдимост, бюрата за съдимост издават свидетелства за съдимост по искане на заинтересованите лица, както и справки за служебна цел на органите, посочени в чл. 33, ал. 5 от Наредба № 8, а именно: съд, прокуратура и разследващи органи, Националната разузнавателна служба, Националната служба за охрана, Държавна агенция „Национална сигурност“, служба „Военна информация“ на Министерството на отбраната, Държавна агенция „Технически операции“, Главна дирекция „Национална полиция“, Главна дирекция „Гранична полиция“, Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ и областните дирекции на МВР, служба „Военна полиция“ към министъра на отбраната, учреждения и ведомства, когато по закон имат право да получават такива сведения, съдебни органи на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна, или в акт на Европейския съюз (ЕС), централен орган за предаване или приемане на информация за съдимост от страна - членка на ЕС, чуждестранни дипломатически и консулски представителства в Република България за техни граждани.

Съгласно посочените по-горе нормативни основания, бюрата за съдимост при районните съдилища поддържат и съхраняват картотеки на бюлетините за съдимост и на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, азбучни указатели и входящ регистър на хартиен носител и в електронен архив (чл. 5 от Наредба № 8).

При преглед на текстовете на Наредба № 8 се установява, че предвиденият срок за съхранение на бюлетините е различен от срока за съхранение на вписаната в азбучните указатели и входящия регистър на хартиен носител и в електронния архив информация за осъдените лица, която се съдържа в бюлетините. Данните за осъдените лица и вписаните за тях сведения се съхраняват безсрочно, за разлика от бюлетините, за които Наредба № 8 предвижда срок за съхранение - бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а НК се съхраняват и унищожават в срок петнадесет години от влизане в сила на съдебния акт (чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8). **Становището на Министерството на правосъдието е, че аргумент за безсрочното съхранение на информацията относно осъдените лица и вписаните за тях сведения се съдържа в разпоредбата на чл. 28, ал. 3 от Наредба № 8, съгласно която в азбучния указател се отбелязват определените за унищожаване бюлетини, без да се заличават имената на лицата и вписаните сведения.** Този аргумент обаче не може да бъде споделен с оглед принципите за законосъобразно обработване на личните данни (чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД) и алтернативните условия за допустимо обработване на данните, съобразно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Още повече, че Наредба № 8 е подзаконов нормативен акт, който в разглеждания казус противоречи на принципите на нормативен акт от по-висока степен – ЗЗЛД.

В становището на Министерството на правосъдието се излагат и допълнителни аргументи за безсрочното съхранение на информацията, вписаната в азбучните указатели и входящия регистър на хартиен носител и в електронния архив, като се посочват примери от някои специални закони (чл. 155, ал. 1, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, чл. 53, ал. 1, т. 4 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, чл. 18, ал. 1, т. 8, чл. 55, ал. 2, чл. 162, т. 4, чл. 267, чл. 283 от Закона за съдебната власт), които поставят изискване за събиране на информация за съдимост на лицата, включваща всички осъждания, независимо от реабилитацията и наложени административни наказания по чл. 78а от НК.

При така констатираната фактическа обстановка може да се направи логичният извод, че на практика унищожаването на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК не води до заличаване на информацията, съдържаща лични данни на физически лица, тъй като същата информация продължава да се съхранява на други носители (хартиени и електронни) и то безсрочно. Сроковете за съхранение на бюлетините за наложени административни наказания следва да бъдат обвързани със срокове за съхранение и на информацията, вписаната в азбучните указатели и входящия регистър на хартиен носител и в електронния архив. Принципите за обработване на лични данни изключват възможността информацията, съдържаща такива данни, да бъде съхранявана безсрочно.

Комисията за защита на личните данни има устойчива практика при решаването на спорове относно съхранението и унищожаването на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК. Позицията на Комисията е, че в чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8 ясно е детерминиран срок, спазването на който представлява нормативно установено задължение за администраторите на лични данни (съответните районни съдилища) по отношение съхранението на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК и неспазването на този срок води до нарушение на посочената разпоредба. Тъй като съхранението на лични данни е действие по обработване на лични данни, съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, то следва да бъде подчинено на общите правила при обработването на лични данни. Действащите разпоредби на Наредба № 8 относно безсрочното съхранение на информацията, вписаната в азбучните указатели и входящия регистър на хартиен носител и в електронния архив, т. е. незаличаване имената на лицата и вписаните сведения за тях, дори и след унищожаване на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, противоречи на принципите за защита на личните данни. Тези принципи не допускат безсрочно обработване на информация, съдържаща лични данни. Определянето на срокове за запазване на лични данни е гаранция за правото на личен живот на гражданите.

Тук е важно да се отбележи, че практиката на КЗЛД е в съответствие и с международните стандарти за защита на данните. При изразяване на настоящото становище, КЗЛД е взела предвид и Становище 01/2014 на Работната група по чл.29 (РГ 29) относно прилагането на понятията

необходимост и пропорционалност и защитата на данните в областта на правоприлагането (*Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни е създадена в изпълнение на чл. 29 от Директива 95/46/ЕО за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. Работната група се състои от представители на надзорните органи, определени от всяка държава-членка, както и от представители на Европейската комисия. Едно от важните правомощия на РГ 29 е по своя инициатива да прави препоръки по всички въпроси, свързани със защитата на лицата при обработването на лични данни в Общността и да изразява становища във връзка с това*). В Становище 01/2014 РГ 29 обръща специално внимание на факта, че е необходимо винаги да се прави оценка дали мерките са необходими и пропорционални от гледна точка на периода между извършване на правонарушението и момента на предприемане на мярката, например извършване на престъплението, когато съответното лице е било в детска или младежка възраст. Голяма част от критичните бележки на РГ 29 през последните години са били свързани с недостатъчните и уместни основания и доказателства, които са й предоставени, за да се обоснове, че предложените мерки по отношение задържането и съхранението на данни в сферата на полицията и правораздаването са единствените пропорционални мерки за посрещане на определени обществени нужди. Обосновката на съответната мярка трябва да може да издържи на проверка при необходимост. Поради това предложените мерки трябва да се основават на подкрепени с доказателства проучвания, статистически данни, прогнози и други. Този подход ще гарантира изпълнението на критериите за достатъчни и уместни основания и доказателства.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

По първия въпрос: Следва ли едновременно с унищожаването на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК (хартиеният носител), да се заличават съответните данни и в електронния архив на бюрата за съдимост.

Комисията за защита на личните данни счита, че данните в електронния архив на бюрата за съдимост следва да се заличават едновременно с унищожаването на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК. Аргументите за това са в следните насоки:

- Бюлетинът за наложено административно наказание по чл. 78а от НК е основният документ, носител на информацията. Срокът по Наредба № 8, касаещ заличаването на данните в този основен документ, следва да се прилага и по отношение на всички други вторични документи, какъвто се явява електронният архив.

- Действащите разпоредби на Наредба № 8 относно безсрочното съхранение на информацията в електронния архив, т. е. незаличаване имената на лицата и вписаните сведения за тях, дори и след унищожаване на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, противоречи на принципите за защита на личните данни. Тези принципи не допускат безсрочно обработване на информация, съдържаща лични данни.

По втория въпрос: Ако едновременно с унищожаването на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК на хартиения носител следва да се заличат съответните данни и в електронния архив на съответното бюро за съдимост, от кого ще се извърши това заличаване – от бюрото за съдимост при съответните районни съдилища, или от Централното бюро за съдимост, с оглед разпоредбата на чл. 48 и чл. 49 от Наредба № 8.

Комисията за защита на личните данни счита, че това е процедурен въпрос, който е от компетентността на Висшия съдебен съвет.

По третия въпрос: Следва ли при унищожаване на бюлетините за наложени наказания по чл. 78 от НК, да се прилага по аналогия процедурата по унищожаване, предвидена в чл. 24 от Наредба № 8 и по-специално ал. 1 от тази норма (Чл. 24. (1) Бюлетините за съдимост, по които от датата на раждането на лицата са изтекли сто години, се отделят в специална картотека и се унищожават, след като бъдат микрофилмирани).

Комисията за защита на личните данни счита, че микрофилмирането представлява действие по обработване на лични данни под формата на съхранение в електронен вариант. Следователно, предвид обстоятелството, че данните в електронния архив на бюрата за съдимост следва да се заличават едновременно с унищожаването на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от Наредба № 8 не може да бъде приложена по аналогия в случаите на унищожаване на бюлетини за наложени наказания по чл. 78 от НК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-3841/2014 г.
гр. София, 14.08.2014 г.**

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-3841 от 23.06.2014 год. от инж. Д.С. – кмет на Община Н., обл. Кюстендил, по въпроси, касаещи предоставянето на лични данни във връзка с провеждането на отчуждителни процедури по Закона за държавната собственост (ЗДС).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.08.2014 г., разгледа преписка с вх. № П-3841 от 23.06.2014 год. от инж. Д.С. – кмет на Община Н., обл. Кюстендил. Поставеният от него въпрос е във връзка с искане от Агенция „Пътна инфраструктура“ за предоставяне на лични данни, а именно: единен граждански номер, постоянни и настоящи адреси, както и удостоверения за наследници на починалите собственици на имоти, засегнати от отчуждителна процедура по Закона за държавната собственост.

Във връзка с изложеното, инж. Д.С. се обръща към Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за становище дали е допустимо и законосъобразно, съобразно разпоредбите на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), за целите на отчуждителната процедура по ЗДС, посочените по-горе лични данни да бъдат предоставени на Агенция „Пътна инфраструктура“.

Във връзка с откриване на производството по разглеждане на искането пред КЗЛД и на основание чл. 36, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, е изпратено писмо с рег. № П-6413/17.07.2014 год., адресирано до кмета на община Н., обл. Кюстендил, с молба за предоставяне на постъпилото искане от Агенция „Пътна инфраструктура“.

С писмо, вх. № П-4818/28.07.2014 г., в КЗЛД е предоставено искането от инж. И.З. – член на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“. В искането на инж. И.З. се сочи, че във връзка с реконструкция на Път III-6222 „Васкево - Смоличано“, находящ се на територията на община Н., засягаща поземлени имоти, които са на територията на село Смоличано, е необходимо предоставянето на информация, описана по-долу в писмото. Инж. И.З., отбелязва, че окончателното приключване на отчуждителната процедура за горепосочения обект ще бъде съобразено с разпоредбите на Закона за държавната собственост във връзка с неговото изменение, обнародвано в бр. 109 на

Държавен вестник от 20.12.2013 г., като отчуждителният акт следва да бъде съобщаван индивидуално на всеки засегнат собственик.

Във връзка с това се иска бъде предоставена следната информация:

1. Единните граждански номера, постоянните и настоящите адреси на всички собственици на поземлени имоти, подлежащи на отчуждаване, съгласно приложените регистри, неразделна част от ПУП-ПП;

2. В случай, че собственик на имот е починал, е необходимо да бъде издадено за служебно ползване удостоверение за наследници, в което да бъдат посочени имената, единните граждански номера, постоянните и настоящи адреси на всички наследници. Ако в удостоверенията за наследници фигурират починали лица, да бъдат издадени удостоверения за наследници и за тях. За да може АПИ да проведе отчуждителната процедура законосъобразно, е необходимо да бъдат предоставени на АПИ единните граждански номера, постоянните и настоящи адреси на всички наследници;

3. При невъзможност от страна на община Н. да предостави исканата информация, да се посочи писмено причината, пораждаща тази невъзможност.

Към искането от страна на Агенция „Пътна инфраструктура“ са приложени регистри на засегнатите от подробния устройствен план – парцелен план (ПУП - ПП).

Правен анализ:

Предоставянето от един администратор (Община Н., обл. Кюстендил) на друг администратор (в случая Агенция „Пътна инфраструктура“) на лични данни на физически лица, съдържащи се в Локална база данни „Население“, която се поддържа на общинско ниво от община Н., представлява „Обработване на личните данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.... предоставяне“.

В изложението казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, който урежда алтернативни основания, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Според чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД обработването на лични данни се допуска, ако е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Тези нормативни задължения са възпроизведени и в текста на чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация, съгласно който данните от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия. В случая може да намери приложение и разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, съгласно която обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес, а именно реконструкция на Път III-6222 „Васкево - Смоличано“. Съгласно разпоредбите на чл. 3, ал. 2 от Закона за пътищата републикански пътища са автомагистралите, скоростните пътища и пътищата от първи, втори и трети клас, които осигуряват транспортни връзки от национално значение и образуват държавната пътна мрежа. Отделни републикански пътища са включени в трансевропейската пътна мрежа.

Пътищата от трети клас в България са всички останали републикански пътища, които не притежават характеристиките на автомагистрала или пътища от първи и втори клас. Те служат за разпределяне на движението във вътрешността на териториите, принадлежащи към пътищата от по-висок клас, или осигуряват връзки между отделните общини. Те уплътняват държавната пътна мрежа в страната и осигуряват връзки с местните пътища.

В чл. 34 а от ЗДС е разписано, че отчуждаването на имоти и части от имоти - частна собственост, предназначени за изграждането на национални обекти, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и министъра на финансите. В решението на Министерския съвет се посочват държавната нужда, за която се отчуждават имотите, видът, местонахождението, размерът, цената (размерът на обезщетението) и собствениците на всеки от

имотите. В чл. 34 б, ал. 2 от ЗДС е предвидено, че решението на Министерския съвет се съобщава на заинтересованите лица по реда на Административнопроцесуалния кодекс от инвеститора на обекта, който предоставя данните за датата на съобщаването на Министерския съвет.

Инвеститорът Агенция „Пътна инфраструктура“, е юридическо лице на бюджетна издръжка към министъра на регионалното развитие, със седалище София и със специализирани звена. Агенцията подпомага министъра на регионалното развитие при разработването на проект на стратегия за развитие на пътната инфраструктура в съответствие с държавната политика; осъществява управлението на републиканските пътища в съответствие със средносрочните оперативни програми; съгласува инвестиционни проекти, свързани с управлението на пътищата, както и за изграждане на пътни връзки с републиканските пътища, както и проекти, които налагат изместване на пътя или при реализацията на които се изискват допълнителни мерки за безопасността на движението по републиканските пътища; осъществява функциите на държавна пътна администрация, представлява държавата в международните пътни организации и участва в разработването и изпълнението на международни договори във връзка с изграждане, поддържане и ползване на пътищата; и др.

Съобразно чл. 26, ал. 1 от АПК и чл. 34б, ал. 2 от ЗДС, в тежест на административния орган (в случая инвеститорът АПИ) е задължението за уведомяване на заинтересуваните организации и граждани. Съгласно чл. 26, ал. 2 от АПК, ако адресът или другите възможни начини за уведомяване (телефон, факс, електронна поща) на заинтересованите граждани и организации са неизвестни, съобщаването се извършва по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК.

В съдебната практика се е наложило разбирането, че до съобщаването по чл. 61, ал. 3 от АПК (когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин) се прибягва, само ако адресът е неизвестен или лицето не бъде намерено на него. Следователно органът трябва да изследва всички данни по преписката и да положи други разумни усилия да научи съответния адрес, в т.ч. да направи справка в съответния регистър на населението, съгласно Закона за гражданската регистрация.

Съгласно Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, удостоверения се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници. Удостоверения могат да се издават и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Община Н., област Кюстендил може да предостави на Агенция „Пътна инфраструктура“ лични данни (единен граждански номер, постоянен и настоящ адрес, родство с наследодателя) на всички собственици на поземлени имоти, подлежащи на отчуждаване, съгласно приложените регистри, неразделна част от Подробния устройствен план – парцелен план (ПУП-ПП) или на наследниците на починалите собственици на имоти, съдържащи се в Локална база данни „Население“, която се поддържа на общинско ниво от община Н., засегнати от Реконструкцията на Път III-6222 „Ваксево - Смолично“ от км. 4+600 до км 7+110, на основание чл. 4, ал. 1, т. 5 и т. 6 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П-4989/04.08.2014 г.
гр. София, 15.08.2014 г.

ОТНОСНО: *Искане за становище с вх. рег. № П-4989/04.08.2014 г. от г-жа П.Т., в качеството ѝ на управител на дружество с ограничена отговорност „П.“ ООД, във връзка с приемливостта на изследователската работа по проекта описан в постъпилото искане от етична гледна точка.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: Председател: Венцислав Караджов, и Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 13 август 2014 г., разгледа искане с вх. № П-4989/ 04.08.2014 г. от г-жа П.Т., в качеството ѝ на управител на дружество с ограничена отговорност „П.“ ООД, във връзка с приемливостта на изследователската работа по проекта описан в постъпилото искане от етична гледна точка. В постъпилото искане е посочено, че „П.“ ООД е компания, която специализира в изследвания, консултации и разпространение на знание в областта на ИКТ и сигурността чрез публикации и в Интернет средата, като също е и издател на списанието Information and Security: An International Journal (ISSN 0861-5160, e-ISSN 1314-2119), серията от списания datajournals.eu, книги, брошури и монографии в посочените области. „П.“ ООД е и един от членовете на партньорски консорциум по проект, финансиран от Европейската комисия чрез Седма рамкова програма, Работна програма 2013, Тема SEC-2013.6.3-2: Еволюиращата концепция за сигурност, по силата на договор за финансиране с номер 605142. Посочено е, че проектът, със заглавие „The evolving concept of security: A critical evaluation across four dimensions“, във връзка с който е и постъпилото искане за становище, ще бъде фокусиран върху анализа на различните концепции за сигурността в европейски мащаб, вкл. минали, сегашни и вероятни бъдещи концепции за сигурност, като целта на проекта е да подобри работата на вземащите решения в сектора за сигурност. Проектът ще разглежда еволюцията на концепциите за сигурност в четири региона: Западно-средиземноморски регион на Европейския съюз (ЕС); Източна граница на ЕС; Северозападен регион на ЕС; Югоизточна Европа. Във всеки един от тези региони, екипът от изследователи по проекта ще бъде натоварен със задачата да изготви доклад, тип case study. В искането е уточнено, че това означава, че съществуващи вече изследвания за съответните региони ще бъдат анализирани и сравнени. На основата на това ще бъдат изготвени и препоръки за политики, които ще бъдат предоставени на заинтересовани институции.

Посочено е, че дружество с ограничена отговорност „П.“ ООД е определен за организатор на събитие, тип семинар, което събитие ще подпомогне изготвянето доклада за региона на Югоизточна Европа. На събитието ще бъдат поканени представители на държавни институции, научните среди, НПО и други заинтересовани от темата на проекта от страните от региона. По време на събитието ще бъдат представен напредъка по отношение на изготвянето на доклада, като ще бъдат изслушани и позициите на участниците. По време на събитието ще бъдат водени записки, като в искането изрично е посочено, че не се планира да бъде осъществяван аудио или видео запис на сесиите на семинара, като резултатите от семинара ще бъдат обобщени в доклад и публикувани. Изрично е посочено, че както семинарът така също и свързаните с него изследователски дейности се предвижда да бъдат провеждани в съответствие с най-високите европейски етични стандарти, както и разпоредбите, касаещи основните права на човека, като в тази връзка ще бъдат приети и прилагани различни мерки, за да се гарантират тези права.

В приложените към искането документи, се съдържа детайлна информация относно предвидените от дружеството за реализация мерки, както и примери за добри практики. Към искането

е приложен и примерен формуляр за информирано съгласие, който ще се попълва от участниците в събитието, за да могат техните мнения да бъдат отразени в доклада, като формулярът ще се изпраща до потенциалните участници в събитието заедно с поканата за семинара.

Във връзка с така изложената фактическа обстановка е и постъпилото искане за становище до КЗЛД относно приемливостта на изследователската работа по проекта от етична гледна точка.

Правен анализ:

„П.“ ООД е дружество с ограничена отговорност, с ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София, ***** и с предмет на дейност: консултации в областта на проектирането, изграждането и развитието на информационни комуникационни системи за управление, проектиране, разработване, системна интеграция, доставка, внедряване и поддържане на информационни комуникационни системи, системи за управление, обучаващи системи, тренажори и други, разработка на анализи, оценки, прогнози и комплексни проекти в областта на националната сигурност, технологичното развитие, екология и други, проектиране, производство и търговия със средства и системи за нуждите на отбраната и националната сигурност, организиране и провеждане курсове, семинари, конференции и изложби в страната и чужбина, преводи, редактиране, предпечатна подготовка и издателска дейност, информационно-рекламна дейност, търговско представителство, посредничество и агентство на местни и чужди лица в страната и чужбина, вътрешен и международен туризъм, всички други търговски дейности, незабранени със закон.

Дружество с ограничена отговорност „П.“ ООД е и администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, и като такъв е подал заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, с вх. № 23432/20.10.2003 г., като е заявил поддържането на пет броя регистри, а именно: регистър за инструктирани работници и служители; регистър на облигационните договори - граждански, за наем и др.; регистър на подадените уведомления за сключване, изменение или прекратяване на трудови договори; регистър на трудовите договори; регистър - контрагенти - физически лица. След извършена служебна справка в отдел „Регистър и архив“, относно регистрацията на дружеството при КЗЛД, се установи, че същото не е актуализирало подадената към Комисията информация и съответно фигурира в списъка: „Списък на администраторите на лични данни, подлежащи на актуализация“. Същото се налага с оглед обстоятелството, че извършената от дружеството регистрация е направена през 2003 г. В следствие на изменения на Закона за защита на личните данни през 2009 г. бяха извършени промени относно изискванията за регистрация на администратори на лични данни, поради което част от данните бяха променени или липсваха при подаване чрез старите образци за регистрация. Поради това администраторите на лични данни бяха задължени до 15 февруари 2010 г. да проверят данните от първоначалната си регистрация и да извършат съответно актуализация.

От приложените документи и получена допълнително информация става ясно, че във връзка с осъществяване на изследователската дейност лични данни няма да бъдат обработвани от страна на дружеството. Такива данни ще бъдат обработвани за целта на организиране на семинара и изготвяне на съответния доклад за резултатите от него. Участието в Семинара ще бъде напълно доброволно. Личните данни, които ще бъдат обработвани във връзка със семинара ще бъдат: име и фамилия, адрес, електронен адрес и телефон за контакт. На индивидуалните участници ще им бъде предоставена възможност да се съгласяват да участват в събитието въз основа на покана, издадена от „П.“ ООД, най-малко две седмици преди насрочената дата за провеждане, като поканата няма да бъде насочена лично към конкретни физически лица, а към съответните заинтересовани институции, които ще излъчат свои участници. Поканата ще се състои от информация за проекта EvoCS, както и за обхвата и целите на семинара. Индивидуалните участници ще получат също така формуляр за информирано съгласие, който да се прочете, разбере и подпише. Образец на информираното съгласие е приложен към постъпилото искане. Във формуляра за информирано съгласие на участниците във семинара е предоставена подробна информация относно: доброволния характер на участието; възможността да задават въпроси и да получават разбираеми отговори преди вземането на решение за участие;

информираност относно степента на риска при участие; правото им да оттеглят своето участие в проекта и свързаните с него лични данни по всяко време; информация относно това как ще бъдат събирани, защитавани и споделяни техните данни по време на проекта и как ще бъдат унищожени в края му; информация относно това как да предявят правото си на достъп до, промяна и изтриване на личните им данни.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, т.е. данните, които е посочено, че ще се обработват, във връзка с организирането и провеждането на семинара, влизат в категорията „лични данни” по смисъла на закона.

В параграф 1, т. 1 от „Допълнителните разпоредби” на Закона за защита на личните данни се съдържа легалната дефиниция на „Обработване на лични данни”, а именно: „обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. В настоящият казус, съобразно предоставената информация, става видно, че личните данни на участниците в семинара ще бъдат обработвани от администратора на лични данни „П.” ООД чрез извършване на действия под формата на тяхното събиране, записване, организиране, съхраняване, употреба, заличаване – в случай на оттеглено заявление за участие и унищожаване – когато целите на проекта са постигнати и необходимостта от тяхното обработване отпадне.

За да е налице обаче добросъвестно и законосъобразно обработване на лични данни, същото следва да се осъществява само и единствено при наличие на поне едно от изрично посочените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването, визирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и при стриктно спазване на принципите за целесъобразност и пропорционалност на данните, съгласно чл. 2, ал. 2 от същия закон.

След анализ на текста на приложеният към преписката „Формуляр за информирано съгласие”, който ще бъде подписан от всеки един от желаещите да участват доброволно в него физически лица, то може да се приеме, че в конкретната хипотеза на обработване на лични данни ще бъде на лице условието за допустимост на обработването им, визирано в чл. 4, ал. 1, т. 2, а именно: Физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Съгласие на физическото лице, съгласно т. 13 от параграф 1 на „Допълнителните разпоредби” на ЗЗЛД е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани.

В чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД са определени принципите, при спазването на които следва да се обработват лични данни или личните данни следва:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели;
3. бъдат съотноситими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица

за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Правото на защитата на физическите лица от злоупотреби с личната им информация и неправомерна намеса в техния личен живот се гарантира от горепосочените принципи, които са в основата на действащото законодателство, регулиращо обществените отношения в сферата на защитата на личните данни. За да е налице добросъвестно обработване, администраторът на лични данни – „П.” ООД следва предварително да е уведомил точно и правилно физическото лице за целите на обработката, като не използва данните за цели, различни от обявените. Може да се приеме, че този принцип е спазен, с оглед предоставената на лицата – участници в семинара подробна информация, както в поканата, а така също и във „Формуляра за информирано съгласие”.

Обработването трябва да е законосъобразно, т.е. администраторът на лични данни трябва да съблюдава всички разпоредби на законите и подзаконовите актове, свързани със защитата на личните данни и да действа в рамките на притежаваните, съгласно тях, правомощия. Относно спазването на принципите за пропорционалност и целесъобразност на обработваните данни, то видът и обемът лични данни, а именно: име, фамилия, адрес, електронен адрес и телефон са данни в обем и вид, които съответстват на целите, за които са необходими на администратора на лични данни – „П.” ООД и не надвишават тези цели.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

1. В конкретния казус за обработване на посочените данни е налице, визираното в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, условие за допустимост на обработването, т.е. обработването ще бъде допустимо само при наличие на свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани от администратора на лични данни – „П.” ООД за изрично посочените във формуляра за информирано съгласие цели.

2. Администраторът на лични данни – „П.” ООД следва да актуализира заявените от него данни в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-3789/19.06.2014 г.
гр. София, 21.08.2014 г.**

ОТНОСНО: *Искане за становище от г-н Е.З.Й. във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: Председател: Венцислав Караджов, и Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 06 август 2014 г., разгледа искане с вх. № П-3789/ 19.06.2014 г. от г-н Е.З.Й. Искането за становище е на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД и чл. 28, ал. 1, т. 4 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация. В искането е отправена молба за становище до КЗЛД, дали отразяването на Единен граждански номер (ЕГН) в служебните формуляри, съгласно точки 43, б. „а“, 51.1, 52.3 и 52.7 от Общите условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от „Б.П.“ ЕАД е:

1. допустимо по смисъла на чл. 4 от ЗЗЛД;
2. в съответствие с изискването на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД;
3. допустимо по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗЗЛД;
4. в съответствие с посочените в електронният регистър „Пощенски формуляри - за клиенти“ цели на дружеството, притежател на удостоверение за лицензиран администратор на лични данни № 0018416, или драстично ги нарушава и следва да бъде преустановено.

В искането за становище се излага и мнението на г-н Е.З.Й., че събирането на ЕГН от дружеството, съгласно цитираните разпоредби от Общите условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от „Б.П.“ ЕАД (Общите условия) е нецелесъобразно, тъй като няма отношение към извършваната дейност/услуга от дружеството, надхвърлен е законоустановеният обхват за допустимост на събиране на лични данни, възниква противоречие със Закона за защита на личните данни и се нарушават принципите в Закона за българските лични документи (ЗБЛД) и Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Във връзка с горното са изложени следните мотиви:

1. От чл. 11, ал. 1 от ЗГР и препратка към чл. 3, ал. 2 от същия закон следва, че единният граждански номер е административен идентификатор на подлежащите на регистрация физически лица за вписването им в регистъра на населението. Изказва се мнение, че ЕГН служи за персонална идентификация конкретно за целите на националния регистър на населението, като тези данни се създават, съхраняват и обработват за конкретни нужди на гражданската регистрация, а не за ползване при дейността на търговски дружества.

2. В т. 43, б. „в“ от Общите условия е посочено, че личните данни, вписани в служебните формуляри, включително ЕГН, се събират, обработват и използват за доказване на самоличността на получателя, във връзка с доставянето на съответната пощенска пратка и изплащането на паричния превод. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗБЛД документите за самоличност са тези, които удостоверяват самоличността. Посочено, че според чл. 13, ал. 3 от ЗБЛД удостоверяването на самоличността на българските граждани може да става с всеки от документите по чл. 13, ал. 1, т. 2 от същия документ и между тях не фигурира ЕГН.

3. Сочи се, че в световната практика, както и в България с изключение на „Б.П.“ ЕАД е възприето за доказване на доставката да се впише дата и час и да се положи подпис на получателя в документите на крайния доставчик. Отбелязано е, че образец на подписа на притежателя е наличен във всички български документи за удостоверяване на самоличност, т.е. предаваният пратката на

получателя е в състояние да го сравни с поставения върху служебните му документи подпис. Сочи се, че ЕГН не фигурира, като информация за получателя, за да е необходим при оторизацията му.

В заключение г-н Е.З.Й. извежда извода, че изискването на точки 43, б. „а“, 51.1, 52.3 и 52.7 от Общите условия за отбелязване на ЕГН на получателя или упълномощено от него лице за доказване доставянето на препоръчани пощенски пратки, колетни пратки и парични преводи е незаконно и надхвърля обхвата на ЗЗЛД.

Във връзка с откриване на производство по разглеждане на искането пред КЗЛД и на основание чл. 34, ал. 3, чл. 35 и чл. 36 от Административно-процесуалния кодекс с писмо изх. № П-4281/07.07.2014 г. до г-н Валентин Петков – главен изпълнителен директор на „Б.П.“ ЕАД е поискано становище по него. В указаният срок в КЗЛД е постъпило становище по искането от дружеството, регистрирано с вх. № С-376/21.07.2014 г.

В предоставеното от „Б.П.“ ЕАД е посочено, че дружеството е регистрирано като администратор на лични данни и това дава право на същото да обработва лични данни на физически лица, в съответствие с чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗЗЛД. Сочи се, че „Б.П.“ ЕАД е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба и неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и други незаконни форми на обработване на личните данни.

Посочено е, че визираните в искането за становище на г-н Е.З.Й. Общи условия се издават на основание чл. 21, ал. 1 от Закона за пощенските услуги. Тези Общи условия съобразно чл. 21, ал. 5 от Закона за пощенските услуги са „представени за становище от Комисията за защита на потребителите, съгласувани с Комисията за регулиране на съобщенията“ и са влезли в сила от 19.05.2014 г. Сочи се също, че с влизането им в сила са публикувани на Интернет страницата на „Б.П.“ ЕАД и са поставени на достъпни места в пощенските служби.

Сочи се също, че съгласно т. 43, б. „а“ от Общите условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от „Б.П.“ ЕАД е разписано, че „доставяне на препоръчани пощенски пратки, пощенски колети и парични преводи се извършва лично на получателите срещу подпис. Получателят се легитимира с документ за самоличност. За доказване доставката на препоръчани пощенски пратки и паричните преводи, в служебните формуляри се отразяват трите имена, адрес и ЕГН на получателя“.

Цитирана е и т. 43, б. „в“ от Общите условия, където е посочено, че личните данни по б. „а“ се събират, обработват и използват само за доказване на самоличността на получателя, във връзка с доставянето на съответната пощенска пратка и изплащането на паричния превод.

В становището на „Б.П.“ ЕАД се сочи също, че съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за българските лични документи, самоличността се доказва именно с личните документи. Посочено е и, че твърдението на г-н Е.З.Й., че в документите, изброени в чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от ЗБЛД липсва ЕГН не е вярно, тъй като това е законово изискване. Цитиран е чл. 16, ал. 1, т. 3 от ЗБЛД, съгласно които българските лични документи задължително съдържат ЕГН.

В становището на Дружеството се казва също, че изискването за посочване на лични данни е отразено не само в Общите условия, а е изрично посочено и в Инструкцията за организация на пощенските услуги. Сочи се, че съобразно чл. 188, ал. 3 се изисква предоставянето на документ за самоличност и отразяване в служебните формуляри на трите имена, адрес и ЕГН на получателя на препоръчана пратка.

В заключение изложено становище, че е правилно и законосъобразно е изискването на „Б.П.“ ЕАД да се вписват лични данни – име, адрес и ЕГН на получателите на пощенски пратки, при изплащане на паричните преводи, с цел идентифициране на получателите.

Сочи се също, че не съществува никакво законово противоречие между Закона за пощенските услуги, ЗЗЛД, ЗБЛД, ЗГР и подзаконовата нормативна уредба по отношение на „Б.П.“ ЕАД. И в тази връзка се казва, че искането на г-н Е.З.Й. е неоснователно и необосновано.

Към становището са приложени извлечения от Общите условия на договора с потребителите

на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от „Б.П.“ ЕАД и Инструкция за организация на пощенските услуги, предоставяни от „Б.П.“ ЕАД, както и копие на удостоверение, издадено от КЗЛД на дружеството с уникален идентификационен номер 0018416.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Негова основна цел е гарантиране неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Единният граждански номер попада в категорията лични данни по смисъла на определението, дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД е предвидено, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на лични данни, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. „Б.П.“ ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Дружеството е подало заявление с вх. № 33837 за вписване в поддържания от КЗЛД регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни и е вписано с уникален идентификационен номер 0018416.

Записването на единен граждански номер представлява обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД алтернативно са посочени условията, при които е допустимо обработването на лични данни на физически лица. Обработването на лични данни се допуска само при наличието на поне едно от изрично посочени условия, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласно т. 43, б. „а“ от Общите условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от „Б.П.“ ЕАД, доставянето на препоръчаните пощенски пратки, пощенски колет и паричните преводи се извършва лично на получателите срещу подпис. Получателят се легитимира с документ за самоличност. За доказване доставянето на препоръчани пощенски пратки, колетни пратки и парични преводи, в служебните формуляри се отразяват трите имена, адрес и ЕГН на получателя. В б. „б“ на т. 43 е посочено, че в

случай, че получателят откаже да получи пощенската пратка, пощенския колет и пощенския паричен превод, той отбелязва това върху пратката или служебния формуляр и се подписва. Ако получателят откаже, това се удостоверява от пощенския служител. В б. „в“ на т. 43 е разписно, че личните данни по буква „а“ се събират, обработват и използват само за доказване на самоличността на получателя, във връзка с доставянето на съответната пощенска пратка и изплащането на паричния превод. В б. „г“ е посочено, че при несъгласие на получателя за обработване на личните му данни, чрез записването им в служебните формуляри, препоръчаните пощенски пратки, колетните пратки и паричните преводи се връщат на подателя. От искането за становище на г-н Е.З.Й., не става ясно защо е посочил разпоредбата на т. 51 от Общите условия, която касае промяна на адрес на получателя. В т. 52 са разписани различни видове пълномощни.

В т. 52.3 се сочи, че получателите на препоръчани пощенски пратки, на пощенски колети и на пощенски парични преводи, могат да упълномощават писмено други лица да ги получат, срещу нотариално заверено пълномощно и подпис. Упълномощителят се легитимира с документ за упълномощаване и документ за самоличност. В служебните формуляри се отразяват трите имена, адрес и ЕГН на упълномощеното лице, номер на пълномощното и лице, което е завершило съответното пълномощно. Записаните в служебните формуляри лични данни се обработват и използват само за доказване самоличността на получателя във връзка с доставянето или изплащането на съответната пратка или пощенски паричен превод. Точка 52.7 от Общите условия, касае получаването на препоръчани пощенски пратки, пощенски колети и пощенски парични преводи от малолетно лице или лице от 14 до 18-годишна възраст. Съгласно цитираната точка от Общите условия препоръчани пощенски пратки, пощенски колети и пощенски парични преводи с получател малолетно лице или лице от 14 до 18-годишна възраст се доставят, а пощенски парични преводи се изплащат лично срещу подпис в присъствието и със съгласието на родител или попечител. Родителят или попечителят удостоверяват това си качество с акт за раждане, съответно със съдебно решение. Разграничени са два случая:

1. лицата от 14 до 18-годишна възраст могат да получават препоръчани пратки, пощенски колети и пощенски парични преводи и в отсъствието на родителя или попечителя с нотариално заверено съгласие за получаването им. Получателят и родителят или попечителят се легитимират с документи за самоличност, като в служебните формуляри се отразяват трите имена, адрес и ЕГН на получателя, съответно и на родителя или попечителя, съгласно т. 43.

2. препоръчаните пощенски пратки, пощенски колети и пощенски парични преводи с получател малолетно лице до 14-годишна възраст се доставят, а пощенските парични преводи се изплащат на родител или настойник срещу подпис и представяне на акт за раждане, съответно съдебно решение. Родителят или настойникът се легитимира с документ за самоличност, като в служебните формуляри се отразяват трите имена, адрес и ЕГН на получателя, съгласно т. 43.

Видно от горното КЗЛД счита, че във визираните случаи по т. 43 и т. 52.3 и т. 52.7 от Общите условия са налице условия за допустимо обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД.

Предвид разписаните в т. 43 б. „в“ цели на обработване на личните данни в това число и единен граждански номер, а именно само доказване самоличността на получателя във връзка с доставянето на съответната пощенска пратка и изплащането на паричен превод Комисията счита, че същите са в съответствие с принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Следва да се отбележи, че в т. 43, б. „г“ и б. „д“ е посочено, какво ще се случи при несъгласие на подател/получател за обработване на личните му данни. Също така в т. 43 „е“ е разписано изрично, че личните данни се съхраняват в сроковете определени за съхранение на пощенските пратки и паричните преводи, за които се отнасят.

Относно поставеният въпрос допустимо ли е по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗЗЛД обработването на Единен граждански номер следва да се има предвид, че тази разпоредба касае лични данни получени по чл. 1, ал. 6 и е не относима към поставеният за разглеждане казус от г-н Е.З.Й.

В регистърът на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД е посочено, че визираният от г-н Е.З.Й. регистър „Пощенски формуляри - за клиенти“ заявен от „Б.П.“ ЕАД се поддържа на основание, Закона за пощенските услуги и Общи условия с потребителите на пощенски услуги, предоставяни от „БП“ ЕАД. Посочените цели са директен маркетинг и финансово-счетоводна дейност.

Не биха могли да се приемат изложените в искането на г-н Е.З.Й. мотиви. Единият граждански номер е административен идентификатор на подлежащите на регистрация физически лица съгласно чл. 3, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация. Това е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно и неговото предназначение не е само и единствено за целите на „националния регистър на населението“. Този идентификатор фигурира във всички документи за самоличност и служи за еднозначното идентифициране на едно физическо лице български гражданин. В този смисъл неприемливо и неоснователно е твърдението на г-н Е.З.Й., който счита, че удостоверяването на самоличността на българските граждани може да става със всеки от документите по чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от ЗБЛД и измежду тях не фигурира ЕГН. Действително самоличността на българските граждани се удостоверява с документите за самоличност, изрично посочени в чл. 13 на Закона за българските лични документи, но във всеки един от тези документи фигурира единният граждански номер на конкретното физическо лице.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Във визираните случаи по т. 43, б. „а“, т. 52.3 и т. 52.7 от Общите условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от „Б.П.“ ЕАД са налице условия за допустимо обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД.

2. Предвид разписаните в т. 43, б. „в“ цели на обработване на личните данни, в това число и единен граждански номер, а именно само доказване самоличността на получателя във връзка с доставянето на съответната пощенска пратка и изплащането на паричен превод, същите са в съответствие с принципите, разписани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

3. Относно поставения въпрос, допустимо ли е, по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗЗЛД, обработването на Единен граждански номер, следва да се има предвид, че тази разпоредба касае лични данни, получени по чл. 1, ал. 6 и е неотносима към поставения за разглеждане казус.

Заверено копие на становището да се изпрати на „Б.П.“ ЕАД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 5 (50) 2014 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид